

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

brandförsäkringar å övriga på samma fastighet uppförda byggnader.

23 §.

1 mom. Särskild fastighetsdeklaration, som jämlikt 21 § 1 mom. skall avgivas utan anmaning, samt uppgift enligt 22 § skola avlämnas senast den 15 februari under taxeringsåret och ingivas

1 mom. Särskild fastighetsdeklaration, som jämlikt 21 § 1 mom. skall avgivas utan anmaning, skall avlämnas senast den 15 februari under taxeringsåret och ingivas

beträffande fastighet i Stockholm: till överståthållarämbetet; och

beträffande fastighet annorstädes: till ordföranden i taxeringsnämnden för det distrikt, länsstyrelsen i det län, magistraten eller stadsstyrelsen i den stad eller landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt, där fastigheten är belägen.

2 mom. Särskild fastighetsdeklaration på grund av 21 § 2 mom. samt annan uppgift eller upplysning till ledning vid särskild fastighetstaxering, som på grund av anmaning skall avgivas, avlämnas inom den i anmaningen angivna tid till den, som utfärdat anmaningen.

3 mom. Uppgifter enligt 22 § skola vid avlämnandet vara ordnade kommun- eller församlingsvis; och skall medelst särskilda omslag eller annorledes vara tydligt utmärkt, vilken kommun eller församling varje grupp av uppgifter avser.

24 §.

Underlåter någon att behörigen avlämna särskild fastighetsdeklaration eller annan uppgift eller upplysning till ledning vid särskild fastighetstaxering, skola stadgandena i 20 § hava motsvarande tillämpning.

III. Deklarationer och andra uppgifter vid taxering för inkomst eller förmögenhet.

Uppgifter till ledning för egen taxering.

25 §.

1 mom. Nedannämnda skattskyldiga äro, där ej annat följer av stadgandet i 3 mom., skyldiga att utan anmaning till ledning för egen taxering för inkomst eller förmögenhet avlämna deklaration (*självdeklaration*) nämligen:

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

1) verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, samt ekonomisk förening, så ock annan juridisk person, som *antingen* under beskattningsåret haft förvärvskälla av beskaffenhet, att skattskyldighet för därav härflytande inkomst åligger honom enligt kommunalskattelagen eller förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, *eller* enligt 12 § nämnda förordning är skattskyldig för förmögenhet;

2) fysisk person, som

a) nästföregående år varit taxerad till kommunal inkomstskatt eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; eller

b) under beskattningsåret haft inkomst av beskaffenhet, att skattskyldighet därför åligger honom enligt kommunalskattelagen eller förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller vid samma års utgång ägt förmögenhet, för vilken han är skattskyldig enligt nämnda förordning, därest den till kommunal inkomstskatt taxerade inkomsten i någon kommun eller den till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten jämte en sextiondel av förmögenheten uppgått, i fråga om sådan person som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, till minst 600 kronor och, i fråga om annan person, till minst 100 kronor.

b) under beskattningsåret haft inkomst av beskaffenhet, att skattskyldighet därför åligger honom enligt kommunalskattelagen eller förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller vid samma års utgång ägt förmögenhet, för vilken han är skattskyldig enligt nämnda förordning, därest enligt kommunalskattelagen beräknad taxerad inkomst i någon kommun eller enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknad taxerad inkomst jämte en sextiondel av förmögenheten uppgått, i fråga om sådan person som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, till minst 600 kronor och, i fråga om annan person, till minst 100 kronor.

Vid bedömandet av fysisk persons deklaraionsplikt skall, om han är gift, hänsyn tagas, förutom till hans egen inkomst och förmögenhet, även till sådan boets eller andra makens inkomst och förmögenhet, däröver förvaltningen rättsligen tillkommit honom. Har skattskyldig barn, skall hänsyn tagas jämväl till barnets förmögenhet, därest han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras därför.

Vid tillämpning av vad i första stycket under 2) b) är stadgat skall i fråga om svensk medborgare, som tillhör svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller kon-

Vid tillämpning av vad i första stycket under 2) b) är stadgat skall i fråga om svensk medborgare, som tillhör svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller kon-

Kungl. Maj:ts förslag:

sulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, så ock i fråga om sådan persons hustru samt barn under 16 år, därest de äro svenska medborgare och bo hos honom, så anses, som om den skattskyldige varit bosatt här i riket. Person, som tillhör främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som icke är svensk medborgare, så ock sådan persons hustru samt barn under 16 år, vilka bo hos honom och icke äro svenska medborgare, anses däremot vid tillämpningen av vad i första stycket under 2) b) är stadgat icke vara här i riket bosatta.

Avlider skattskyldig, skall i fråga om deklarationsplikt för oskift dödsbo efter honom, försåvitt angår det beskattningsår, under vilket dödsfallet inträffade, tillämpas vad som skolat gälla för den avlidne.

2 mom. Efter anmaning av ordföranden i taxeringsnämnden eller av landskamreraren vare jämväl den, som icke på grund av bestämmelserna i 1 mom. har deklarationsplikt, skyldig att avgiva självdeklaration.

3 mom. Lapp är ej skyldig avgiva deklaration för inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet, och skall förty vid tillämpning av bestämmelsen i 1 mom. första stycket under 2) b) så anses, som om dylik inkomst eller förmögenhet ej vore underkastad beskattning. Önskar lapp avgiva uppgift om inkomst eller förmögenhet, som nu sagts, må uppgift härom lämnas i självdeklaration, vilken avlämnas i vanlig ordning, eller ock särskild uppgift angående renskötsel avgivas på sätt i 41 § stadgas.

Utskottets förslag:

sulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, så ock i fråga om sådan persons hustru samt barn under 18 år därest de äro svenska medborgare och bo hos honom, så anses, som om den skattskyldige varit bosatt här i riket. Person, som tillhör främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som icke är svensk medborgare, så ock sådan persons hustru, barn under 18 år och enskilda tjänare, därest de bo hos honom och icke äro svenska medborgare, anses däremot vid tillämpningen av vad i första stycket under 2) b) är stadgat icke vara här i riket bosatta.

3 mom. Lapp är ej skyldig avgiva deklaration för inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet, och skall förty vid tillämpning av bestämmelsen i 1 mom. första stycket under 2) b) så anses, som om dylik inkomst eller förmögenhet ej vore underkastad beskattning. Önskar lapp avgiva uppgift om inkomst eller förmögenhet, som nu sagts, må uppgift härom lämnas i självdeklaration, vilken avlämnas i vanlig ordning, eller ock särskild uppgift angående renskötsel avgivas på sätt i 42 § stadgas.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

26 §.

Självdeklaration skall avgivas på heder och samvete samt avfattas å blankett enligt formulär, som av Kungl. Maj:t fastställs i anslutning till här nedan meddelade bestämmelser. Dock må, där deklaration infordrats av ordförande i taxeringsnämnd jämlikt 25 § 2 mom., de erforderliga upplysningarna meddelas muntligen inför ordföranden, som inför desamma å deklara-tionsblankett och därå tager den deklara-tionsskyldiges underskrift.

27 §.

Självdeklaration är dels *allmän självdeklaration*, dels *särskild självdeklaration*.

Deklarationspliktig skall i den kommun, där han skall taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, avgiva *allmän självdeklaration* till ledning vid sådan taxering och vid taxering till kommunal inkomstskatt i samma kommun samt i annan kommun, där han skall taxeras till kommunal inkomstskatt, *särskild självdeklaration* till ledning vid taxering till dylik skatt. Deklarationspliktig, som icke är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skall avgiva *särskild självdeklaration* i varje kommun, där han skall taxeras till kommunal inkomstskatt.

Allmän självdeklaration skall av deklara-tionsskyldig avgivas i den kommun, där han är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, och *särskild självdeklaration* i annan kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt.

Finnes inom kommun administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, och skall deklara-tionspliktig taxeras för inkomst eller förmögenhet såväl inom sådant område som inom annan del av kommunen, skall, därest de delar av kommunen, varom sålunda är fråga, tillhöra olika taxeringsdistrikt, med avseende å självdeklara-tions avgivande så anses, som om varje sådant distrikt utgjorde särskild kommun.

28 §.

Allmän självdeklaration skall upptaga:

1) den skattskyldiges namn, hemortskommun, där sådan finnes, och hemvist därstädes, beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

person det land, där styrelsen har sitt säte, samt beträffande skattskyldig, som allenast under del av beskattningsåret varit i riket bosatt, uppgift om den tid, han sålunda haft bostad härstädes;

2) alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskattningsåret åligger den skattskyldige; och skall därvid i fråga om förvärvskälla, i vilken fastighet, underkastad fastighetsskatt, blivit använd, särskilt angivas dels beskaffenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om sådant värde det året icke varit fastigheten åsatt, dess eljest antagliga värde vid taxeringsårets ingång, dels ock, därest fastigheten icke använts i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten där använts endast till viss del, huru lång tid eller till vilken del fastigheten sålunda använts;

3) de intäkter och de avdrag, som äro att hänföra till varje förvärvskälla;

4) de allmänna avdrag, som den skattskyldige yrkar få tillgodonjuta vid taxeringen;

5) de särskilda kommuner och de särskilda administrativa områden inom kommun, där inkomsten bör beskattas, med uppgift om den ort, där huvudkontor funnits, och om huru stor del av inkomsten enligt den skattskyldiges åsikt belöper å varje kommun eller område; ävensom

6) den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, i den mån skattskyldighet för förmögenhet åligger honom.

Är skattskyldig gift, skola beträffande sådan boets eller andra makens inkomst och förmögenhet, över vilken förvaltningen rättsligen tillkommer honom, lämnas uppgifter av den beskaffenhet, som under 2)–6) omförmäles. Då skattskyldig skall taxeras för barns förmögenhet, skall uppgift lämnas jämväl om barnets tillgångar och skulder.

Är skattskyldig gift, skall han jämväl uppgiva sådan boets eller andra makens inkomst- och förmögenhet, över vilken förvaltningen rättsligen tillkommer honom. Åligger skattskyldigheten andra maken, skall uppgiften lämnas å särskild blankett. Då skattskyldig skall taxeras för barns förmögenhet, skall uppgift lämnas jämväl om barnets tillgångar och skulder.

Inländsk försäkringsanstalt, som är skattskyldig för inkomst av försäkringsrörelse, skall i allmän självdeklaration jämväl meddela uppgift i de avseenden, som omförmälas i anvisningarna till 30 § kommunalskattelagen. Därjämte skall av svenskt försäkringsaktiebolag meddelas uppgift om vad som av bolagets till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara inkomst belöper å aktieägarna i denna deras egenskap och vad som belöper å försäkringstagarna.

Svenskt aktiebolag så ock svenskt solidariskt bankbolag skall tillika i allmän självdeklaration lämna uppgift om bolagets kapital samt svenskt

Svenskt aktiebolag så ock svenskt solidariskt bankbolag skall tillika i allmän självdeklaration lämna uppgift om bolagets kapital samt svenskt

Kungl. Maj:ts förslag:

kommanditbolag uppgift om den å kommanditdelägarna belöpande andelen av bolagets kapital. Har nu nämnt bolag haft intäkt genom utdelning, för vilken jämlikt 7 § *g*) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skatteplikt icke föreligger, skall bolaget lämna uppgift jämväl om utdelningens belopp.

Utländsk försäkringsanstalt, som här i riket drivit försäkringsrörelse, skall i allmän självdeklaration i stället för uppgifter enligt första stycket punkterna 3) och 5) lämna uppgift å premieinkomsten här i riket, fördelad å dels livförsäkring, dels sjöförsäkring och dels annan försäkring, uppgift å den eller de kommuner, där sysslomannen (generalagenten) haft kontor, samt, då flera kontor funnits, uppgift å de vid varje kontor influtna premieinkomsterna, fördelade på nämnda olika slag av försäkring.

Utskottets förslag:

kommanditbolag, varom i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs, uppgift om den å kommanditdelägarna belöpande andelen av bolagets kapital. Har nu nämnt bolag haft intäkt genom utdelning, för vilken jämlikt 7 § *g*) eller 6 § 3 mom. andra stycket förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skatteplikt icke föreligger, skall bolaget lämna uppgift jämväl om utdelningens belopp.

Utländsk försäkringsanstalt, som här i riket drivit försäkringsrörelse, skall i allmän självdeklaration i stället för uppgifter enligt första stycket punkterna 3) och 5) lämna uppgift å premieinkomsten här i riket, fördelad å dels livförsäkring, dels sjöförsäkring, dels brandförsäkring och dels annan försäkring samt uppgift å den eller de kommuner, där sysslomannen (generalagenten) haft kontor, samt, då flera kontor funnits, uppgift å de vid varje kontor influtna premieinkomsterna, fördelade på nämnda olika slag av försäkring.

Belopp, som upptagas i självdeklaration, skola utföras i jämna krontal, så att överskjutande öretal bortfalla.

29 §.

Särskild självdeklaration skall för den kommun eller, i fall som avses i 27 § tredje stycket, det distrikt, deklARATIONEN avser, innefatta de uppgifter, som erfordras för taxeringen inom kommunen eller distriktet; och skall om sådan deklARATION i tillämpliga delar gälla vad om allmän självdeklARATION är stadgat.

30 §.

SjälvdeklARATION av den som inom mer än en kommun drivit rörelse av nedan angiven beskaffenhet skall till ledning vid inkomstens fördelning på olika kommuner innehålla följande uppgifter, nämligen:

i fråga om *bankrörelse*:

uppgift genom utdrag av de särskilda kontorens månadsrapporter an-

Kungl. Maj:ts förslag:

gående balansen på in- och utlåningsräkningarna vid varje månads slut, utelöpande postremissväxlar oberäknade;

i fråga om *annan penningrörelse, emissionsrörelse och handel med värdepapper:*

summan av alla intäkter i rörelsen ävensom de vid varje kontor influtna bruttointäkterna:

i fråga om *försäkringsrörelse*, som drivits av inländsk försäkringsanstalt:

summan av alla intäkter i rörelsen ävensom premieinkomstens fördelning på de olika kontoren;

i fråga om *jordstykningföretag:*

sammanlagda beloppet av köpeskillingarna för alla under beskattningsåret försålda fastigheter och köpeskillingarnas fördelning å fastigheterna inom varje kommun;

i fråga om *företag, vilket avser att medelst ledning tillhandahålla vatten gas eller elektrisk kraft:*

den eller de kommuner, där vatten-, gas- eller kraftverk funnits och där vatten, gas eller elektrisk kraft förbrukats, bruttointäkterna inom varje särskild kommun ävensom, därest av annan till honom levererats vatten, gas eller elektrisk kraft, mängden såväl av denna leverans som av vad från företaget distribuerats;

i fråga om *järnvägsdrift:*

beloppet av den skattskyldiges utgifter för avlöningsförmåner samt dessa utgifters fördelning på de kommuner, genom vilka järnvägen framgår, och den kommun, där järnvägen haft huvudkontor, ävensom, i det fall att den skattskyldige, förutom järnvägsdrift å egen bana, tillika för egen räkning omhänderhaft trafiken å främmande bana eller den skattskyldige idkat järnvägsdrift å flera främmande banor, varje stations trafikvärde; samt

i fråga om *spårvägsdrift eller linjetrafik med omnibus:*

sammanlagda antalet tillryggalagda vagnkilometer och vagnkilometertalet inom varje kommun, där spårvägen framdragits eller linjetrafik ägt rum.

Vad här är sagt om kommun skall gälla jämväl i fråga om inom kommun beläget administrativt område, där menighet äger utöva beskattningsrätt.

Utskottets förslag:

i fråga om *järnvägsdrift:*

beloppet av den skattskyldiges utgifter för avlöningsförmåner samt dessa utgifters fördelning på de kommuner, genom vilka järnvägen framgår, och den kommun, där järnvägen haft huvudkontor, ävensom varje stations trafikvärde; samt

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

31 §.

Vid självdeklaration för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock vid självdeklaration för annan deklarationskyldig, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, skall för tid, som deklARATIONEN omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt av vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

För verk eller bolag, som nyss nämnts, så ock för ekonomisk förening skall avlämnas bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av revisionsberättelse, som avgivits för beskattningsåret. Enahanda gäller beträffande förvaltningsberättelse, som det åligger styrelse för aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller ekonomisk förening att avgiva.

För inländsk försäkringsanstalt skall utan anmaning därjämte avlämnas bestyrkt avskrift av protokoll eller annan handling, som utvisar, huru vinst- och förlusträkningen samt balansräkningen för beskattningsåret slutgiltigt fastställts samt huru vinsten för samma år disponerats.

32 §.

1 mom. Det är envar obetaget att, utöver vad deklarationsformuläret föranleder, meddela upplysningar till ledning för hans taxering för inkomst eller förmögenhet.

2 mom. Efter anmaning av ordföranden i taxeringsnämnden eller landskamreraren är envar pliktig att i den omfattning, som i anmaningen angivits, meddela för hans taxering för inkomst eller förmögenhet erforderliga upplysningar utöver dem, som föranledas av deklarationsformuläret. Dylika upplysningar skola avgivas skriftligen, men må, om de infordrats av taxeringsnämndens ordförande, meddelas muntligen inför ordföranden. I sistnämnda händelse skola upplysningarna skriftligen avfattas av ordföranden samt undertecknas av den, som meddelat dem.

3 mom. Skattskyldig, som under beskattningsåret enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, är pliktig att efter anmaning av landskamrerare, i den utsträckning denne prövar nödigt, tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar för granskning, varom förmåles i 79 och 93 §§.

Vad nu stadgats skall beträffande skattskyldig, som varit delägare i vanligt handelsbolag eller rederi eller personligen ansvarig delägare i kommanditbolag, tillämpas jämväl å bolagets eller rederiets bokföring och handlingar.

Vad nu stadgas skall beträffande skattskyldig, som varit delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, dock icke beträffande kommanditdelägare i kommanditbolag, varom i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs, tillämpas jämväl å bolagets eller rederiets bokföring och handlingar.

Uppgifter till ledning för annans taxering.

33 §.

Till ledning vid taxeringen för inkomst eller förmögenhet skola varje år utan anmaning följande uppgifter meddelas, nämligen

a) av statsdepartement och annan statlig eller kommunal myndighet ävensom av allmän inrättning eller stiftelse, beträffande tjänsteman eller annan, som där ägt utbekomma avlöning eller pension:

uppgift för envar angående hans förmåner i avlöning eller pension under nästföregående år, med särskild upplysning i förekommande fall att med tjänstebefattning följt rätt till fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst av sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra liknande ej till beloppet bestämda inkomster;

b) av verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroy eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, av annat bolag eller rederi och av envar annan arbetsgivare beträffande dem som varit anställda i rörelse eller därifrån uppburit pension:

uppgift för envar angående hans förmåner, därvid stadgandet under *a)* skall hava motsvarande tillämpning;

c) av försäkringsanstalt:

uppgift för envar, som under nästföregående år åtnjutit livränta från anstalten, angående livräntans belopp; i fråga om livränta, som utgått på grund av pupillförsäkring, för vilken avgifter erlagts på grund av tjänst eller vilken tagits annorledes än mot engångspremie, dock allenast om livräntans belopp överstigit 600 kronor;

c) av försäkringsanstalt:

uppgift för envar, som under nästföregående år åtnjutit livränta från anstalten, angående livräntans belopp; i fråga om livränta, som utgått på grund av pupillförsäkring, vilken tagits annorledes än mot engångspremie, dock allenast om livräntans belopp överstigit 600 kronor;

d) av den, som utbetalt royaltty eller avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt:

uppgift för den, till vilken under nästföregående år royaltyn eller avgiften utbetalts, angående det utbetalda beloppet;

e) av svenskt aktiebolag eller svenskt solidariskt bankbolag, som under nästföregående år lämnat utdelning till delägarna, ävensom av svensk ekonomisk förening, som under nämnda år lämnat utdelning å insatser i föreningen:

1) i fråga om solidariskt bankbolag, ekonomisk förening och sådant aktiebolag, därifrån utdelning å aktie på grund av lag eller bolagsordning icke

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

får uppbäras av annan än den, som i behörig ordning styrkt sin äganderätt till aktien:

uppgift för envar delägare eller medlem, som uppburit eller ägt uppbära utdelning, uppgående till sammanlagt minst tio kronor, angående utdelningens belopp;

2) i fråga om annat aktiebolag:

enahanda uppgift, som under 1) omförmäles, i den mån ägare av aktie eller i fall, varom förmäles i 38 § 3 mom. kommunalskattelagen, annan, som uppburit eller ägt uppbära utdelning, är känd;

f) av kommanditbolag, som under nästföregående år lämnat utdelning till kommanditdelägare:

uppgift för envar delägare, som uppburit eller ägt uppbära utdelning, uppgående till sammanlagt minst tio kronor, angående utdelningens belopp.

Beträffande pension, livränta eller gratifikation, som ej uppgått till 200 kronor, äger uppgiftsskyldighet icke rum, då för den, som åtnjutit dylik pension, livränta eller gratifikation, icke tillika skall uppgivas annan inkomst. I övrigt må icke vid avgivande av uppgift uteslutas någon förmån.

I uppgift angående utdelning, varom nu nämnts, skall angivas den tidpunkt, då utdelningen blivit tillgänglig för lyftning. Beträffande uppgifter rörande annan inkomst skall, i de fall då inkomsten avser kortare tid än helt år, upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken samma inkomst åtnjutits.

Vid fullgörande av vad i denna paragraf är stadgat skall uppgiftspliktig upprätta särskild uppgiftshandling för varje person, varom fråga är. Där så kan ske, bör uppgift fullständigt ange personens namn, hemvist, bostadsadress och födelseår samt för den, som ej är svensk undersåte, hans nationalitet.

34 §.

Vanligt handelsbolag så ock rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägaras taxering avlämna följande uppgifter angående bolaget eller rederiet, nämligen

a) för varje kommun, där delägare skall taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt: uppgift, avfattad enligt reglerna för allmän självdeklaration, med upp-

a) för varje kommun, där delägare skall taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt: uppgift, särskilt för varje sådan delägare, vilken uppgift skall av-

Kungl. Maj:ts förslag:

lysning tillika om den delägaren tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet, samt

b) för varje kommun eller, i fall som avses i 27 § tredje stycket, för varje taxeringsdistrikt, dit någon av bolaget eller rederiet innehavd förvärvskälla är att hänföra: uppgift, avfattad enligt reglerna för särskild självdeklaration, med upplysning tillika om den andel av inkomsten, som å varje delägare belöper.

Uppgift, som under b) avses, skall dock icke lämnas, därest bolagets eller rederiets samtliga delägare skola i kommunen eller distriktet taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Vid uppgift, som i denna paragraf sägs, skall för den tid uppgiften avser fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt av vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

Enahanda uppgiftsskyldighet åligger kommanditbolag beträffande solidarisk delägare i bolaget.

Utskottets förslag:

fattas enligt reglerna för allmän självdeklaration och tillika innehålla upplysning om den delägarren tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet; samt

Enahanda uppgiftsskyldighet åligger kommanditbolag utom beträffande kommanditdelägare i kommanditbolag, varom i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs.

35 §.

1 mom. I särskilda fall skola efter anmaning av ordförande i taxeringsnämnd eller landskamrerare följande uppgifter avlämnas, nämligen

a) av arbetsgivare:

uppgift angående avlöningsförmåner, som hos honom åtnjutits av andra personer än de i 33 § första stycket b) nämnda, med upplysning, i fall då avlöningsförmånerna icke utgått för helt år eller de utgått med olika belopp under olika delar av året, om den tid, för vilken de åtnjutits;

b) av den, som för arbetslag eller liknande grupp av arbetare i en summa uppburit visst avlöningsbelopp såsom ackordsöverskott eller dylikt för att fördelas inom laget eller gruppen:

uppgift angående beloppets fördelning; samt

c) av styrelse för bankbolag, sparbank eller annan penningförvaltande inrättning:

a) av arbetsgivare:

uppgift angående avlöningsförmåner, som hos honom åtnjutits av andra personer än de i 33 § första stycket b) nämnda, med upplysning, i fall då avlöningsförmånerna avse kortare tid än helt år, om den tidrymd, för vilken de åtnjutits;

Kungl. Maj:ts förslag:

uppgift om namngiven skattskyldigs ränteinkomst från den penningförvaltande inrättningen ävensom beloppet av den skattskyldiges inestående medel vid viss angiven tidpunkt.

2 mom. Efter anmaning av landskamrerare är idkare av jordbruk, skogsbruk eller rörelse skyldig avlämna uppgift om belopp, som han utbetalt till namngiven annan näringsidkare, därest beloppet är av beskaffenhet att i mottagarens hand utgöra intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse.

*Utskottets förslag:***Tid och plats för avlämnandet av deklARATIONER och andra uppgifter.**

36 §.

1 mom. Självdeklaration, som jämlikt 25 § 1 mom. skall avgivas utan anmaning, skall, försåvitt ej annat följer av vad här nedan stadgas, vara avlämnad senast den 15 februari under taxeringsåret.

Staten, landsting, kommun och annan dylik menighet må åtnjuta anstånd med självdeklarations avlämnande till den 31 mars.

Verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock annan, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, må tillgodonjuta liknande anstånd, försåvitt dess räkenskapsår gått till ända senare än den 31 oktober året näst före taxeringsåret.

På ansökan av deklarationspliktig, som visar, att i följd av hans förvärvskällors särskilda beskaffenhet eller verksamhetens mera betydande omfattning hinder möter att avlämna självdeklaration inom ovan stadgad tid, må landskamreraren i län, där taxeringen skall äga rum, utsätta särskild tid för avlämnandet.

Vad i tredje och fjärde styckena är sagt skall hava motsvarande till-

Verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock annan, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, må tillgodonjuta liknande anstånd, försåvitt dess räkenskapsår gått till ända senare än den 31 oktober året näst före taxeringsåret, samt skriftlig anmälan om anståndets begagnande göres hos taxeringsnämndens ordförande senast den 15 februari under taxeringsåret.

På ansökan av deklarationskyldig, som visar, att i följd av hans förvärvskällors särskilda beskaffenhet eller verksamhetens mera betydande omfattning eller av annan giltig orsak hinder möter att avlämna självdeklaration inom ovan stadgad tid, må landskamreraren i län, där taxeringen skall äga rum, utsätta särskild tid för avlämnandet.

Vad i tredje och fjärde styckena är sagt skall hava motsvarande till-

Kungl. Maj:ts förslag:

lämpning å delägare i vanligt handelsbolag eller rederi samt å solidarisk delägare i kommanditbolag.

Utskottets förslag:

lämpning å delägare i vanligt handelsbolag eller rederi, å solidarisk delägare i kommanditbolag, och kommanditdelägare i annat kommanditbolag än, som i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs.

2 mom. I 31 § andra och tredje styckena omförmälda handlingar skola avlämnas samtidigt med och fogas vid den eller de självdeklarationer, som den deklara-tionspliktige avgiver. Möter hinder därför, skola handlingarna avlämnas så fort ske kan.

3 mom. Uppgifter enligt 33 och 34 §§ skola vara avlämnade senast den 15 februari under taxeringsåret; dock må vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg under enahanda villkor, som i 1 mom. tredje och fjärde styckena sägs, åtnjuta där omförmäلت anstånd med avlämnande av uppgift enligt 34 §.

4 mom. Självdeklaration efter anmaning enligt 25 § 2 mom. så ock annan uppgift eller upplysning till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet, som på grund av anmaning skall avgivas, skall avlämnas inom den tid, som i anmaningen förelägges; dock må den, som jämlikt 1 mom. av denna paragraf äger njuta anstånd med avlämnande av självdeklaration, tillgodonjuta enahanda anstånd med efterkommande av anmaning att avgiva sådan deklaration eller annan uppgift eller upplysning för egen taxering, även om i anmaningen förelagts kortare tid för avlämnandet.

Vad nu sagts skall hava motsvarande tillämpning i fråga om tillhandahållande av bokföring och andra handlingar enligt 32 § 3 mom.

37 §.

1 mom. Självdeklaration, som avgives utan anmaning, så ock uppgift enligt 33 eller 34 § skall avlämnas *antingen* direkt till ordföranden i den taxeringsnämnd, som har att verkställa taxering, för vilken deklarationen eller uppgiften är avsedd att tjäna till ledning, *eller*, om taxeringen skall äga rum i Stockholm, till överståthållarämbetet och eljest till länsstyrelsen i det län, magistraten eller stadsstyrelsen i den stad eller landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt, där taxeringen skall äga rum.

Motsvarande gäller i fråga om avlämnande av handlingar, som omförmälas i 31 § andra och tredje styckena.

Uppgifter enligt 33 eller 34 § skola vid avlämnandet vara ordnade kommun- eller församlingsvis; och skall medelst särskilda omslag eller annorledes vara tydligt utmärkt, vilken kommun eller församling varje grupp av uppgifter avser.

2 mom. Självdeklaration eller annan uppgift eller upplysning till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet, som efter anmaning skall avgivas, avlämnas till den som infordrat densamma.

Föreskrifter rörande anmaning.

38 §.

1 mom. Har självdeklaration, som jämlikt 25 § 1 mom. skall avgivas utan anmaning, icke avlämnats inom föreskriven tid, eller befinnes avgiven sådan deklaration ofullständig, bör taxeringsnämndens ordförande eller landskamreraren anmana den deklarationsskyldige att avgiva deklaration eller att fullständiga den avgivna deklarationen. Avser anmaningen fullständigande av deklarationen, skall anmaningen innehålla underrättelse, i vilket avseende deklarationen befunnits ofullständig.

Vad nu sagts gäller ock för det fall, att den som först efter anmaning är skyldig avgiva deklaration underlåtit ställa sig verkställd anmaning till efterrättelse eller ock avgivit ofullständig deklaration.

2 mom. Varder uppgift enligt 33 eller 34 § icke avlämnad inom föreskriven tid, må taxeringsnämndens ordförande eller landskamreraren anmana den uppgiftsskyldige att inkomma med densamma.

3 mom. Vid anmanings meddelande skall iakttagas, att densamma skall innehålla föreläggande för den anmanade att, därest han avgiver självdeklaration, annan uppgift eller upplysning skriftligen, avlämna densamma till den som utfärdat anmaningen inom viss efter omständigheterna lämpad tid, minst fem dagar efter delfäendet. Därjämte skall anmaning, som utfärdas av ordförande i taxeringsnämnd, innehålla meddelande till den anmanade att, därest han vill begagna sig av medgiven rätt att muntligen avgiva uppgift eller upplysning, för sådant ändamål inställa sig inför ordföranden å tid och ort, som i anmaningen angivas. Härutöver skall anmaning innehålla underrättelse om postadressen för den som utfärdat anmaningen ävensom om den påföljd, som underlåtenhet att hör samma anmaningen medför enligt 39 eller 40 § eller 143 § 1 mom.

3 mom. Vid anmanings meddelande skall iakttagas, att densamma skall innehålla föreläggande för den anmanade att, därest han avgiver självdeklaration, annan uppgift eller upplysning skriftligen, avlämna densamma till den som utfärdat anmaningen inom viss efter omständigheterna lämpad tid, minst fem dagar efter delfäendet. Därjämte skall anmaning, som utfärdas av ordförande i taxeringsnämnd, innehålla meddelande till den anmanade att, därest han vill begagna sig av medgiven rätt att muntligen avgiva uppgift eller upplysning, för sådant ändamål inställa sig inför ordföranden å tid och ort, som i anmaningen angivas. Härutöver skall anmaning innehålla underrättelse om postadressen för den som utfärdat anmaningen ävensom om den påföljd, som underlåtenhet att hör samma anmaningen medför enligt 39, 40 eller 41 § eller 143 § 1 mom.

Om påföljd vid underlåtenhet att avlämna deklaration eller annan uppgift.

39 §.

1 mom. Varder självdeklaration, som skall avgivas jämlikt 25 § 1 mom. utan anmaning eller jämlikt 25 § 2 mom. efter anmaning, ej avlämnad inom föreskriven tid, vare den skattskyldige, där ej nedan annorlunda stadgas, förlustig rätten att hos kammarrätten och Kungl. Maj:t överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. Underlåter den som jämlikt 31 § är pliktig avlämna där angivna handlingar att hörsamma anmaning att avlämna sådan handling, eller underlåter den som erhållit anmaning att fullständiga självdeklaration, som varit ofullständig, att efterkomma sådan anmaning, vare den skattskyldige likaledes förlustig rätten att hos kammarrätten och Kungl. Maj:t överklaga taxering, för vilken handlingen eller deklarationen skolat ligga till grund.

2 mom. Vad i 1 mom. är sagt om förlust av rätt att hos kammarrätten och Kungl. Maj:t överklaga taxering har icke avseende å staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet.

Underlåter någon, som är pliktig avgiva självdeklaration för staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet, att inom föreskriven tid avgiva sådan deklaration, och efterkommer han icke heller anmaning om deklarationens insändande, må för deklarationens införskaffande biträde anlitas av länsstyrelsen, som äger förelägga den försumlige, därest han icke är offentlig tjänsteman, lämpligt vite. Detsamma gäller även för det fall, att anmaning att fullständiga självdeklaration, som befunnits ofullständig, icke hörsammats.

3 mom. Kan det skäligen antagas, att den som underlåtit avgiva självdeklaration därtill haft giltig anledning, eller förmår skattskyldig visa giltig ursäkt för underlåtenhet i annat hänseende, äge här ovan stadgad påföljd ej rum.

4 mom. Om ansvar för underlåtenhet att efterkomma anmaning att avgiva självdeklaration, som jämlikt 25 § 1 mom. skall avgivas utan anmaning, eller att efterkomma förnyad anmaning att avgiva självdeklaration, då skyldighet att avgiva deklaration inträder först efter anmaning, stadgas i 143 § 1 mom.

40 §.

5 mom. Gör någon sig skyldig till försummelse, som här ovan i denna paragraf omförmäles, eller underlåter någon, som mottagit anmaning att avlämna upplysningar enligt 32 § 2 mom. eller att till-

Gör någon sig skyldig till försummelse, som i 39 § omförmäles, eller underlåter någon, som mottagit anmaning att avlämna upplysningar enligt 32 § 2 mom., eller att tillhandahålla bokföring eller därtill hö-

Kungl. Maj:ts förslag:

handahålla bokföring och därtill hörande handlingar enligt 32 § 3 mom., att efterkomma dylik anmaning, skall anteckning därom verkställas i inkomstlängden.

Utskottets förslag:

rande handlingar enligt 32 § 3 mom., att efterkomma dylik anmaning, skall anteckning därom verkställas i inkomstlängden.

40 §.

1 mom. Om ansvar för underlåtenhet att behörigen fullgöra föreskrifterna i 33 och 34 §§ stadgas i 144 §.

2 mom. Hörsammas icke anmaning att avlämna uppgift enligt 33, 34 eller 35 §, må för uppgiftens införskaffande anlitas biträde av länsstyrelsen, som äger förelägga den försumlige, därest han icke är offentlig tjänsteman, lämpligt vite. Krono- eller stadsbetjänt, som verkställer delgivning av dylikt föreläggande, äger att därför av den försumlige undfå gottgörelse med fem kronor för varje förrättning.

41 §.

Särskild uppgift angående renskötsel.

41 §.

1 mom. Särskild uppgift angående renskötsel, som avses i 25 § 3 mom., skall avfattas å blankett enligt formulär, som fastställas av Kungl. Maj:t i anslutning till de i 28 § meddelade föreskrifter. Sådan uppgift bör senast den 31 januari avlämnas antingen i den ordning, som i 37 § 1 mom. sägs, eller ock till ordningsmannen i den lappby uppgiftslämnaren tillhör.

Det åligger ordningsman i lappby att granska till honom avlämnade uppgifter samt å desamma anteckna ej mindre det antal egna renar och skötesrenar, som för den skattskyldige finnes upptaget i senast upprättade renlängd, än även de övriga upplysningar och erinringar, som han finner av omständigheterna påkallade. Uppgifterna skola därefter av ordningsmannen senast den 10 februari eller, om uppgift senare avlämnas, inom en vecka efter avlämnandet översändas antingen direkt till vederbörande lappfogde eller ock till landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt, där taxeringen skall äga rum, med åliggande för denne att ofördröjligen vidarebefordra dem till lappfogden.

42 §.

2 mom. Sedan uppgifter angående renskötsel enligt 1 mom. inkommit till lappfogden, har denne att granska och senast den 10 mars till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd överlämna uppgifterna jämte de upplysningar och erinringar han finner omständigheterna påkalla.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

Särskild uppgift angående lotterivinst.

42 §.

1 mom. Envar som i svenskt penninglotteri eller vid vinstdraging av här i riket utfärdade premieobligationer erhållit vinst, uppgående till mer än etthundra kronor, är skyldig att till ledning för egen taxering för inkomst eller förmögenhet avgiva särskild uppgift om vinsten. Sådan uppgift skall avfattas å blankett enligt formulär, som fastställles av Kungl. Maj:t, och avlämnas vid vinstmedlens lyftande till lotteriets anordnare eller obligationernas utfärdare; och har denne att tillse, att vinst icke utlämnas, utan att uppgiftsskyldigheten behörigen fullgöres.

2 mom. Enligt 1 mom. avgivna uppgifter skola för varje år senast den 15 februari nästföljande år av lotteriets anordnare eller obligationernas utfärdare avlämnas i enahanda ordning, som enligt 37 § 1 mom. är föreskriven för där omfördä uppgifter. Om ansvar för underlåtenhet att fullgöra vad nu föreskrivits stadgas i 144 §.

IV. Deklarationer och andra uppgifter vid virkestaxering.

43 §.

1 mom. Avverkare av virke, vilket är att anse såsom avverkat under beskattningsåret, är pliktig att till

1 mom. Avverkare av virke, vilket är att anse såsom avverkat under beskattningsåret, är skyldig att till

Kungl. Maj:ts förslag:

ledning för egen taxering till skogsaccis utan anmaning avgiva deklaration angående virkets rotvärde (*virkesdeklaration*) för varje kommun, där det avverkade virkets värde, så beräknat som i lagen om skogsaccis stadgas, för hela beskattningsåret överstigit 100 kronor.

Finnes inom kommun, som nu nämnts, administrativt område, varom förmåles i 6 § nämnda lag, och har deklaraionspliktig avverkat virke såväl inom sådant område som inom annan del av kommunen, skall, därest de delar av kommunen, varom sålunda är fråga, tillhöra olika taxeringsdistrikt, virkesdeklaration avgivas för varje sådant distrikt i vad angår inom distriktet avverkat virke.

2 mom. Efter anmaning av ordföranden i taxeringsnämnden eller landskamreraren vare jämväl den, som icke på grund av bestämmelserna i 1 mom. har deklaraionsplikt, skyldig att avgiva virkesdeklaration över av honom avverkat virke.

44 §.

Virkesdeklaration skall avgivas på heder och samvete samt avfattas å blankett enligt formulär, som fastställs av Kungl. Maj:t i anslutning till här nedan meddelade bestämmelser. Dock må, där deklaration infordrats av ordförande i taxeringsnämnd jämlikt 43 § 2 mom., de erforderliga upplysningarna meddelas muntligen inför ordföranden, som inför desamma å deklaraionsblankett och därå tager den deklaraionspliktiges underskrift.

45 §.

1 mom. Virkesdeklaration skall innehålla uppgift om skogens (avverkningstraktens) beteckning och läge i förhållande till viss transportled eller avsättningsort, om de virkesslag, som utfallit vid avverkningen, samt, vad angår timmer, om stycketal, dimensioner och kubikmassa i fast mått

Utskottets förslag:

ledning för egen taxering till skogsaccis utan anmaning avgiva deklaration angående virkets rotvärde (*virkesdeklaration*) för varje kommun, där värdet av virke, som är föremål för taxering enligt lagen om skogsaccis, så beräknat som i samma lag stadgas, för hela beskattningsåret uppgått till minst 100 kronor.

Finnes inom kommun, som nu nämnts, administrativt område, varom förmåles i 6 § nämnda lag, och har deklaraionssskyldig avverkat virke såväl inom sådant område som inom annan del av kommunen, skall, därest de delar av kommunen, varom sålunda är fråga, tillhöra olika taxeringsdistrikt, virkesdeklaration avgivas för varje sådant distrikt i vad angår inom distriktet avverkat virke.

1 mom. Virkesdeklaration skall innehålla uppgift om skogens (avverkningstraktens) beteckning och läge i förhållande till viss transportled eller avsättningsort, om de virkesslag, som utfallit vid avverkningen, samt, vad angår timmer, om stycketal, dimensioner och kubikmassa i fast mått

Kungl. Maj:ts förslag:

och, beträffande övriga virkesslag, med de undantag, som i 2, 3 och 4 mom. angivas, om kubikmassa i fast eller löst mått; dock skall, vad angår flottgods, stycketal tillika alltid uppgivas.

Deklarationspliktig är skyldig att föreslå det belopp, vartill han anser rotvärdet för varje särskilt virkesslag böra uppskattas.

I övrigt är det envar obetaget att meddela de upplysningar, som kunna tjäna till ledning för hans taxering till skogsaccis.

2 mom. Möter i särskilt fall svårighet att beträffande annat virkesslag än timmer uppgiva kubikmassa, må uppgift därom utelämnas; dock vare sådant ej medgivet för den, som yrkesmässigt driver trävarurörelse.

3 mom. Den som kolat under beskattningsåret avverkat virke må, om han hellre vill, i virkesdeklarationen angiva, i stället för kubikmassan kolvirke, mängden av de kol, som vid kolningen erhållits.

Vad nu sagts gäller ej beträffande kolvirke, som förts från skogen för att annorstädes kolas.

4 mom. I fråga om husbehovsbränsle må virkesmängden angivas antingen specificerat eller ock endast genom uppgift om antalet hushåll samt antalet rum och kök, därför bränslet använts, och därjämte om avverkningen avsett full eller endast partiell bränsleförsörjning.

5 mom. Uträkningen av kubikmassa, där sådan uppgives, bör ske för timmer: efter toppmått eller mått på mitten i enlighet med den metod, som använts för timrets intumning;

för sparrar, bjälkar och spiror: efter virkets mått på mitten; samt för gruvstolpar, pappersmasseved och annan ved: efter det mått, fast eller löst, som blivit använt vid mätningen.

Deklarationen skall innehålla uppgift, efter vilka grunder uträkningen i varje särskilt fall skett.

Utskottets förslag:

och beträffande övriga virkesslag, med de undantag, som i 2 och 3 mom. angivas, om kubikmassa i fast eller löst mått; dock skall, vad angår flottgods, stycketal tillika alltid uppgivas.

Deklarationsskyldig är skyldig att föreslå det belopp, vartill han anser rotvärdet för varje särskilt virkesslag böra uppskattas.

4 mom. Uträkningen av kubikmassa, där sådan uppgives, bör ske för timmer: efter toppmått eller mått på mitten i enlighet med den metod,

Efter anmaning av taxeringsnämndens ordförande eller landskamreraren är envar pliktig att till ledning för egen taxering till skogsaccis avlämna

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

avverkningsjournaler, tumlistor eller andra handlingar, som prövas vara av betydelse för taxeringen. Dessa handlingar skola, så snart ske kan, efter användandet återställas till vederbörande.

Efter anmaning som nyss nämnts är vidare envar pliktig att i den omfattning, som i anmaningen angives, meddela för hans taxering till skogsaccis erforderliga upplysningar utöver dem som föranledas av deklarationsformuläret. Dylika upplysningar skola avgivas skriftligen, men må, om de infordrats av taxeringsnämndens ordförande, meddelas muntligen inför ordföranden. I sådan händelse skola upplysningarna skriftligen avfattas av ordföranden samt undertecknas av den, som meddelat dem.

47 §.

Har å fastighet avverkats virke, beträffande vilket annan än fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare skall anses såsom avverkare, är ägaren eller innehavaren skyldig att, efter anmaning av taxeringsnämndens ordförande eller landskamreraren, avlämna uppgift om avverkarens namn och adress, den till avverkning upplåtna skogen samt köpeskillingen.

48 §.

Stadgandena i 36 § 1 och 4 mom., 37 § samt 38 § 1 och 3 mom. om tid och plats för självdeklarations avlämnande samt om anmaning att avgiva eller fullständiga självdeklaration eller att avgiva annan uppgift eller upplysning skola hava motsvarande tillämpning vid virkestaxering.

49 §.

1 mom. Varder virkesdeklaration, som skall avgivas jämlikt 43 § 1 mom. utan anmaning eller jämlikt 43 § 2 mom. efter anmaning, ej avlämnad inom föreskriven tid, vare den skattskyldige, där ej nedan annorlunda stadgas, förlustig rätten att hos kammarrätten och Kungl. Maj:t överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. Samma påföljd inträder, om den skattskyldige ej hörsammar anmaning att fullständiga deklaration, som befunnits ofullständig.

2 mom. Vad i 1 mom. är sagt om förlust av rätt att hos kammarrätten och Kungl. Maj:t överklaga taxering har icke avseende å staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet.

Har virkesdeklaration för staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet icke avgivits eller har anmaning att fullständiga dylik deklaration, som varit ofullständig, icke hörsammats, skall vad i 39 § 2 mom. andra stycket är sagt hava motsvarande tillämpning.

3 mom. Kan det skäligen antagas, att den som underlåtit avgiva virkesdeklaration därtill haft giltig anledning, eller förmår skattskyldig visa giltig ursäkt för underlåtenhet i annat hänseende, äge här ovan stadgad påföljd ej rum.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

4 mom. Om ansvar för underlåtenhet att hörsamma anmaning att inkomma med virkesdeklaration, som bort avgivas utan anmaning, eller att hörsamma förnyad anmaning att inkomma med virkesdeklaration, som skolat avgivas först efter anmaning, stadgas i 143 § 2 mom.

5 mom. Gör någon sig skyldig till försummelse, som här ovan i denna paragraf omförmäles, eller underlåter någon hörsamma anmaning enligt 46 §, skall anteckning därom verkställas i skogsaccislängden.

50 §.

Hörsammas ej anmaning att avgiva uppgift enligt 47 §, skola stadgandena i 40 § 2 mom. hava motsvarande tillämpning.

Hörsammas ej anmaning att avgiva uppgift enligt 47 §, skola stadgandena i 41 § 2 mom. hava motsvarande tillämpning.

V. Gemensamma bestämmelser rörande deklARATIONER OCH ANDRA UPPGIFTER.

51 §.

Skyldighet att avgiva deklARATION eller annan uppgift, varom i denna förordning sägs, skall fullgöras

för omyndig av förmyndaren eller god man, som förordnats enligt 11 kap. 1 § lagen om förmynderskap,

för sådan person, för vilken god man förordnats enligt 11 kap. 3 eller 4 § nämnda lag, av gode mannen beträffande vad han har under sin förvaltning, samt

för avliden person och hans dödsbo av den som sitter i boet, evad han är delägare eller syssloman, eller, om dödsboet skiftats, av den som vid tiden för skiftet suttit i boet.

För annan än enskild person och oskift dödsbo skall deklARATION- eller uppgiftsskyldigheten fullgöras av vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman eller ombud, där ej beträffande staten, landsting, kommun eller dylik menighet Kungl. Maj:t annorlunda förordnar.

Om deklARATION- eller uppgiftsskyldighet ifrågakommer för bolag, som upplösts, skall sådan skyldighet fullgöras av den som, då bolaget upplöstes, var uppgiftspliktig för bolaget. Vad sålunda stadgats skall hava motsvarande tillämpning i fråga om andra juridiska personer.

52 §.

För taxering erforderlig, i denna förordning icke särskilt omförmäld uppgift skall, då ordförande i beredningsnämnd, i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd eller landskamrerare framställer begäran därom, lämnas av statens förvaltande verk, allmän inrättning eller överförmyndare.

53 §.

Deklarationsblanketter skola kostnadsfritt tillhandahållas i Stockholm hos överståthållarämbetet, i övriga städer hos magistraten eller stadsstyrelsen och på landet hos ordförande i kommunalnämnd samt därjämte, i fråga om allmän fastighets-taxering, hos ordförande i beredningsnämnd och, i fråga om årlig taxering, hos ordförande i taxeringsnämnd. Vad nu sagts om deklara-tionsblanketter för årlig taxering skall gälla även i fråga om blan-ketter till uppgifter enligt 41 och 42 §§, och skall därjämte blan-ketter till uppgift enligt 42 § kostnadsfritt tillhandahållas hos den, som äger att utbetala vinst.

Deklarationsblanketter skola kostnadsfritt tillhandahållas i Stockholm hos överståthållarämbetet, i övriga städer hos magistraten eller stadsstyrelsen och på landet hos ordförande i kommunalnämnd samt därjämte, i fråga om allmän fastighets-taxering, hos ordförande i beredningsnämnd och, i fråga om årlig taxering, hos ordförande i taxeringsnämnd. Vad nu sagts om deklara-tionsblanketter för årlig taxering skall gälla även i fråga om blan-ketter till uppgifter enligt 42 §.

54 §.

Samtliga i denna förordning omförmälda deklARATIONER samt andra upp-gifter och upplysningar, som avgivas skriftligen, må jämväl kunna på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insändas.

55 §.

Anmaning att avgiva deklARATION eller annan för taxering avsedd upp-gift eller upplysning tillsändes den uppgiftspliktige i rekommenderat brev med allmänna posten; dock må, där så finnes nödigt, för anmaningens del-givande anlitas i Stockholm överståthållarämbetet, i övriga städer magistra-ten eller stadsstyrelsen och å landet landsfiskalen i orten, vilka myndigheter det åligger att ofördröjligen mot bevis tillställa vederbörande anmaningen.

56 §.

1 mom. Granskning av självdeklARATIONER må verkställas endast av ordförande, kronoombud och kom-munombud i vederbörande taxe-ringsnämnd, i särskilda fall med bi-träde av den kommunvalda leda-mot taxeringsnämnden därtill utser, vidare av ordförande och

1 mom. Granskning av självdeklARATIONER må verkställas endast av ordförande och kronoombud i vederbörande taxeringsnämnd samt den kommunvalda ledamot, som nämnden därtill utser, i sär-skilda fall med biträde av ytter-ligare en av taxeringsnämnden

Kungl. Maj:ts förslag:

övriga medlemmar i vederbörande prövningsnämnd samt av landskamrerare och vid hans granskningsarbete biträdande personer. Därjämte äger sakkunnig, som biträder vid taxeringsarbetet, verkställa granskning av självdeklaration, för vars behandling hans biträde påkallas, samt ordningsman i lappby och lappfogde verkställa granskning av självdeklaration, som lapp inom vederbörande lappby eller lappfogdedistrikt avgivit. Skrivbiträde, som av ordförande i taxeringsnämnd tillkallats, äger att i den omfattning, ordföranden bestämmer, taga del av hos ordföranden befintliga självdeklarationer.

För innehållet i självdeklaration må icke inom beskattningsnämnd lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen erfordras. Utan den skattskyldiges skriftligen givna samtycke må självdeklaration icke i beskattningsnämnds protokoll intagas i vidare mån än som påkallas av stadgandena i 83, 87, 98, 103, 105 och 114 §§.

Självdeklaration skall tillhandahållas de ämbets- och tjänstemän, vilka i och för sin befattning böra erhålla del därav, ävensom i erforderliga fall ordföranden i annan taxeringsnämnd än den, som har att verkställa taxeringen. Den, som utför talan för kommun, församling, skoldistrikt, municipalsamhälle, vägstyrelse eller landsting i fråga om viss skattskyldigs taxering till kommunal inkomstskatt eller som utför talan för landsting eller i landsting icke deltagande stad i fråga om viss skattskyldigs taxering till kommunal progressivskatt, äger likaledes taga del av självdeklaration, som avlämnats för den skattskyldige.

Då besvär anförts, skall självdeklaration, som har avseende å taxeringen i fråga, biläggas besvärshandlingarna, där ej vid delgivning med menighet sådant anses icke vara för målets utredning behöfligt. Handlingarna skola vid förekommande delgivning alltid inneslutas i förseglat konvolut, vilket

Utskottets förslag:

utsedd ledamot, vidare av ordförande och övriga medlemmar i vederbörande prövningsnämnd samt av landskamrerare och vid hans granskningsarbete biträdande personer. Därjämte äger sakkunnig, som biträder vid taxeringsarbetet, verkställa granskning av självdeklaration, för vars behandling hans biträde påkallas, samt ordningsman i lappby och lappfogde verkställa granskning av självdeklaration, som lapp inom vederbörande lappby eller lappfogdedistrikt avgivit. Skrivbiträde, som av ordförande i taxeringsnämnd tillkallats, äger att i den omfattning, ordföranden bestämmer, taga del av hos ordföranden befintliga självdeklarationer.

För innehållet i självdeklaration må icke inom beskattningsnämnd lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen erfordras. Utan den skattskyldiges skriftligen givna samtycke må självdeklaration icke i beskattningsnämnds protokoll intagas i vidare mån än som påkallas av stadgandena i 82, 87, 98, 103, 105 och 114 §§.

Kungl. Maj:ts förslag:

skall förses med påskrift om innehållet och i obrutet skick tillställas den förklaringskyldige eller annan vederbörande.

I övrigt må självdeklaration icke vara för någon tillgänglig, utan att den, som avgivit deklarationen, skriftligen medgivit dess offentliggörande; dock må deklARATIONER, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till den ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

Efter taxeringsårets utgång skola självdeklarationer, som jämlikt bestämmelserna i denna förordning överlämnats till den mellankommunala prövningsnämnden, förvaras hos nämnden och övriga självdeklarationer förvaras hos länsstyrelsen, där ej annat föranledes av stadgandena här ovan eller i 76 §. Sedan fem år förflutit, skola deklARATIONERNA förstöras, där ej Kungl. Maj:t annorlunda föreskriver.

Vad ovan är sagt om självdeklaration gäller i tillämpliga delar även beträffande uppgift angående renskötsel enligt 41 §, uppgift angående lotterivinst enligt 42 §, annan i denna förordning omförmäld, av skattskyldig till ledning för egen taxering för inkomst eller förmögenhet lämnad uppgift eller upplysning ävensom uppgift, varom i 35 § 1 mom. c) förmäles; dock må uppgift angående lotterivinst vara tillgänglig även för vederbörande lotterianordnare eller obligationsutfärdare samt av denne anlitate medhjälpare.

2 mom. I fråga om virkesdeklARATIONER och andra för virkestaxering avlämnade handlingar skola stadgandena i 1 mom. hava motsvarande tillämpning; dock må samtliga medlemmar av vederbörande taxeringsnämnd deltaga i granskningen. Skall kronoombudet i taxeringsnämnden icke deltaga i virkestaxeringen, vare han likväl oförhindrad taga del av virkesdeklARATIONERNA och andra för virkestaxeringen avlämnade handlingar.

Utskottets förslag:

Vad ovan är sagt om självdeklaration gäller i tillämpliga delar även beträffande uppgift angående renskötsel enligt 42 §, annan i denna förordning omförmäld, av skattskyldig till ledning för egen taxering för inkomst eller förmögenhet lämnad uppgift eller upplysning ävensom uppgift, varom i 35 § 1 mom. c) förmäles.

2 mom. I fråga om virkesdeklARATIONER och andra för virkestaxering avlämnade handlingar skola stadgandena i 1 mom. hava motsvarande tillämpning; dock må samtliga medlemmar av vederbörande taxeringsnämnd ävensom skogsvårdsombud deltaga i granskningen.

57 §.

Ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd, landskamrerare eller annan som tager del i taxeringsarbetet, får icke yppa innehållet av de i 56 § angivna deklARATIONER, UPPGIFTER och handlingar utom vid vederbörande nämnds sammanträde och jämväl då endast med iakttagande av föreskrifterna i 56 § 1 mom. beträffande där avsedda deklARATIONER, UPPGIFTER och handlingar. Under överläggningarna inom nämnd lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildas ekonomiska ställning må icke på något sätt utspidas.

Ej heller må annan, som, utan att deltaga i taxeringsarbetet, jämlikt 56 § erhållit del av i samma paragraf omförmälda deklARATIONER, UPPGIFTER och handlingar, till obehörig yppa något av deras innehåll.

Om ansvar och ersättningsskyldighet vid överträdelse av vad i denna paragraf är sagt stadgas i 142 §.

4 KAP.

Om beskattningsnämndernas verksamhet.

I. Allmän fastighetstaxering.

Förberedande åtgärder för beredningsnämndernas och fastighetstaxeringsnämndernas verksamhet.

58 §.

1 mom. När allmän fastighetstaxering förestår, har domänstyrelsen att för samtliga kronans och andra allmänna skogar, särskilt för varje kommun, på grundval av för domänstyrelsen tillgängliga handlingar eller eljest i mån av behov infortrade upplysningar låta upprätta längder, som för varje skog skola upptaga areal produktiv skogsmark, rotvärde per kubikmeter å den normala årsavkastningen, medelbonitet och relativ skogstillgång ävensom uträknat värde å skogsmarken och den växande skogen såväl per hektar som å skogen i dess helhet. Längderna skola avlämnas till länsstyrelsen före utgången av augusti månad året näst före taxeringsåret.

Länsstyrelsen har att i den omfattning, sådant anses nödigt, genom sakkunnig person kommunvis före utgången av augusti månad näst före taxeringsåret låta uppgöra dylika längder för sådana enskilda skogar inom länet, för vilka tillfredsställande hushållningsplaner finnas tillgängliga eller av ägaren i erforderliga delar tillhandahållas.

2 mom. I god tid före sammanträde enligt 59 § har landskamreraren att på grundval av de uppgifter, som jämlikt 17 § a) och b) avlämnats, och de

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

upplysningar, som eljest kunna vinnas, verkställa undersökning rörande fastigheternas allmänna saluvärde å länets landsbygd. Länsstyrelsen äger inkalla lämpligt antal personer med ingående kännedom om fastighetsvärdena att därvid tillhandagå landskamreraren med upplysningar.

59 §.

Senast den 25 oktober året näst före det, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, skola efter kallelse av länsstyrelsen ordförandena i beredningsnämnderna och fastighetstaxeringsnämnderna på länets landsbygd ävensom de beredningsnämndsledamöter, som därtill utsetts enligt 5 § 3 mom., samt de fastighetstaxeringsnämndsledamöter, vilka enligt 6 § 1 mom., utsetts av länets landsting, sammanträda inför länsstyrelsen eller landskamreraren å en eller flera lämpliga orter för förberedande överläggningar rörande tillämpningen av de allmänna grunderna vid den förestående allmänna fastighetstaxeringen; och äger länsstyrelsen till dessa sammanträden kalla jämväl andra personer, vilka på grund av sin verksamhet eller eljest kunna antagas äga sakkunskap rörande fastighetsvärdena inom länet eller delar därav eller ock särskilt rörande värdering av skogsmark och skog.

Vid sammanträdet redogör landskamreraren för priserna vid försäljning av fastigheter inom länet eller den del av detsamma, sammanträdet avser, under tiden efter senaste allmänna fastighetstaxering och för de slutsatser beträffande fastigheternas allmänna saluvärde, som enligt hans mening kunna dragas av dessa priser, så ock för övriga av honom kända förhållanden av beskaffenhet att inverka på nämnda värde. Därjämte skall genom länsstyrelsens försorg dels lämnas en sammanfattande redogörelse för de genomsnittliga rotvärden, de medelboniteter samt den relativa skogstillgång, som finnas upptagna i de genom domänstyrelsen och länsstyrelsen uppgjorda längderna över allmänna och enskilda skogar i länet, dels framläggas förslag till en efter länets förhållanden avpassad tabell för utfinnande av skogsmarkens och den växande skogens värde per hektar vid olika avkastningsförmåga och virkespris (*hjälp*tabell) ävensom till de särskilda anvisningar för verkställande av taxering av skogsmark och växande skog, som kunna finnas erforderliga för en riktig tillämpning av de föreskrivna taxeringsgrunderna, såsom om virkesprisens beräkning med hänsyn till olika utdrivningsförhållanden, olika flottnings- och andra transportkostnader, olika grovlek och därav betingat olika värde å det virke, som kan regelmässigt utvinnas å en viss bonitet, med mera dylikt. Avser sammanträdet överläggning angående taxeringen inom allenast viss del av länet, skola redogörelserna och förslagen till tabell och särskilda anvisningar därefter lämpas.

För sådana trakter inom länet, där jordbruksfastigheterna kunna med avseende å ägoslag och jordens beskaffenhet anses vara väsentligen likartade, böra de vid dessa sammanträden närvarande på grundval av den redogörelse, landskamreraren, enligt vad nyss är sagt, har att avgiva, föreslå vissa värden

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

för ytenhet mark av olika ägoslag, godhetsklasser och brukningsförhållanden under förutsättning av normalt byggnadsbestånd, vilka enhetsvärden må tjäna till ledning vid taxeringen av jordbruksfastigheter. Jämväl i fråga om annan fastighet bör, i den mån så anses erforderligt, överenskommas om enhetliga grunder för taxeringen.

Till ledning för värdesättning av skogsmark och växande skog skola på grundval av den redogörelse och de förslag, som genom länsstyrelsens försorg avgivas, fastställas hjälptabell av nys angivet slag ävensom de särskilda anvisningar, som kunna finnas erforderliga.

Skulle för åstadkommande av en jämn och likformig taxering i stad länsstyrelsen finna lämpligt att hålla sammanträden med ordförande och ledamöter av stadens fastighetstaxeringsnämnder, må jämväl sådana sammanträden äga rum före taxeringsarbetets påbörjande, vid vilka sammanträden särskilda sakkunniga må tillkallas.

60 §.

1 mom. Sedan länsstyrelsen ombesörjt, dels att de vid närmast föregående allmänna fastighetstaxering tillgängliga jordregisterutdragen blivit fullständiga med de anteckningar, som efter utdragens upprättande tillkommit i jordregistret, dels att utdrag verkställt av jordregistret i de delar, som upplagts under samma tidrymd, skall länsstyrelsen senast den 15 september året näst före taxeringsåret till ordföranden i vederbörande beredningsnämnd översända omförmälda utdrag ävensom de vid närmast föregående allmänna fastighetstaxering och därefter avgivna, hos länsstyrelsen förvarade fastighetsdeklarationer och andra uppgifter rörande fastigheter inom beredningsdistriktet.

I den ordning Kungl. Maj:t bestämmer skall beredningsnämndens ordförande därjämte erhålla tillgång till de vid närmast föregående allmänna fastighetstaxering upprättade fastighetslängderna, såvitt beredningsdistriktet angår.

2 mom. Efter det sammanträden enligt 59 § hållits, har länsstyrelsen att skyndsamt till ordföranden i den beredningsnämnd på landet eller fastighetstaxeringsnämnd i stad, som i varje särskilt fall vederbör, översända dels de i 17 § *a)* och *b)* omförmälda uppgifterna, dels de i 58 § 1 mom. omförmälda längder, som kunna vara uppgjorda för kommuner, tillhörande beredningsdistriktet eller fastighetstaxeringsdistriktet, dels ock underrättelse om vad vid sammanträdet förekommit.

Beredningsnämndernas verksamhet.

61 §.

Beredningsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

a) att tillhandahålla deklara-tionsblanketter samt meddela den, som därom framställer begäran, erforderliga upplysningar om honom åliggande deklara-tionsskyldighet och sättet för dess fullgörande;

b) att ordna och granska avlämnade deklara-tioner, uppgifter och andra handlingar, vidtaga åtgärder för felande deklara-tioners införskaffande, tillse, att anmälda eller eljest kända förändringar i avseende å äganderättsförhållan-dena varda iakttagna, samt införskaffa nödiga upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering;

c) att kalla beredningsnämndens ledamöter till sammanträde, leda näm-nens arbete och vid sammanträdena vara föredragande; samt

d) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och längder.

62 §.

1 mom. Beredningsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstådes-komma, skall han i sitt ställe kalla sin suppleant och tillika härom under-rätta ordföranden.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras inför nämnden, och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

2 mom. Vid beredningsnämndens första sammanträde och innan taxerings-arbetet tager sin början, åligger det ordföranden att avgiva noggrann redo-görelse ej mindre rörande de enhetsvärden, som föreslagits vid det i 59 § omförmälda sammanträdet, samt de värderingsgrunder i övrigt, som å detta sammanträde ansetts böra inom distriktet tillämpas, än även rörande samt-liga de köp av jordbruksfastighet inom distriktet, som under de senaste fem åren förekommit, samt de slutsatser beträffande fastigheternas allmänna salu-värde i orten, som enligt ordförandens mening kunna dragas av de vid dessa köp tillämpade priser. Finnas inom distriktet fastigheter med skog, bör i redogörelsen tillika lämnas upplysning om de anvisningar, som i fråga om värdesättning av skogsmark och växande skog lämnats vid det ovan om-förmälda sammanträdet. Redogörelsen ävensom beredningsnämndens mening härom böra protokollföras.

Härefter åligger det nämnden att föreslå det eller de värden, nämnden anser böra åsättas varje fastighet i distriktet.

3 mom. Beredningsnämndens förslag till taxering skola upptagas i sär-skilda taxeringslängder (*fastighetslängder*) över dels fastigheter, för vilka fastighetsskatt erlägges, och dels sådana staten samt kommuner, menigheter,

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar med flera tillhöriga fastigheter, för vilka dylik skatt icke erlägges. Närmare föreskrifter angående längdernas förande meddelas av Kungl. Maj:t. Fastighetslängderna underskrivas av beredningsnämndens ordförande och ledamöter.

4 mom. De av beredningsnämnden följda grunderna för taxeringen, såvitt angår jordbruksfastighet, skola för varje fastighet upptagas i en särskild längd enligt fastställt formulär. Denna längd, som, därest beredningsdistriktet består av mer än en kommun, upplägges särskilt för varje kommun, skall med lämpliga mellanrum under beredningsarbetet framläggas för nämnden, som, i händelse av ojämnhet i taxeringen, har att verkställa erforderlig jämkning. Då nämndens förslag till taxering föreligger färdigt, skall längden i justerat skick fogas vid protokollet. Senast den 20 december skall ordföranden översända sammandrag av längden till landskamreraren i länet.

63 §.

Beslut må icke fattas av beredningsnämnd, med mindre närvarande äro ordföranden och minst två ledamöter, av vilka, i händelse nämndens distrikt omfattar två eller flera kommuner, minst en skall vara vald från den kommun, där fastigheten är belägen.

Ordföranden åligger att i alla de fall rörande värdesättning, då hans mening icke blivit följd, i fastighetslängderna upptaga det värde, han anser böra föreslås; och är det var och en av de övriga medlemmarna i beredningsnämnden obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlåtats.

64 §.

Beredningsnämndens förslag skall föreligga färdigt senast den 15 december året näst före taxeringsåret; och åligger det ordföranden att genom kungörelse i distriktets kyrkor giva tillkänna, att förslaget under tio dagar viss angiven tid på dagen hålles tillgängligt inom kommunen hos beredningsnämndens ordförande eller någon dess ledamot, med rätt för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet inom distriktet att senast den 5 påföljande januari till beredningsnämndens ordförande avgiva skriftliga erinringar mot förslaget.

Därest erinran mot förslaget avgivits eller känt blivit, att i fastighetslängden uppförd fastighet före årsskiftet uppdelats, skall ordföranden senast den 15 januari hålla sammanträde med beredningsnämnden, som har att yttra sig över inkommen erinran samt i förekommande fall avgiva nytt förslag till taxering. Dylika yttranden och förslag upptagas i protokollet.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

Senast den 20 januari skall beredningsnämndens ordförande till ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden överlämna de upprättade fastighetslängderna, behörigen summerade, ävensom nämndens protokoll, de deklARATIONER och andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, samt de enligt 60 § beredningsnämndens ordförande tillhandakomna handlingarna.

Fastighetstaxeringsnämndernas verksamhet.

65 §.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd *på landet* åligger huvudsakligen:

a) att före nämndens sammanträde granska de från beredningsnämndernas ordförande enligt 64 § inkomna längderna och övriga handlingar och därvid särskilt undersöka, huru beredningsnämnderna tillämpat de enhetsvärden, som föreslagits vid det i 59 § omförmälda sammanträdet, samt de värderingsgrunder i övrigt, som å detta sammanträde ansetts böra komma till användning inom vederbörande beredningsdistrikt;

b) att vidtaga åtgärder för införskaffande av de uppgifter och upplysningar, som ytterligare må finnas erforderliga för taxeringen;

c) att kalla fastighetstaxeringsnämndens ledamöter till sammanträden, leda nämndens arbete och vid sammanträdena föra ordet; samt

d) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och längder.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd *i stad* har enahanda åligganden, som i 61 § stadgats för ordförande i beredningsnämnd.

66 §.

1 mom. Sammanträden med fastighetstaxeringsnämnd *på landet* hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant och tillika härom underrätta ordföranden. Föredragande i nämnden är vederbörande beredningsnämnds ordförande beträffande de fastigheter, som tillhöra hans beredningsdistrikt.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

2 mom. Innan fastighetstaxeringsnämnden på landet börjar det egentliga arbetet, skall ordföranden, efter samråd med landskamreraren angående tid och plats, kalla de av länsstyrelsen och landstinget utsedda ledamöterna ävensom samtliga ordförande i beredningsnämnderna i de till fastighetstaxeringsdistriktet hörande beredningsdistrikten till ett förberedande sammanträde. Vid detta har ordföranden, med erforderligt biträde av beredningsnämndernas ordförande, att avgiva noggrann redogörelse för de värde-

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

ringsgrunder, efter vilka varje beredningsnämnd upprättat sitt förslag, ävensom för sin egen mening, huruvida och i vad mån dessa värderingsgrunder kunna anses överensstämma med resultatet av överläggningarna vid det i 59 § omförmälda sammanträdet inför länsstyrelsen eller landskamreraren eller eljest med de priser, som erhållits vid fastighetsförsäljningar i orten. På grundval av dessa redogörelser skola de vid sammanträdet närvarande taga under övertvägande och för anteckning till protokollet uttala sin mening, vilka allmänna jämkningar av beredningsnämndernas förslag finnas erforderliga för en jämn och likformig taxering i hela fastighetstaxeringsdistriktet.

Avskrift av protokollet skall inom tio dagar efter sammanträdet av ordföranden översändas till landskamreraren, som har att, efter därav tagen del, till finansdepartementet insända de inkomna protokollsavskrifterna ävensom de i 62 § 4 mom. angivna sammandragen.

3 mom. Sedan det i 2 mom. omförmälda sammanträdet hållits, tager taxeringsarbetet sin början med de kommuner, där vid nämnda sammanträde beredningsnämndernas förslag ansetts tillfredsställande, samt fortgår kommun efter kommun och fastighet efter fastighet. Föredraganden har att i varje fall meddela såväl beredningsnämndens förslag som ock sin egen mening ävensom redogöra för inkomna erinringar och de ändringar, som beredningsnämnden funnit sig böra föreslå. Nämnden beslutar därefter, dels med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet och dels, beträffande varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.

Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängderna. Fastighetslängderna underskrivas av nämndens ordförande och ledamöter.

67 §.

1 mom. Sammanträden med fastighetstaxeringsnämnd i stad hållas inom staden å tid och ställe, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant och tillika härom underrätta ordföranden.

Om protokoll vid nämndens sammanträden gäller vad i 66 § 1 mom. är sagt om protokoll vid sammanträde med fastighetstaxeringsnämnd på landet.

2 mom. Är stad indelad i två eller flera fastighetstaxeringsdistrikt och har sådant sammanträde, som i 59 § sista stycket omförmäles, icke funnits erforderligt, skall länsstyrelsen uppdraga åt ordföranden i en av fastighetstaxeringsnämnderna att före taxeringsarbetets påbörjande kalla övriga ordförande och ledamöter till sammanträde för förberedande överläggningar rörande de allmänna grunder, som böra i stadens skilda delar komma i tillämpning vid taxeringen; och äger länsstyrelsen på framställning av den sammankallande ordföranden medgiva, att han må till detta sammanträde

Kungl. Maj:ts förslag:

kalla jämväl andra personer, vilka på grund av sin verksamhet eller eljest kunna antagas äga sakkunskap rörande fastighetsvärdena inom staden.

Utskottets förslag:

3 mom. Fastighetstaxeringsnämnd i stad företager fastighetstaxeringen i den ordning, som finnes bäst lämpad för vinnande av jämnhet och likformighet mellan taxeringsvärdena i stadens olika delar. Nämnden beslutar, dels med vilket belopp taxeringsvärde skall äsättas varje fastighet och dels, beträffande varje fastighet för vilken fastighetsskatt skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten. Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängder, och skola i fråga om dessa längder stadgandena i 62 § 3 mom. hava motsvarande tillämpning.

68 §.

Beslut må icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd *på landet*, med mindre ordföranden jämte föredraganden eller, där ordföranden själv såsom beredningsnämndsordförande är föredragande, en av länsstyrelsen utsedd ledamot, ävensom en landstingsvald och en kommunvald ledamot äro tillstådes, ej heller av fastighetstaxeringsnämnd *i stad*, med mindre ordföranden samt minst två ledamöter äro tillstådes.

Envar ledamot har rätt samt ordföranden och, i fastighetstaxeringsnämnd *på landet*, föredraganden skyldighet att i händelse av avvikande mening låta densamma antecknas till protokollet.

Envar ledamot har rätt samt ordföranden och, i fastighetstaxeringsnämnd *på landet*, föredraganden skyldighet att i händelse av avvikande mening låta densamma antecknas till protokollet. Enahanda rätt att få sin mening antecknad till protokollet tillkommer tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas.

69 §.

1 mom. Fastighetstaxeringsnämndens arbete bör taga sin början *på landet* senast den 1 februari under taxeringsåret och *i stad* senast den 15 december året dessförinnan. Arbetet skall vara avslutat i länen senast den 15 mars och i Stockholm senast den 15 juni under taxeringsåret.

2 mom. Senast den 31 mars skall fastighetstaxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända fastighetsdeklarationerna och övriga handlingar ävensom berednings- och fastighetstaxeringsnämndernas protokoll. Fastighetslängderna skola avlämnas å den tid och i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver.

3 mom. Fastighetslängderna, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola vara att tillgå för landskamreraren och fastighetsprövningsnämnden samt

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver dels tillhandahållas dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels ock offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar före den 15 maj under taxeringsåret.

4 mom. Stadgandena i 2 och 3 mom. hava icke tillämpning beträffande Stockholm.

Förberedande åtgärder för fastighetsprövningsnämndernas verksamhet.

70 §.

1 mom. Sedan fastighetslängderna med tillhörande handlingar blivit tillgängliga för landskamreraren, skall denne ingående granska längderna ävensom de hos berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna förda protokollen samt därefter hos fastighetsprövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åstadkommande av en jämn och likformig fastighetstaxering. Landskamreraren har jämväl att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över de hos nämnden anförda besvären samt att avvägbringa för besvärens prövning eljest erforderlig utredning.

Vid granskningsarbetet må landskamreraren åtnjuta nödigt biträde av, förutom vederbörande tjänstemän hos länsstyrelsen, jämväl andra personer, som av honom tillkallas. Då i visst taxeringsärende utredning genom särskild sakkunnig anses erforderlig, bör landskamreraren föranstalta därom.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i fastighetstaxeringsnämnd i länet eller andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer att under landskamrerarens granskningsarbete eller vid sammanträde med fastighetsprövningsnämnden infinna sig för upplysningars meddelande. För enahanda ändamål må länsstyrelsen inkalla jämväl ledamot av fastighetsprövningsnämnden före nämndens sammanträde.

71 §.

Med ledning av de i 66 § 2 mom. andra stycket omförmälda handlingarna verkställas i den ordning, Kungl. Maj:t förordnar, undersökning för utrönande, huruvida vid taxeringen av jordbruksfastigheter å landsbygden jämnhet och likformighet de olika länen emellan blivit uppnådd. Resultatet av undersökningen meddelas landskamrerarna senast den 30 april.

Ovannämnda handlingar skola tillhandahållas kammarrätten senast den 30 april året näst efter taxeringsåret.

Fastighetsprövningsnämndernas verksamhet.

72 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämnd granskar fastighetstaxeringarna inom sitt distrikt samt beslutar över anförda besvär och gjorda framställningar i anledning av fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

2 mom. I län sammanträder fastighetsprövningsnämnd på länsstyrelsens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som länsstyrelsen bestämmer sålunda, att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 20 juni. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos länsstyrelsen, som inkallar suppleant i hans ställe.

Landskamreraren har att övervara nämndens sammanträde med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

3 mom. Om tid och ställe för sammanträden med Stockholms stads prövningsnämnd, om villkor för nämndens beslutförhet samt om åliggande för kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppboärsärenden att övervara nämndens sammanträden och därvid yttra sig stadgas i 102 §.

73 §.

Alla beslut av fastighetsprövningsnämnden skola upptagas i nämndens protokoll. Taxering, som till följd av nämndens beslut tillkommit eller blivit fastställt annorlunda än fastighetstaxeringsnämnden bestämt, skall antecknas i vederbörande fastighetslängd och jämväl upptagas i särskild längd (*ändringslängd*). Närmare föreskrifter om längdföringen meddelas av Kungl. Maj:t.

Fastighetsprövningsnämndens protokoll föres och de av nämndens beslut föranledda anteckningarna i fastighetslängderna och ändringslängden verkställas av den eller de personer, som länsstyrelsen därtill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall vara tillstädes hos nämnden.

Justering av protokollet skall verkställas inför nämnden eller senast inom fjorton dagar inför nämndens ordförande jämte landskamreraren och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes i båda fallen genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift å såväl fastighetslängderna som ändringslängden vitsorda enligt fastighetsprövningsnämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

74 §.

Fastighetsprövningsnämndens ändringslängder, i huvudskrift eller be-
styrkt avskrift, skola, utom vad angår Stockholm, i den ordning Kungl.
Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem som verkställa debitering av de
på grund av taxeringen utgående utskylder, dels ock så snart ske kan
offentligen framläggas inom vederbörande kommun.

II. Årlig taxering.

Förberedande åtgärder för taxeringsnämndernas verksamhet.

75 §.

Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, att innan taxeringsarbetet för
året tager sin början från varje taxeringsnämnd inom länet eller viss del
därav kalla ordföranden och högst två andra medlemmar att å lämplig ort
sammanträda inför länsstyrelsen eller landskamreraren för överläggningar
rörande taxeringsarbetet, och må till dylikt sammanträde jämväl särskilda
sakkunniga kallas för lämnande av upplysningar. Vid överläggningarna bör
uppmärksamhet ägnas åt åtgärder för befordrande av en likformig och rätt-
vis taxering samt åt spörsmål, som befunnits vara föremål för oriktiga
avgöranden av taxeringsnämnderna eller som kunna förväntas under det
förestående arbetet vålla taxeringsnämnderna svårigheter.

76 §.

Senast den 15 februari skola, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver,
till taxeringsnämndens ordförande, utom i Stockholm, överlämnas av-
skrifter av fastighetslängderna, inkomstlängden, skogsaccislängden och
länsprövningsnämndens ändringslängder för nästföregående år, såvitt taxe-
ringsdistriktet angår.

Inom samma tid skall länsstyrelsen, utom vad angår Stockholm, till ord-
föranden i taxeringsnämnden översända de vid nästföregående års taxering
avgivna, hos länsstyrelsen förvarade självdeklarationer och andra till led-
ning vid taxeringen för inkomst eller förmögenhet avlämnade uppgifter för
taxeringsdistriktet.

Efter anmälan hos länsstyrelsen äger ordförande i taxeringsnämnd få till-
gång jämväl till andra för taxering avgivna, hos länsstyrelsen förvarade
deklarationer och handlingar än nu nämnts, i den mån han finnes därav
hava behov.

Erfordras för taxeringsarbetet tillgång till viss självdeklaration eller
annan för taxering avlämnad skriftlig uppgift eller upplysning, som för-
varas hos den mellankommunala prövningsnämnden, äger ordförande
i taxeringsnämnd efter anmälan hos allmänna ombudet hos omförmällda

Kungl. Maj:ts förslag:

prövningsnämnd utbekomma densamma. Efter begagnandet skall deklara- tionen, uppgiften eller upplysningen skyndsamt återställas till den mellan- kommunala prövningsnämnden.

*Utskottets förslag:***Taxeringsnämndernas verksamhet.**

77 §.

1 mom. Taxeringsnämnd har att, med de i 85 och 113 §§ angivna undantag, verkställa taxering av dem som äro skattskyldiga inom nämndens taxeringsdistrikt.

2 mom. Den gemensamma taxeringsnämnden har att verkställa dels taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av skattskyldiga, som, i saknad av hemortskommun i riket, skola taxeras i Stockholm jämlikt 22 § 1 mom. förordningen angående statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller som omförmälas i 26 § samma förordning, dels ock taxering till kommunal inkomstskatt av skattskyldiga, då sådan taxering skall ske för gemensamt kommunalt ändamål jämlikt bestämmelserna i 59 § 3 mom. eller 69 § kommunal- skattelagen.

1 mom. Taxeringsnämnd har att, med de i 85 § och 113 § andra stycket angivna undantag, verk- ställa taxering av dem som äro skattskyldiga inom nämndens taxe- ringsdistrikt.

2 mom. Den gemensamma taxeringsnämnden har att verkställa dels taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av skattskyldiga, som, i saknad av hemortskommun i riket, skola taxeras i Stockholm jämlikt 22 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögen- hetsskatt eller som omförmälas i 26 § samma förordning, dels ock taxe- ring till kommunal inkomstskatt av skattskyldiga, då sådan taxering skall ske för gemensamt kommunalt ändamål jämlikt bestämmelserna i 59 § 3 mom. eller 69 § kommunal- skattelagen.

78 §.

Taxeringsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

a) att tillhandahålla deklara- tions- blanketter och blanketter till upp- gifter enligt 41 och 42 §§ samt att meddela den som därom framställer begäran erforderliga upplysningar om honom åliggande deklara- tions- skyldighet och sättet för dess full- görande;

b) att, då deklara- tions- skyldig begagnar honom medgiven rätt att munt- ligen avgiva upplysningar till ledning för egen taxering, å blankett införa de meddelade upplysningarna och därå taga uppgiftslämnarens underskrift;

a) att tillhandahålla deklara- tions- blanketter och blanketter till upp- gift enligt 42 § samt att meddela den som därom framställer begäran erforderliga upplysningar om honom åliggande deklara- tions- skyldighet och sättet för dess fullgö- rande;

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

c) att på begäran av den som avlämnat deklaration, annan uppgift eller upplysning utan lösen meddela bevis om avlämnandet;

d) att ordna och granska för taxeringen avlämnade deklarationer, uppgifter och andra handlingar, vidtagna åtgärder för felande deklarationers och andra uppgifters införskaffande samt i övrigt söka inhämta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering;

e) att, då inkomsten deklaration eller annan uppgift avser skattskyldig, som ej skall taxeras inom distriktet, avsända uppgiften till vederbörande taxeringsnämnds ordförande ävensom att, då deklaration eller annan uppgift för skattskyldig, som skall för inkomst eller förmögenhet taxeras inom distriktet, utvisar, att skattskyldig utom distriktet ägt, innehaft eller brukat fastighet eller drivit rörelse eller bör taxeras till kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål, lämna vederbörande taxeringsnämnds ordförande meddelande om förhållandet;

f) att kalla taxeringsnämndens ledamöter till sammanträde och om utsatt tid och ställe härför på lämpligt sätt och i god tid meddela de skattskyldiga inom taxeringsdistriktet underrättelse;

g) att leda taxeringsnämndens arbete och vid sammanträdena föra ordet; samt

h) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och längder.

79 §.

Finner taxeringsnämndens ordförande för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. första stycket omförmäles, vara nödigt att granskning av den skattskyldiges bokföring verkställes, har han att till landskamreraren framställa begäran om dylik granskning. Därvid skola skälen för framställningen angivas och den skattskyldiges deklaration med tillhörande handlingar bifogas.

På landskamreraren ankommer att bestämma, huruvida granskning skall äga rum, samt att antingen själv verkställa granskningen, därvid i händelse av behov biträde av sakkunnig må anlitas, eller låta granskningen verkställas av taxeringsnämndens ordförande eller av annan person, som därtill av landskamreraren för varje särskilt fall utses. Så snart handläggningen av ärendet slutförts, skall, där så erfordras, underrättelse om utgången meddelas taxeringsnämndens ordförande, därvid den översända deklarationen återställs. De handlingar, som varit föremål för granskning, skola så fort ske kan återställas till den som avlämnat desamma.

Vad i denna paragraf sägs om skattskyldigs bokföring skall, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag eller rederi eller solidarisk delägare i kommanditbolag, hava motsvarande tillämp-

Vad i denna paragraf sägs om skattskyldigs bokföring skall, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, dock icke kommanditdelägare i kommanditbolag,

Kungl. Maj:ts förslag:

ning å bolagets eller rederiets bokföring.

Utskottets förslag:

varom i 53 § 3 mom. kommunal-skattelagen sägs, hava motsvarande tillämpning å bolagets eller rederiets bokföring.

80 §.

Kronoombudet har med avseende å taxering för inkomst eller förmögenhet till åliggande särskilt

a) att, oavsett den ordföranden tillkommande granskningsskyldigheten, granska alla inkomna självdeklarationer, andra uppgifter och upplysningar;

b) att därvid tillse, att kronans intresse vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt varder behörigen iakttaget; samt

c) att, i den mån sådant må vara erforderligt och av ordföranden påkallas, biträda honom under taxeringsarbetet och verkställa den längdföring, som förekommer vid taxeringsnämndens sammanträden.

Med avseende å särskild fastighetstaxering åligger det kronoombudet att, i den mån ordföranden det påkallar, granska inkomna fastighetsdeklarationer och andra för dylik taxering avlämnade uppgifter och upplysningar samt verkställa den längdföring, som förekommer vid taxeringsnämndens sammanträden.

Har kommunombud eller skogsvårdsombud icke utsetts, ankommer det på kronoombudet att jämväl fullgöra kommunombudets eller skogsvårdsombudets särskilda åligganden med avseende å virkestaxeringen.

Med avseende å virkestaxering åligger det kronoombudet särskilt

a) att biträda ordföranden vid ordnandet av för taxeringen avlämnade virkesdeklarationer, andra uppgifter och upplysningar;

b) att granska nyssnämnda deklarationer och handlingar; samt

c) att, i den mån sådant av ordföranden påkallas, även i övrigt biträda honom under taxeringsarbetet och verkställa den längdföring, som förekommer vid taxeringsnämndens sammanträden.

81 §.

Det åligger kommunombudet att under taxeringsarbetet be-

Skogsvårdsombudet har till åliggande att bevaka det all-

Kungl. Maj:ts förslag:

vaka de kommunala intressena och att därvid i synnerhet tillse, dels att i kommunen icke mantalsskrivna men där till kommunal inkomstskatt eller till skogsaccis skattskyldiga varda behörigen taxerade, dels att nya taxeringsvärden å fastighet under löpande taxeringsperiod varda bestämda i alla de fall, då anledning därtill föreligger.

Med avseende å virkestaxering åligger det kommunombudet därjämte särskilt

a) att biträda ordföranden vid ordnandet av för taxeringen avlämnade virkesdeklarationer, andra uppgifter och upplysningar;

b) att granska nyssnämnda deklarationer och handlingar; samt

c) att, i den mån sådant av ordföranden påkallas, även i övrigt biträda honom under taxeringsarbetet och verkställa den längdföring, som förekommer vid taxeringsnämndens sammanträden.

Kommunombudet har rätt och, om ordföranden det påkallar, jämväl skyldighet att deltaga i granskning av deklarationer, andra uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet eller till ledning vid särskild fastighetstaxering, samt äger därvid göra erinringar och framställningar.

Utskottets förslag:

männas rätt till skogsvårdsavgift för avverkat virke. Ombudet har rätt att under taxeringsnämndens överläggningar göra erinringar och framställningar.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

82 §.

Skogsvårdsombudet har till åliggande särskilt att bevaka det allmännas rätt till skogsvårdsavgift för avverkat virke. Ombudet har rätt och, om ordföranden sådant påkallar, jämväl skyldighet att, där så ske kan, deltaga i granskningen av inkomna virkesdeklarationer och andra för virkestaxeringen avlämnade uppgifter och upplysningar samt äger därvid göra erinringar och framställningar.

Taxeringsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant samt tillika härom underrätta ordföranden.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

Ordföranden är föredragande i taxeringsnämnden. Vid föredragningen har han att, i den omfattning stadgandena i 56 § 1 mom. medgiva, tillhandahålla ledamöterna alla för taxeringen erhållna deklarationer, andra uppgifter och upplysningar samt att efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, vartill han för en behörig taxering finner sig äga anledning.

83 §.

1 mom. Taxeringsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant samt tillika härom underrätta ordföranden.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfatt-

Kungl. Maj:ts förslag:

ning. Protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

Ordföranden är föredragande i taxeringsnämnden. Vid föredragningen har han att, i den omfattning stadgandena i 56 § 1 mom. medgiva, tillhandahålla ledamöterna alla för taxeringen erhållna deklARATIONER, andra uppgifter och upplysningar samt att efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, vartill han för en behörig taxering finner sig äga anledning.

2 mom. I de taxeringsdistrikt, där taxering av lappar för inkomst av renkötsel ifrågakommer, böra sammanträden för förrättande av dylik taxering hållas i god tid före den 15 april; och åligger det ordföranden att om tid och plats för sammanträdena samråda med vederbörande lappfogde. Lappfogden samt ordningsman i lappby inom taxeringsdistriktet skola särskilt kallas till dylikt sammanträde. För kallelsens delgivning med ordningsman skall, där så erfordras, biträde lämnas av kronobetjäningen.

Vid sådant sammanträde skall ordningsman, som nu nämnts, vara närvarande, då fråga är om taxering av lappar, som tillhöra ordningsmannens lappby, med rätt för ordningsmannen att deltaga i nämndens överläggningar men ej i besluten. Ordningssmannen skall till dylikt sammanträde medföra det hos honom förvarade exemplaret av senast upprättade renlängd. Där så ske kan skall jämväl lappfogden vara tillstädes vid sådant sammanträde med rätt att deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

Utskottets förslag:

I de taxeringsdistrikt, där taxering av lappar för inkomst av renkötsel ifrågakommer, böra sammanträden för förrättande av dylik taxering hållas i god tid före den 15 april; och åligger det ordföranden att om tid och plats för sammanträdena samråda med vederbörande lappfogde. Lappfogden samt ordningsman i lappby inom taxeringsdistriktet skola särskilt kallas till dylikt sammanträde. För kallelsens delgivning med ordningsman skall, där så erfordras, biträde lämnas av kronobetjäningen.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

84 §.

1 mom. Under de år, då särskild fastighetstaxering skall äga rum, har taxeringsnämnden att, så fort ske kan, företaga sådan taxering. Nämnden har därvid att för varje fastighet, å vilken jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen nytt taxeringsvärde skall sättas, besluta till vilket belopp det nya värdet skall upptagas. För övriga fastigheter skola de taxeringsvärden, som under nästföregående år varit gällande, oförändrade upptagas. Samtidigt skall för varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, beslut fattas om vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.

Taxeringsnämnden har jämväl att pröva hos nämnden gjorda framställningar om sådant särskilt angivande av värden å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter, varom i 8 § sista stycket kommunalskattelagen förmäles.

2 mom. Varje år beslutar taxeringsnämnden, i den mån icke annat i 85 § stadgas, för envar skattskyldig, huruvida och till vilket belopp taxering till kommunal inkomstskatt samt till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt skall honom åsättas.

Så snart ske kan skall nämnden företaga taxering till kommunal inkomstskatt beträffande de skattskyldiga, som haft förvärvskälla helt eller delvis hänförlig till taxeringsdistriktet, men som skola taxeras till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt annorstädes. För envar, som därvid taxerats, skall underrättelse, huru taxeringen utfallit, med uppgift jämväl om netto-intäkt och uppskattad inkomst för varje förvärvskälla ofördröjligen avlätas till den taxeringsnämnd, som har att verkställa taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt.

3 mom. Taxeringsnämnden beslutar likaledes varje år för envar, som är skyldig att utgöra skogsaccis, till vilket belopp det avverkade virkets taxerade rotvärde skall upptagas.

85 §.

Taxering till kommunal inkomstskatt på grund av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen må icke verkställas av taxeringsnämnd. Anser sådan nämnd anledning föreligga att beträffande viss skattskyldig tillämpa berörda stadgande, skall nämndens ordförande härom göra skriftlig anmälan hos landskamreraren i länet, som, därest granskningen av den skattskyldiges taxering ankommer på prövningsnämnden i länet, förfar enligt 93 §. Är däremot fråga om skattskyldig, vilkens taxering på grund av den ifrågasatta åtgärden eller av annan orsak skall bliva föremål för granskning av den mellankommunala prövningsnämnden, skall landskamreraren skyndsamt

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

med eget yttrande överlämna ordförandens anmälan till allmänna ombudet hos denna nämnd för den åtgärd, som enligt 93 § ankommer på ombudet, och samtidigt härom underrätta landskamreraren i annat län, där den skattskyldige, såvitt kunnigt är, blivit taxerad till kommunal inkomstskatt.

86 §.

För varje taxeringsdistrikt eller, om distrikt består av mer än en kommun, för varje kommun skola föras särskilda taxeringslängder, nämligen en längd över taxeringen av fastigheter, för vilka fastighetsskatt erlägges, och en längd över taxeringen av sådana staten samt kommuner och menigheter, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar med flera tillhöriga fastigheter, för vilka skatteplikt ej förefinnes (*fastighetslängder*), en längd över taxeringen till kommunal inkomstskatt, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunal progressivskatt och utjämningskatt (*inkomstlängd*) ävensom en längd över taxeringen till skogsaccis (*skogsaccislängd*). Hos den gemensamma taxeringsnämnden skall föras särskild inkomstlängd över taxering för inkomst eller förmögenhet av skattskyldiga, som i 77 § 2 mom. omförmälas.

De beslutade taxeringarna skola införas i taxeringslängderna med angivande av taxeringens belopp och den skattskyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas särskilt

dels i avseende å kommunal inkomstskatt uppskattad inkomst, medgivna allmänna avdrag, taxerad inkomst, beloppet av medgivna ortsavdrag samt beskattningsbar inkomst;

dels i avseende å statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, såvitt angår annan skattskyldig än svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag, taxerat belopp, beloppet av medgivna ortsavdrag och beskattningsbart belopp, samt

såvitt angår annan skattskyldig än svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag, varom i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs, taxerat belopp, beloppet av medgivna ortsavdrag och beskattningsbart belopp, samt

såvitt angår svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag bolagets kapital och i fråga om svenskt kommanditbolag beloppet av den del av bolagets kapital, som belöper å kommanditdelägarna, samt i fråga om samtliga nu nämnda bolag be-

såvitt angår svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag bolagets kapital och i fråga om svenskt kommanditbolag, varom i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs, beloppet av den del av bolagets kapital, som belöper å komman-

Kungl. Maj:ts förslag:

skattningsbart belopp, skatteprocent därå och skattens grundbelopp;

dels i avseende å kommunal progressivskatt till sådan skatt beskattningsbart belopp, där detta avviker från det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, ävensom för svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag skatteprocent, efter vilken skatten skall utgå, samt för samtliga skattskyldiga skattens uträknade belopp;

dels i avseende å utjämningsskatt denna skatts grundbelopp;

dels ock för envar jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknat taxerat belopp, därest detsamma icke införts på grund av föreskriften här ovan, ävensom det avgiftsbelopp, som enligt 15 § samma lag skall i taxeringslängden införas.

Närmare föreskrifter om taxeringslängdernas förande meddelas av Kungl. Maj:t.

Taxeringslängderna underskrivas av taxeringsnämndens ordförande och ledamöter.

Utskottets förslag:

ditdelägarna, samt i fråga om samtliga nu nämnda bolag beskattningsbart belopp, skatteprocent därå och skattens grundbelopp;

dels i avseende å kommunal progressivskatt till sådan skatt beskattningsbart belopp, där detta avviker från det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, ävensom för svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag, var om i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs, skatteprocent, efter vilken skatten skall utgå, samt för samtliga skattskyldiga skattens uträknade belopp;

87 §.

Beslut må icke fattas av taxeringsnämnd, där taxeringsdistriktet omfattar blott en kommun eller del därav, därest icke närvarande äro ordföranden, kronoombudet, kommunoombudet, där sådant ombud finnes, samt ytterligare en ledamot, ej heller, där taxeringsdistriktet omfattar två eller flera kommuner, med mindre ordföranden, kronoombudet och vederbörande kommunombud, där sådant ombud finnes, samt därjämte en

Beslut må icke fattas av taxeringsnämnd, där taxeringsdistriktet omfattar blott en kommun eller del därav, därest icke närvarande äro ordföranden, kronoombudet och minst två kommunvalda ledamöter, ej heller, där taxeringsdistriktet omfattar två eller flera kommuner, med mindre ordföranden, kronoombudet och en ledamot från varje kommun äro tillstädes.

Kungl. Maj:ts förslag:

ledamot från varje kommun äro tillstädes.

Vad nu sagts om kronoombudets närvaro har ifråga om virkestaxering tillämpning endast för det fall, att ombudet jämlikt stadgandet i 8 § 2 mom. skall deltaga vid denna taxering.

Ordföranden åligger att i alla de fall, då hans mening icke blivit följd, i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn särskilt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas. Var och en av de övriga medlemmarna av taxeringsnämnden är det obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer jämväl tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas, samt lappfogde beträffande taxering av lapp för inkomst av rensköttsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet.

Utskottets förslag:

Ordföranden åligger att i alla de fall, då hans mening icke blivit följd, i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn särskilt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas. Var och en av de övriga medlemmarna av taxeringsnämnden är det obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer jämväl skogsvårdsombud, tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas, samt lappfogde beträffande taxering av lapp för inkomst av rensköttsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet.

88 §.

Taxeringsnämnderna skola hava avslutat sina arbeten i länen, såvitt angår annan taxering än virkestaxering, senast den 15 maj och beträffande virkestaxering senast den 31 maj samt i *Stockholm* senast den 15 juni.

89 §.

Innan taxeringsnämnden upplöses, skall nämnden bland sina medlemmar föreslå två personer till ledamöter i länsprövningsnämnden eller, beträffande *Stockholm*, till ledamöter i prövningsnämnden för staden. Förslaget skall

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

intagas i taxeringsnämndens protokoll och bestyrkt avskrift av protokollet i denna del ofördröjligen insändas till länsstyrelsen.

90 §.

1 mom. Har taxeringsnämnden åsatt fastighet nytt taxeringsvärde eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen fördelat sådant värde å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller har taxeringsnämnden avslagit framställning om vidtagande av nu omförmäld taxeringsåtgärd, åligger det taxeringsnämndens ordförande att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten översända underrättelse om taxeringsnämndens beslut till fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare ävensom, därest annan än ägaren eller innehavaren är skattskyldig för fastigheten, till denne.

2 mom. Har självdeklaration eller virkesdeklaration icke blivit följd vid taxeringen, åligger det taxeringsnämndens ordförande att å deklarationen verkställa anteckning om avvikelsen och skälen därför samt att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända den skattskyldige underrättelse om avvikelsen och om skälen därför. Detsamma gäller beträffande annan av skattskyldig till ledning för egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller till ledning för egen taxering till skogsaccis lämnad uppgift eller upplysning.

I enahanda ordning skall underrättelse om påförd taxering för inkomst eller förmögenhet eller om påförd taxering till skogsaccis meddelas sådan juridisk person och sådan inom distriktet icke mantalsskriven fysisk person, som icke avgivit deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen och som icke heller därtill anmanats.

3 mom. Underrättelse, som i 1 eller 2 mom. omförmäles, skall innefatta upplysning om vad den som icke åtnöjes med taxeringsnämndens beslut har att iakttaga vid anförande av besvär över beslutet.

91 §.

1 mom. Senast den 5 juni skall taxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända de deklARATIONER och andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, ävensom de enligt 76 § första, andra och tredje styckena taxeringsnämndens ordförande tillhandakomna längdavskrifterna och övriga handlingar. De upprättade taxeringslängderna skola avlämnas å den tid och i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver.

2 mom. Taxeringslängderna, i huvudskrift eller avskrift, skola vara att tillgå för landskamreraren och länsprövningsnämnden samt, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem som hava att verkställa

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels ock offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar före den 15 juli under taxeringsåret.

3 mom. Stadgandena i 1 och 2 mom. hava icke tillämpning beträffande Stockholm.

Förberedande åtgärder för prövningsnämndernas verksamhet.

92 §.

1 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, skola genom vederbörande landskamrerars försorg, så snart ske kan efter det inkomstlängderna för året med tillhörande handlingar inkommit till länsstyrelsen, till den mellankommunala prövningsnämnden översändas de självdeklarationer och andra handlingar, som till ledning vid den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet avgivits dels i kommun, till vilken dylik förvärvskälla är att hänföra, dels i hemortskommunen eller, om hemortskommun saknas, i Stockholm. Är den skattskyldige gift, skola till den mellankommunala prövningsnämnden jämväl översändas de självdeklarationer och andra handlingar, som avgivits till ledning vid den andre makens taxering för inkomst eller förmögenhet i nämnda kommuner, därest 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är tillämplig å makarnas taxering. Samtidigt härmed skola överlämnas utdrag av inkomstlängderna och taxeringsnämndernas protokoll, så vitt angår ifrågavarande taxeringar.

2 mom. Föreligger beträffande annan skattskyldig än i 1 mom. nämnts fråga, i vilket prövningsdistrikt han skall taxeras till kommunal inkomstskatt för viss inkomst eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skola handlingarna rörande dylik skattskyldigs taxering för inkomst eller förmögenhet på enahanda sätt avskiljas, fullständigas och översändas till den mellan-kommunala prövningsnämnden.

93 §.

Landskamreraren har att i fråga om de taxeringar, som enligt 96 § skola handläggas av den prövningsnämnd, hos vilken han tjänstgör, noggrant undersöka, huruvida dessa taxeringar äro med skatteförfattningarna överensstämmande, och för sådant ändamål granska tillgängliga handlingar rörande samma taxeringar. Härvid skall särskilt uppmärksammas, huruvida beträffande skattskyldig, som blivit för inkomst taxerad i mera än ett taxeringsdistrikt, ojämnhet förefinnes mellan de olika taxeringarna eller huruvida beträffande viss skattskyldig anledning föreligger att tillämpa 57 § 3 mom. kommunalskattelagen.

Kungl. Maj:ts förslag:

Finner landskamreraren för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. omförmäles, vara nödigt att granskning verkställas av den skattskyldiges bokföring eller, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag eller rederi eller varit solidarisk delägare i kommanditbolag, av bolagets eller rederiets bokföring, bör landskamreraren föranstalta om sådan granskning, därvid biträde av sakkunnig må anlitas. De handlingar, som varit föremål för granskning, skola så fort ske kan återställas till den som avlämnat desamma.

Jämväl i andra fall, då utredning genom särskild sakkunnig finnes erforderlig, skall landskamreraren föranstalta därom.

Finner landskamreraren anledning till erinran mot viss taxering eller anser han 57 § 3 mom. kommunalskattelagen böra tillämpas beträffande viss skattskyldig, skall, efter det den skattskyldige, där så ske kan och fråga icke är allenast om uppenbar felräkning, misskrivning eller annat därmed jämförligt förbiseende, erhållit tillfälle att yttra sig, landskamreraren hos prövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åvägabringande av en riktig taxering. Där så finnes lämpligt, skall framställningen delgivas taxeringsnämndens ordförande och vederbörande kommunombud.

Landskamreraren har jämväl att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över de hos prövningsnämnden anförda besvären samt att åvägabringa för besvärens prövning eljest erforderlig utredning.

Utskottets förslag:

Finner landskamreraren för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. omförmäles, vara nödigt att granskning verkställas av den skattskyldiges bokföring eller, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, dock icke kommanditdelägare i kommanditbolag, varom i 53 § 3 mom. kommunalskattelagen sägs, av bolagets eller rederiets bokföring, bör landskamreraren föranstalta om sådan granskning, därvid biträde av sakkunnig må anlitas. De handlingar, som varit föremål för granskning, skola så fort ske kan återställas till den som avlämnat desamma.

Finner landskamreraren anledning till erinran mot viss taxering eller anser han 57 § 3 mom. kommunalskattelagen böra tillämpas beträffande viss skattskyldig, skall, efter det den skattskyldige, där så ske kan och fråga icke är allenast om uppenbar felräkning, misskrivning eller annat därmed jämförligt förbiseende, erhållit tillfälle att yttra sig, landskamreraren hos prövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åvägabringande av en riktig taxering. Där så finnes lämpligt, skall framställningen delgivas taxeringsnämndens ordförande.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

I fråga om sådana skattskyldiga, vilka skola taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt inom visst provningsdistrikt och därjämte till kommunal inkomstskatt inom annat provningsdistrikt, utan att dock sådant fall föreligger, som i 96 § 2 mom. avses, böra landskamrerarna i de olika distrikten samråda för åvägabringande av likformig taxering.

94 §.

1 mom. Vid fullgörande av vad i 93 § stadgats må landskamrerare åtnjuta nödigt biträde av, förutom till hans förfogande stående tjänstemän, jämväl andra personer, som av honom tillkallas.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i taxeringsnämnd inom provningsdistriktet att under landskamrerarens granskningsarbete eller vid sammanträde med provningsnämnden infinna sig för meddelande av upplysningar i distriktet vidkommande taxeringsfrågor. För enahanda ändamål må länsstyrelsen inkalla jämväl ledamot av provningsnämnden före nämndens sammanträde.

I fråga om den mellankommunala provningsnämnden äger ordföranden i nämnden sådan befogenhet, som enligt första stycket tillkommer länsstyrelsen.

Prövningsnämndernas verksamhet.

95 §.

Prövningsnämnd beslutar över de hos densamma anförda besvär eller gjorda framställningar, varjämte ordinarie provningsnämnd under taxeringsåret granskar taxeringarna i övrigt.

Särskild provningsnämnd har att, sedan den ordinarie provningsnämnden avslutat sitt arbete för året och intill dess nästa ordinarie provningsnämnd sammanträder, dels besluta över besvär, som anförts enligt 123 §, dels ock, såvitt angår redan verkställd taxering, pröva ansökningar om sådan befrielse från skattskyldighet, varom förmäles i 15 § 2 mom. och 55 § kommunal-skattelagen samt i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Vad eljest i denna förordning stadgas om provningsnämnd skall hava motsvarande tillämpning beträffande särskild provningsnämnd.

Om rätt för provningsnämnd att vidtaga vissa andra taxeringsåtgärder än nu sagts stadgas i 128 § 2 mom. och 129 §.

Om rätt för provningsnämnd att vidtaga vissa andra taxeringsåtgärder än nu sagts stadgas i 129 och 130 §§.

96 §.

1 mom. Länsprövningsnämnderna och Stockholms stads provningsnämnd hava, envar för sitt provningsdistrikt, att taga befattning med taxeringarna

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

därstädes, med undantag av dem som jämlikt 2 mom. falla under den mellankommunala prövningsnämndens handläggning.

2 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, skall den mellankommunala prövningsnämnden taga befattning med den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet i de kommuner, till vilka dylik förvärvskälla är att hänföra, samt i hemortskommunen, eller, om hemortskommun saknas, i Stockholm. Är den skattskyldige gift, skall den mellankommunala prövningsnämnden taga befattning jämväl med den andra makens taxering för inkomst eller förmögenhet i nämnda kommuner, därest 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är tillämplig å makarnas taxering.

Föreligger i annat fall än nu nämnts tvist, i vilket prövningsdistrikt skattskyldig skall taxeras till kommunal inkomstskatt för viss inkomst eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, tillkommer det likaledes den mellankommunala prövningsnämnden att taga befattning med de taxeringar tvisten avser.

97 §.

Länsprövningsnämnd sammanträder på länsstyrelsens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som länsstyrelsen bestämmer sålunda, att nämndens sammanträden må vara avslutade senast den 10 oktober. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos länsstyrelsen, som inkallar suppleant i hans ställe.

Nämnden är beslutför, då fem ledamöter äro tillstädes.

Landskamreraren har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

98 §.

Alla beslut av länsprövningsnämnd skola, med angivande i förekommande fall av skäl för avvikelse från skattskyldigs deklaration, upptagas i nämndens protokoll, där jämväl, i händelse skattskyldig underlåtit att avgiva honom av landskamreraren avfordrad uppgift eller upplysning, anteckning om sådan försummelse bör ske.

Taxering, som till följd av prövningsnämndens beslut tillkommit eller blivit fastställd annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall antecknas i det exemplar av vederbörande taxeringslängd, som är för nämnden tillgängligt, och skall jämväl upptagas i särskild längd (*ändringslängd*), som upplägges i skilda avdelningar dels för särskild fastighetstaxering, dels för taxering för inkomst eller förmögenhet och dels för virkestaxering. Närmare föreskrifter om längdföringen meddelas av Kungl. Maj:t.

Nämndens protokoll föres och de av nämndens beslut föranledda anteckningarna i taxeringslängderna och ändringslängden verkställas av den eller

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

de personer, som länsstyrelsen därtill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall vara tillstädes hos nämnden.

Justering av protokollet skall för varje sammanträde verkställas inför nämnden, innan sammanträdet upplöses, eller inom fjorton dagar efter sammanträdet avslutande, dock senast den 18 oktober, inför nämndens ordförande jämte landskamreraren och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

Vederbörande protokollförelse åligger att med sin underskrift såväl å det för nämnden tillgängliga exemplaret av taxeringslängden som å ändringslängden vitsorda enligt nämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

Vad i denna paragraf föreskrives om anteckningar i taxeringslängd och i ändringslängd gäller icke beslut, som i anledning av besvär enligt 123 § fattats av ordinarie prövningsnämnd efter taxeringsårets utgång eller av särskild prövningsnämnd.

99 §.

Länsprövningsnämndens ändringslängder, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels ock så snart ske kan offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar.

100 §.

1 mom. Det åligger protokollförelsen hos länsprövningsnämnden att senast den 10 november i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända dels ägare eller därmed likställd innehavare av varje sådan fastighet, vilkens taxering varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, dels ock varje skattskyldig, vilkens taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, underrättelse om beslutet medelst utdrag av nämndens protokoll. Vad nu sagts äger icke tillämpning, då beslutet innefattat allenast, att taxering för inkomst eller förmögenhet efter yrkande av annan än den skattskyldige rättats i avseende å felaktighet vid beräkningen eller införingen i inkomstlängden av orsavsdragen.

Har i fråga om taxering av fastighet annan än ägaren eller innehavaren av fastigheten eller i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke annan än den skattskyldige besvärat sig, skall utdrag av nämndens protokoll rörande nämndens beslut inom samma tid och i samma ordning tillsändas klaganden.

2 mom. Stadgandena i 1 mom. skola icke gälla i fråga om beslut i anledning av besvär enligt 123 §. Utdrag av protokollet rörande dylikt beslut skall mot bevis tillställas i fråga om särskild fastighetstaxering

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

ägaren eller innehavaren av den fastighet, besvären avse, samt i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke den skattskyldige. Har i fall som nu nämnts annan än vederbörande fastighets ägare eller innehavare eller, beträffande taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, annan än den skattskyldige besvärat sig, skall utdrag av protokollet mot bevis tillställas jämväl klaganden.

3 mom. Vad i 1 och 2 mom. är sagt om ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skall hava avseende jämväl å annan, som i stället för ägaren eller innehavaren är skattskyldig för den fastighet, varom fråga är.

4 mom. Å protokollsutdrag, som i 1 och 2 mom. omförmäles, skall vid utlämnandet finnas tecknad underrättelse om vad den har att iakttaga, som vill anföra besvär över beslutet.

101 §.

Innefattar länsprövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 §, att taxering höjts eller överflyttats å annan, skall länsstyrelsen till dem som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, för verkställighet översända utdrag av prövningsnämndens protokoll.

102 §.

Stockholms stads prövningsnämnd sammanträder på överståthållarämbetets kallelse i Stockholm eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som överståthållarämbetet bestämmer sålunda, att nämndens sammanträden må vara avslutade senast den 31 oktober. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos överståthållarämbetet, som inkallar suppleant i hans ställe.

Nämnden är beslutför, då fem ledamöter äro tillstädes.

Kamreraren hos överståthållarämbetets avdelning för uppördsärenden har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att delta i beslutet.

103 §.

Stadgandena i 98 och 100 §§ skola hava motsvarande tillämpning beträffande Stockholms stads prövningsnämnd, dock med iakttagande, att justering av nämndens protokoll jämlikt 98 § fjärde stycket skall ske senast den 8 november *samt att* avsändandet av utdrag av nämndens protokoll jämlikt 100 § 1 och 3 mom. skall ske senast den 20 november.

104 §.

Den mellankommunala prövningsnämnden sammanträder på ordförandens kallelse i Stockholm å sådan tid, att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 5 oktober; dock må, i anseende till inträffade utomordentliga

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

händelser, Kungl. Maj:t kunna förordna om annan samlingsort. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe. Vid förfall för ordföranden skall vice ordföranden underrättas samt dennes suppleant inkallas.

Nämnden är beslutför, då fem medlemmar äro tillstädes.

Allmänna ombudet hos nämnden har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

105 §.

Alla beslut av den mellankommunala prövningsnämnden skola, med angivande i förekommande fall av skäl för avvikelse från skattskyldigs deklARATION, upptagas i nämndens protokoll, där jämväl, i händelse skattskyldig underlåtit att avgiva honom av allmänna ombudet hos nämnden avfordrad uppgift eller upplysning, anteckning om sådan försumlighet bör ske.

Taxering, som till följd av nämndens beslut tillkommit eller som blivit fastställd] annorlunda än taxeringsnämnd bestämt, skall upptagas i särskild längd (*ändringslängd*). En sådan längd föres för varje län. Vad i detta stycke stadgas skall icke gälla beträffande beslut, som fattats i anledning av besvär enligt 123 §.

Justering av protokollet skall verkställas inför nämnden eller inom åtta dagar, dock senast den 10 oktober, inför nämndens ordförande jämte allmänna ombudet och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift å de hos nämnden förda längderna vitsorda deras riktighet.

106 §.

1 mom. Den mellankommunala prövningsnämndens ändringslängder skola inom tid, som Kungl. Maj:t bestämmer, översändas till vederbörande länsstyrelse. Det åligger längdförarna hos länsprövningsnämnderna och Stockholms stads prövningsnämnd att om den mellankommunala prövningsnämndens beslut verkställa enahanda anteckningar, som i 98 och 103 §§ äro föreskrivna beträffande beslut av länsprövningsnämnd och Stockholms stads prövningsnämnd.

2 mom. Utdrag av den mellankommunala prövningsnämndens protokoll skola av protokollföraren hos nämnden utsändas i överensstämmelse med stadgandena i 100 §.

3 mom. Innefattar den mellankommunala prövningsnämndens beslut i anledning av besvär enligt 123 §, att taxering höjts eller överflyttats å annan, skall protokollföraren översända utdrag av prövningsnämndens protokoll till vederbörande länsstyrelse, som har att vidtaga i 101 § omförmäld åtgärd för beslutets bringande till verkställighet.

III. Gemensamma bestämmelser rörande beskattningsnämndernas verksamhet.

107 §.

Länsstyrelsen har att vaka över att taxeringsarbetet ordnas och bedrivs ändamålsenligt. Landskamreraren äger närvara vid sammanträde med beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd och taxeringsnämnd inom länet och därunder deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

108 §.

Beskattningsnämnderna skola vid fullgörandet av sina uppdrag ställa sig till ovillkorlig efterrättelse de föreskrifter skatte- och taxeringsförfattningarna innehålla samt, efter samvetsgrann prövning av meddelade uppgifter och för övrigt kända förhållanden, efter bästa förstånd åsätta taxering, så att densamma varder i möjligaste måtto likformig och rättvis.

109 §.

Sammanträde med beskattningsnämnd skall hållas inom slutna dörrar; dock är skattskyldig berättigad att företräda inför nämnden för att meddela upplysningar rörande taxeringen, i vad honom angår. Såvitt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör taxeringsnämnd på stället meddela skattskyldig begärd upplysning om honom påfordrad taxering.

110 §.

Ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd skall avträda, såväl då fråga förekommer om taxering, som angår honom själv, hans hustru, föräldrar, barn eller syskon eller oskift dödsbo, däri han äger del, som ock då fråga är om taxering av bolag eller förening, vars styrelse eller förvaltning han tillhör, eller fråga är om taxering av någon, för vilken han är förmyndare, god man enligt 11 kap. lagen om förmynderskap eller ombud.

111 §.

Uppstå skiljaktiga meningar inom beskattningsnämnd och måste till följd därav omröstning anställas, skall denna vara öppen och den mening bliva gällande, vilken flertalet biträtt, eller, om rösterna utfalla lika, den som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdades av ordföranden, även där denne eljest ej må deltaga i besluten.

112 §.

Anser ordförande i beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd eller taxeringsnämnd, att nämnden i ett eller annat hänseende icke iakttager de föreskrifter, som gälla för taxeringen, eller icke verkställer taxeringen i överens-

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

stämmelse med upplysta och bestyrkta förhållanden, åligger det honom att sådant genast anmärka. Dylik anmärkning ävensom nämndens i anledning därav meddelade yttrande skola i protokollet intagas.

Kan av någon anledning taxeringsförrättning icke företagas eller fortgå, bör anmälan därom av vederbörande nämnds ordförande göras hos länsstyrelsen för vidtagande av den åtgärd, förhållandet anses påkalla.

113 §.

Taxering till kommunal progressivskatt och till utjämningskatt verkställs av den taxeringsnämnd och den prövningsnämnd, som förrätta skattskyldigs taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i samband med taxeringen till dylik skatt.

Taxering till kommunal progressivskatt och till utjämningskatt verkställs av den taxeringsnämnd och den prövningsnämnd, som förrätta skattskyldigs taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i samband med taxeringen till dylik skatt. Ifrågakommer fördelning av kommunal progressivskatt enligt bestämmelserna i 5 § andra stycket förordningen om kommunal progressivskatt, skall taxeringsnämnden uppgöra förslag till sådan fördelning. Detta förslag skall införas i taxeringsnämndens protokoll och underställas prövningsnämnden. Det åligger taxeringsnämndens ordförande att inom tre veckor efter taxeringsnämndens sista sammanträde genom utdrag av protokollet om förslaget underrätta såväl den skattskyldige som vederbörande kommun, församling och skoldistrikt.

Fördelning av kommunal progressivskatt enligt bestämmelserna i 5 § andra stycket förordningen om kommunal progressivskatt verkställs av prövningsnämnden.

Om prövningsnämndens beslut rörande fördelning av kommunal progressivskatt skall

Fördelning av kommunal progressivskatt verkställs av prövningsnämnden; och skall om dess beslut rörande fördelningen underrättelse medelst utdrag av nämndens protokoll översändas

Kungl. Maj:ts förslag:

underrättelse medelst utdrag av nämndens protokoll översändas

dels, i den ordning som gäller för underrättelse om prövningsnämndens beslut i andra fall, förutom till den skattskyldige, jämväl till vederbörande landsting eller i landsting icke deltagande stad,

dels, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver, till dem som hava att verkställa debitering av utskylderna i fråga; dock skall sådan underrättelse om beslut av Stockholms stads prövningsnämnd icke avlätas till debiteringsförrättare i Stockholm.

Utskottets förslag:

dels, i den ordning som gäller för underrättelse om prövningsnämndens beslut i andra fall, förutom till den skattskyldige, jämväl till vederbörande kommun, församling och skoldistrikt,

dels, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver, till dem som hava att verkställa debitering av utskylderna i fråga; dock skall sådan underrättelse om beslut av Stockholms stads prövningsnämnd icke avlätas till debiteringsförrättare i Stockholm.

I enlighet med Kungl. Maj:ts föreskrift skall behörig anteckning om fördelningen göras i inkomstlängden samt i avskrift av denna, som enligt 91 § 2 mom. skall finnas tillgänglig i kommunen.

114 §.

Eftertaxering enligt vad därom i skatteförfattningarna är stadgat verkställas av taxeringsnämnder och ordinarie prövningsnämnder. Om de vid dylik taxering följda grunderna skall fullständig redogörelse intagas i nämndernas protokoll, varjämte till den skattskyldige skall avlätas meddelande om eftertaxeringen i samma ordning, som gäller för meddelande till skattskyldig om avvikelse från deklaration.

115 §.

Kungl. Maj:t äger meddela de närmare föreskrifter angående ordnandet av beskattningsnämndernas arbete, som må erfordras utöver vad denna förordning innehåller. Kungl. Maj:t fastställer jämväl formulär till anmaningar, underrättelse om avvikelse från deklaration eller annan till ledning för egen taxering lämnad uppgift, andra föreskrivna underrättelser med mera dylikt ävensom formulär till i denna förordning föreskrivna längder.

5 KAP.

Om fullföljd av talan.

Besvär över fastighetstaxeringsnämnds och taxeringsnämnds beslut.

116 §.

Över beslut av fastighetstaxeringsnämnd må besvär anföras hos fastighetsprövningsnämnden

av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt fastigheten rör;

så ock av vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting.

Besvärerna skola, skriftligen avfattade, ingivas *i länen* till länsstyrelsen före klockan tolv på dagen den 15 maj eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag och *i Stockholm* till överståthållarämbetet före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

117 §.

Över beslut av taxeringsnämnd må besvär anföras

a) i fråga om taxering av fastighet:

av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt fastigheten rör;

så ock av vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting;

b) i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet:

av skattskyldig, såvitt honom rör;

b) i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet:

avskattskyldig, såvitt honom rör;

av vederbörande kommun, så-

vitt angår taxering till kommun-

al inkomstskatt, kommunal

progressivskatt och, i samband

med besvär rörande taxering

till sistnämnda skatt, statlig in-

komst- och förmögenhetsskatt;

av vederbörande municipalsam-

hälle, vägstyrelse och landsting, så-

vitt angår taxering till kommunal

inkomstskatt;

av vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt;

så ock av vederbörande landsting eller i landsting icke del-

Kungl. Maj:ts förslag:

tagande stad, såvitt angår taxering till kommunal progressivskatt;

c) i fråga om taxering för avverkat virke:

av skattskyldig, såvitt honom rör; av vederbörande kommun, municipalsamhälle och landsting;

så ock av vederbörande skogsårdsstyrelse eller, såvitt angår virke, för vilket skogsårdsavgift enligt vad därom är särskilt stadgat skall ingå till domänstyrelsen, vederbörande överjägmästare.

Utskottets förslag:

c) i fråga om taxering för avverkat virke:

av skattskyldig, såvitt honom rör; av vederbörande kommun;

så ock av vederbörande skogsårdsstyrelse eller, såvitt angår virke, för vilket skogsårdsavgift enligt vad därom är särskilt stadgat skall ingå till domänstyrelsen, vederbörande överjägmästare.

118 §.

1 mom. Besvär enligt 117 § skola, skriftligen avfattade och ställda till den prövningsnämnd, som enligt 96 § har att pröva taxeringen i fråga, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, därest ej sådant fall föreligger, som i 2 mom. här nedan avses.

Besvären skola ingivas *i länen* före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag och *i Stockholm* före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

2 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till två eller flera prövningsdistrikt, och avse besvär enligt 117 § sådan skattskyldigs taxering för inkomst eller förmögenhet i kommun, dit förvärvskällan är att hänföra, eller i kommun, där taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ägt eller skolat äga rum, skola besvären, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i län, där någon av dessa kommuner är belägen.³

Besvär, varom i första stycket förmäles, skola ingivas, därest Stockholm är en av de kommuner, där taxering ägt eller bort äga rum, före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag, och eljest före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

119 §.

Angå besvär enligt 117 § skattskyldig, vilkens taxering enligt 96 § 2 mom. skall prövas av den mellankommunala prövningsnämnden, skall den myndighet, som mottagit besvären, omedelbart efter besvärstidens utgång översända besvären jämte förteckning å desamma till den mellankommunala prövningsnämnden.

120 §.

Om rätt till besvär ävensom om ordningen för besvärs anförande i fråga om taxeringsnämnds beslut enligt 14 och 15 §§ i lagen om allmän pensionsförsäkring stadgas i nämnda lag.

Besvär över fastighetsprövningsnämnds och prövningsnämnds beslut.

121 §.

Över beslut, som fastighetsprövningsnämnd eller ordinarie prövningsnämnd meddelat under taxeringsåret, må besvär anföras hos kammarrätten av landskamreraren. Enahanda rätt att anföras besvär tillkommer vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse, landsting, skogsvårdsstyrelse och överjägmästare, i den mån de jämlikt 116 eller 117 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

Över beslut, som nu nämnts, må ock besvär anföras hos kammarrätten av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt angår taxering av fastigheten, så ock av skattskyldig, såvitt angår egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, där han ej enligt 39 eller 49 § förlorat talan, i följande fall:

a) om han hos fastighetsprövningsnämnden eller prövningsnämnden inom föreskriven tid överklagat fastighetstaxeringsnämndens eller taxeringsnämndens beslut och hans talan därstädes icke bifallits; samt

b) om fastighetsprövningsnämnden eller prövningsnämnden ändrat den av fastighetstaxeringsnämnden eller taxeringsnämnden verkställda taxeringen, utan att sådan ändring påyrkats av klaganden.

I det under a) omnämnda fallet må besvären dock innefatta endast fullföljande helt eller delvis av yrkande, som klaganden framställt hos den överordnade nämnden.

I det under b) omnämnda fallet må talan icke innefatta längre gående yrkande än taxeringens bestämmande i enlighet med den underordnade nämndens beslut.

122 §.

1 mom. Besvär enligt 121 § skola, skriftligen avfattade, före klockan tolv å sista helgfria dagen i december månad under taxeringsåret ingivas till den länsstyrelse, som med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 118 § vederbör. Försummas något av vad nu föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till vederbörande länsstyrelse ingivits eller insänts direkt till kammarrätten, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, därest

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

besvärerna dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skall kammarrätten omedelbart överlämna besvärerna till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling enligt 2 mom.

2 mom. Omedelbart efter taxeringsårets utgång har länsstyrelsen att till kammarrätten insända förteckning å besvär, som anförts enligt 121 §. I denna förteckning skola besvär över taxering av fastighet upptagas för sig utan sammanblandning med övriga besvär.

Besvär över beslut av den mellankommunala prövningsnämnden skola av länsstyrelsen omedelbart översändas till allmänna ombudet hos denna nämnd; och har allmänna ombudet att, sedan vid besvärerna fogats de taxeringen vidkommande handlingarna ävensom utdrag av prövningsnämndens protokoll samt förklaringar inforrats från vederbörande, skyndsamligen till kammarrätten överlämna samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, besvärerna anses påkalla.

Vid övriga besvär har länsstyrelsen att foga såväl utdrag av taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, såvitt den överklagade taxeringsfrågan angår, som ock de till nämnderna i frågan ingivna handlingarna. Länsstyrelsen har därefter att inforra förklaringar från vederbörande samt skyndsamligen överlämna handlingarna till kammarrätten med erforderliga upplysningar och erinringar. Angå besvärerna taxering av fastighet, böra handlingarna vara till kammarrätten inkomna före utgången av april månad året näst efter taxeringsåret.

Besvär i vissa fall att anföras i särskild ordning.

123 §.

1 mom. Har fastighet uppförts såsom skattepliktig i fall, där den är undantagen från skatteplikt, eller

har såsom skattskyldig för fastighet uppförts annan än den som vederbort, eller

har fastighet taxerats å mer än en ort eller eljest i fall, där taxering av fastigheten icke bort äga rum, eller

har under löpande taxeringsperiod nytt taxeringsvärde åsatts fastighet eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen taxeringsvärde fördelats å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller framställning om vidtagande av sådan taxeringsåtgärd avslagits, men ägare eller därmed likställd innehavare av fastigheten icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslut fattats av taxeringsnämnd i något av länen, eller före den 1 augusti, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, eller före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd, eller

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

har fastighet på grund av felräkning, misskrivning eller annat därmed jämförligt förbiseende blivit felaktigt taxerad,

må fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos länsprövningsnämnden eller Stockholms stads prövningsnämnd, eller, därest taxeringen redan varit föremål för beslut, som efter särskild prövning meddelats av fastighetsprövningsnämnd, länsprövningsnämnd eller Stockholms stads prövningsnämnd, hos kammarrätten.

2 mom. Den som taxerats till kommunal inkomstskatt i fall, där kommunal skattskyldighet icke föreligger för vid taxeringen avsett slag av inkomst, den som taxerats till kommunal inkomstskatt å mer än en ort för samma inkomst,

den som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för inkomst, ehuru han är frikallad från skyldighet att erlægga sådan skatt för all inkomst eller för vid taxeringen avsett slag av inkomst, eller som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för förmögenhet, ehuru han är frikallad från skattskyldighet för förmögenhet,

den som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, till kommunal progressivskatt eller till utjämningskatt å ort, där han icke är skattskyldig för dylik skatt,

den som taxerats till kommunal progressivskatt eller till utjämningskatt i strid mot de i förordningarna om nämnda skatter givna stadganden om frihet, helt eller i viss omfattning, från dylik skatt,

den som taxerats för inkomst eller förmögenhet å ort, där han icke enligt stadgandena i 25 och 27 §§ varit pliktig att avgiva självdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig självdeklaration och icke till följd av bestämmelserna i 39 § 1 mom. förlorat rätt till talan, men blivit taxerad för inkomst eller förmögenhet med avvikelse från deklara-tionen och icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i något av länen, eller före den 1 augusti, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, eller före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

den som eftertaxerats för inkomst eller förmögenhet men om efter-taxeringen icke erhållit föreskriven underrättelse inom tid som nyss nämnts,

så ock den, vilkens taxering för inkomst eller förmögenhet på grund av felräkning, misskrivning eller annat därmed jämförligt förbiseende blivit felaktig,

må uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos prövnings-nämnd eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos kammarrätten.

3 mom. Den som taxerats till skogsaccis i kommun, där han icke varit skyldig avgiva virkesdeklaration,

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig virkesdeklaration, men blivit taxerad till skogsaccis med avvikelse från deklarationen och icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i något av länen, eller före den 1 augusti, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, eller före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

så ock den, vilkens taxering till skogsaccis på grund av felräkning, misskrivning eller annat därmed jämförligt förbiseende blivit felaktig,

må uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos prövningsnämnden eller därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos kammarrätten.

4 mom. Rätt till besvär enligt 1, 2 och 3 mom. i anledning av förelupen felräkning, misskrivning eller annat därmed jämförligt förbiseende tillkommer jämväl landskamreraren så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse, landsting, skogsvårdsstyrelse och överjägmästare, i den mån de jämlikt 116 eller 117 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

124 §.

1 mom. Besvär enligt 123 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till den länsstyrelse, som med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 118 § vederbör, när det gäller besvär av skattskyldig, inom natt och år efter det utskylder avfordrats vederbörande och, när det gäller besvär av annan, före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret. Försummas något av vad sålunda föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvär som anföras hos kammarrätten i stället för till vederbörande länsstyrelse ingivits eller insänts direkt till kammarrätten, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, om besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skall kammarrätten omedelbart överlämna besvären till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling enligt 2 mom.

Avse besvären det fall, att taxeringsvärde åsatts fastighet å mer än en ort eller att skattskyldig blivit å mer än en ort taxerad för samma inkomst eller förmögenhet eller för samma virke, och hava utskylder därför avfordrats vederbörande å olika tider, räknas besvärstiden från det senaste kravet.

2 mom. Anföras besvär enligt 123 § 2 mom. beträffande taxering för inkomst eller förmögenhet i fall, då taxeringen enligt 96 § 2 mom. skall prövas av den mellankommunala prövningsnämnden, har den länsstyrelse, som mottagit besvären, att skyndsamt överlämna desamma till allmänna ombudet hos omförmälda nämnd. Före överlämnandet skall länsstyrelsen vid besvären foga såväl utdrag av inkomstlängd och taxeringsnämnds protokoll, såvitt den överklagade taxeringen angår, som ock de till taxe-

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

ringsnämnden i frågan ingivna handlingarna, därest icke berörda utdrag och handlingar på grund av stadgandet i 92 § tidigare blivit överlämnade, i vilket fall det åligger allmänna ombudet hos den mellankommunala prövningsnämnden att vid besvären foga ifrågavarande handlingar. Sedan besvärsakten blivit fullständigad enligt vad nu sagts, har allmänna ombudet att infordra förklaringar från vederbörande samt att därefter med eget yttrande överlämna målet till den ordinarie prövningsnämnden eller till den särskilda prövningsnämnden eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämndens efter särskild prövning meddelade beslut, till kammarrätten, i vilket sistnämnda fall vid besvären skola fogas jämväl utdrag av nämndens protokoll och övriga hos nämnden befintliga handlingar i ärendet.

Anföras besvär enligt 123 § i andra fall än i nästföregående stycke avses, har den länsstyrelse, som mottagit besvären, att vid desamma foga såväl utdrag av taxeringslängd och beskattningsnämnds protokoll, såvitt den överklagade taxeringen angår, som ock övriga till ärendet hörande handlingar. Sedan därefter förklaringar över besvären infordrats från vederbörande och yttrande avgivits av landskamreraren, överlämnas handlingarna till den ordinarie prövningsnämnden eller den särskilda prövningsnämnden i prövningsdistriktet eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämndens efter särskild prövning meddelade beslut, till kammarrätten.

125 §.

I fråga om klagan över prövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 § skola stadgandena i 121 §, 122 § 1 mom. samt 122 § 2 mom. andra och tredje styckena hava motsvarande tillämpning; dock skola besvären ingivas före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då klaganden av beslutet erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag. Angå besvären taxering av fastighet, böra handlingarna till kammarrätten insändas inom fyra månader efter det besvären inkommit till länsstyrelsen.

Om särskild sammansättning av kammarrätten vid handläggning av mål angående taxering av fastighet.

126 §.

1 mom. Vid handläggning i kammarrätten av mål angående taxering av fastighet skola deltaga tre av rättens ordinarie ledamöter, av vilka en efter Kungl. Maj:ts förordnande skall föra ordet, samt två av de särskilda ledamöter, om vilka i 2 mom. förmåles; dock må utevaror av en av de särskilda ledamöterna icke hindra måls avgörande, därest av övriga ledamöter tre äro om slutet ense.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

2 mom. Kungl. Maj:t har att första gången för tiden intill utgången av år 1933 och därefter för fem år i sänder förordna sex i fastighetsvärdering kunniga män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål, som i 1 mom. avses. Av dessa personer skola två äga särskild sakkunskap i avseende å värdering av skogsmark och växande skog, två i avseende å värdering av jordbruksfastighet i övrigt och två i avseende å värdering av annan fastighet. Avgår sådan person under perioden, förordnar Kungl. Maj:t annan person i hans ställe för återstående tiden.

Vad i 12 § 4 mom. är stadgat skall hava motsvarande tillämpning beträffande här avsedda ledamöter i kammarrätten.

3 mom. Kungl. Maj:t äger meddela närmare föreskrifter angående inkallande av de i 2 mom. nämnda ledamöter till tjänstgöring i kammarrätten samt angående ordnandet av kammarrättens arbete med handläggning av mål angående taxering av fastighet och därmed sammanhängande frågor.

Besvär över utslag av kammarrätten.

127 §.

Den som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i taxeringsmål äger att, utom i fall som i andra stycket här nedan stadgas, däri hos Kungl. Maj:t söka ändring genom besvär, vilka, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, skola före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då klaganden av utslaget erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag ingivas till finansdepartementet tillika med bevis om dagen för utslagets delfående.

Över utslag av kammarrätten i mål rörande tillämpning av 6, 7, 8, 9, 10, 11 och 12 §§ kommunal-skattelagen må klagan icke föras.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning av 6, 7, 8, 9, 10, 11 och 12 §§ kommunalskattelagen må klagan icke föras.

Om särskilda taxeringsåtgärder i samband med prövning av besvär.

128 §.

1 mom. Om kammarrätten eller Kungl. Maj:t vid prövning av anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkstälts å orätt ort eller å rätt ort underlåtits eller ej skett till riktigt belopp, äger kammarrätten eller Kungl. Maj:t, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderlig rättelse i taxeringen å ort som vederbör; dock må skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke höjas utöver vad beskattningsnämnderna bestämt, därest besvären icke innefatta yrkande om sådan höjning. Jämväl må, om någon av kam-

Kungl. Maj:ts förslag:

marrätten eller Kungl. Maj:t befrias från taxering på den grund, att annan person bort i stället taxeras, kammarrätten eller Kungl. Maj:t överflytta taxeringen å denne.

Äro makar var för sig taxerade, äger kammarrätten eller Kungl. Maj:t, där ändring göres i den enes taxering, även att i den andres taxering vidtaga av ändringen påkallad rättelse, såvitt angår tillämpning av 52 § kommunalskattelagen eller 19 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Utskottets förslag:

2 mom. Äro makar varför sig taxerade, äger kammarrätten eller Kungl. Maj:t, där ändring göres i den enes taxering, även att i den andres taxering vidtaga av ändringen påkallad rättelse, såvitt angår tillämpning av 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

129 §.

2 mom. Vid provningsnämnds prövning av besvär enligt 123 § skola bestämmelserna i 1 mom. hava motsvarande tillämpning å provningsnämnden; dock skall, därest under länsprovningsnämnds eller Stockholms stads provningsnämnds handläggning av besvär enligt 123 § fråga uppkommer om vidtagande av här ovan omförmäld åtgärd beträffande taxering inom annat provningsdistrikt än det, som besvären angå, ärendet i hela dess vidd överlämnas till avgörande av den mellankommunala provningsnämnden.

Vid provningsnämnds prövning av besvär enligt 123 § skola bestämmelserna i 128 § hava motsvarande tillämpning å provningsnämnden; dock skall, därest under länsprovningsnämnds eller Stockholms stads provningsnämnds handläggning av besvär enligt 123 § fråga uppkommer om vidtagande av här ovan omförmäld åtgärd beträffande taxering inom annat provningsdistrikt än det, som besvären angå, ärendet i hela dess vidd överlämnas till avgörande av den mellankommunala provningsnämnden.

129 §.

Därest efter anförda besvär fastighets taxeringsvärde blivit ändrat eller taxeringsvärde åsatts fastighet, som icke blivit taxerad, har provningsnämnden i det provningsdistrikt, där fastigheten är belägen, att efter anmälan av landskamreraren vidtaga däremot svarande åtgärd för efterföljande år under taxeringsperioden, där ej beträffande fastigheten sådant förhållande inträffat, som jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen föranleder åsättande av nytt taxeringsvärde.

130 §.

Sådan anmälan hos provningsnämnden må ock göras av fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare eller, om besvären anförts av annan än ägaren eller innehavaren, av denne.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

130 §.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till kommunal inkomstskatt eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxering till kommunal progressivskatt eller till utjämningskatt, som därav må föranledas.

131 §.

Allmänna föreskrifter rörande fullföljd av talan.

131 §.

1 mom. Besvärsmätt liksom för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet tillkommer jämväl annan, som uppförts eller bort uppföras såsom skattskyldig för fastighet, så ock arrendator, vilken jämlikt avtal, ingånget efter kommunalskattelagens ikraftträdande, gentemot ägaren eller innehavaren har att svara för fastighetsskatt, som belöper å den arrenderade fastigheten.

132 §.

Besvärsmätt liksom för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet tillkommer jämväl annan, som uppförts eller bort uppföras såsom skattskyldig för fastighet, så ock arrendator, vilken jämlikt avtal, ingånget efter kommunalskattelagens ikraftträdande, gentemot ägaren eller innehavaren har att svara för fastighetsskatt, som belöper å den arrenderade fastigheten.

133 §.

2 mom. Finnas i stad två eller flera territoriella församlingar, vilka var för sig äga enligt kyrkostämmas beslut av sina medlemmar uttaga allmän kommunalskatt, tillkommer sådan församling samma besvärsmätt som kommun. Detsamma gäller församling på landet eller skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område icke sammanfaller med kommunens område.

Finnas i stad två eller flera territoriella församlingar, vilka var för sig äga enligt kyrkostämmas beslut av sina medlemmar uttaga allmän kommunalskatt, tillkommer sådan församling samma besvärsmätt som kommun. Detsamma gäller församling på landet eller skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område icke sammanfaller med kommunens område.

132 §.

Har kommun icke annorlunda förordnat, äger kommunombudet i taxeringsnämnden utöva besvärsmätt, som enligt denna förordning tillkommer kommunen.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

133 §.

134 §.

Den som vill anföra besvär över beskattningsnämnds beslut är berättigad att, då han i sådant avseende anmäler sig hos vederbörande myndighet eller tjänsteman, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts överklagande erforderligt utdrag av taxeringslängd samt av nämndens protokoll; och må ej heller lösen fordras för andra protokollutdrag och expeditioner, som till följd av vederbörande nämnders beslut böra utfärdas.

134 §.

135 §.

Besvär, varom i denna förordning förmäles, må jämte tillhörande handlingar kunna, under iakttagande av stadgad tid och ordning, på klagandens eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insändas till vederbörande myndighet.

135 §.

136 §.

Beredningsnämnds, fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds ordförande är skyldig att, då sådant av vederbörande myndighet påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering. Vid förfall för ordföranden må förklaringskyldigheten åläggas någon av nämndens ledamöter. Beskattningsnämnd må icke åläggas förklaringskyldighet, och må ej heller av beskattningsnämnd behandlad taxeringsfråga till nämnden återförvisas till förnyad behandling.

136 §.

Då i taxeringsmål delgivning med kommun ifrågakommer, må delgivningen med laga verkan verkställas med vederbörande kommunombud i taxeringsnämnden, där sådant ombud finnes. Åligger förklaringskyldighet kommunen och har kommunen icke särskilt förordnat om utförande av dess talan, äger kommunombudet företräda kommunen.

137 §.

Har genom utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t taxering höjts eller överflyttats å annan, åligger det vederbörande länsstyrelse, sedan länsstyrelsen av utslaget erhållit del, att skyndsamt till dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, överända avskrift av utslaget för verkställighet.

6 KAP.

Särskilda föreskrifter.

138 §.

Vid kronoräkenskapernas granskning inom riksräkenskapsverket må med avseende å verkställd taxering anmärkning framställas allenast i fråga om uträknande enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av skatteprocent och skattens grundbelopp för svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag eller uträknande enligt förordningen om utjämningskatt av skattens grundbelopp.

139 §.

Konungen äger meddela de närmare föreskrifter, som finnas erforderliga för tillämpning av överenskommelser och förordnanden, varom sägs i 72 § kommunalskattelagen och 29 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

7 KAP.

Ansvarsbestämmelser.

140 §.

Där beredningsnämnds, fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds ordförande, utan att vara hindrad av laga förfall, underlåter att vidtaga erforderliga åtgärder för nämndens sammanträde eller att inom föreskriven tid avlämna nämndens längder och övriga handlingar, vare straffet böter femtio kronor. Infinner han sig icke å den av honom för nämndens sammanträde utsatta ort och tid och kan han ej visa laga förfall, böte tjugufem kronor. Ledamot i nämnden eller tillkallad suppleant, som utan laga förfall från sammanträde utebliver, böte tio kronor.

141 §.

Den som blivit utsedd till medlem i prövningsnämnd eller blivit inkallad i stället för ordinarie ledamot och utan vederbörligen anmält laga förfall utebliver från nämndens sammanträde, skall, därest nämnden till följd av hans utevaro icke varder beslutför, böta tjugufem kronor.

142 §.

Den som bryter mot vad i 57 § är stadgat vare, där han ej svarar för tjänstefel, straffad med böter från

Den som bryter mot vad i 57 § är stadgat vare, där han ej för sin förseelse är underkastad an-

Kungl. Maj:ts förslag:

och med tjugufem till och med femhundra kronor och vare därjämte skyldig till fullo gottgöra skada, som genom sådan förseelse uppkommit.

Utskottets förslag:

svar för tjänstefel, straffad med böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor och vare därjämte skyldig till fullo gottgöra skada, som genom sådan förseelse uppkommit.

143 §.

1 mom. Hörsammas ej anmaning att inkomma med självdeklaration, som bort avgivas på grund av 25 § 1 mom., vare den försumlige förfallen till böter, motsvarande, då fråga är om allmän självdeklaration, en tiondel av den inkomst- och förmögenhetsskatt, som påföres den skattskyldige, dock minst tio kronor, och, då fråga är om särskild självdeklaration, femtio öre för varje full skattekrona, som påföres den skattskyldige på grund av den taxering, varom fråga är, dock minst tio kronor.

Har den, som först efter anmaning enligt 25 § 2 mom. är pliktig avgiva självdeklaration, underlåtit att hörsamma sådan anmaning, och underlåter han jämväl att hörsamma förnyad anmaning, vare han förfallen till enahanda bötesstraff.

2 mom. Hörsammas ej anmaning att inkomma med virkesdeklaration, som bort avgivas på grund av 43 § 1 mom., vare den försumlige förfallen till böter, motsvarande tjugu öre för varje etthundra kronor av det rotvärde, som åsättes det averkade virket, dock minst tio kronor.

Har den, som först efter anmaning enligt 43 § 2 mom., är pliktig avgiva virkesdeklaration, underlåtit att hörsamma sådan anmaning och underlåter han jämväl att hörsamma förnyad anmaning, vare han förfallen till enahanda bötesstraff.

3 mom. Straff för förseelse, varom i denna paragraf sägs, inträder icke, där den försumlige visar giltig ursäkt för sin underlåtenhet.

4 mom. Vad i 1 och 2 mom. stadgas äger icke tillämpning, då den försumlige för sin underlåtenhet är underkastad ansvar för tjänstefel.

144 §.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra vad i 17, 22, 33, 34 och 35 §§, 42 § 2 mom. samt 47 § är stadgat skall den försumlige, där han ej för underlåtenheten är underkastad ansvar för tjänstefel, böta tjugufem kronor.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra vad i 17, 22, 33, 34, 35 och 47 §§ är stadgat skall den försumlige, där han ej för underlåtenheten är underkastad ansvar för tjänstefel, böta tjugufem kronor.

145 §.

1 mom. Har någon i deklara-tion eller annan uppgift eller upp-

1 mom. Har någon i själv-deklaration eller annan uppgift

Kungl. Maj:ts förslag:

lysning, som av honom avgivits till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet, mot bättre vetande lämnat oriktigt meddelande, som är ägnat att leda till frihet från taxering eller till för låg taxering, böte, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst fem gånger den inkomst- och förmögenhetsskatt, som därigenom undandragits, och i annat fall högst fem gånger den inkomst- och förmögenhetsskatt, som skulle hava undandragits, i händelse det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, dock minst tjugufem kronor. Därest det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till kommunal inkomstskatt, vare straffet böter, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst tjugufem öre för varje skatteöre, som därigenom kommit att icke påföras den skattskyldige, och i annat fall högst tjugufem öre för varje skatteöre, som icke skulle påförts den skattskyldige, därest det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, dock minst tjugufem kronor.

Har någon till ledning vid virkestaxering lämnat sådant oriktigt meddelande, som i första stycket sägs, böte högst en krona för varje däremot svarande tiotal kronor taxerat rotvärde, dock minst tjugufem kronor.

Utskottets förslag:

eller upplysning, som av honom avgivits till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet, mot bättre vetande lämnat oriktigt meddelande, som är ägnat att leda till frihet från taxering eller till för låg taxering, böte, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst fem gånger den inkomst- och förmögenhetsskatt, som därigenom undandragits, och i annat fall högst fem gånger den inkomst- och förmögenhetsskatt, som skulle hava undandragits, i händelse det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, dock minst tjugufem kronor. Därest det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till kommunal inkomstskatt, vare straffet böter, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst tjugufem öre för varje skatteöre, som därigenom kommit att icke påföras den skattskyldige, och i annat fall högst tjugufem öre för varje skatteöre, som icke skulle påförts den skattskyldige, därest det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, dock minst tjugufem kronor.

Har någon till ledning vid virkestaxering lämnat sådant oriktigt meddelande, som i första stycket sägs, böte, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst en krona för varje tiotal kronor rotvärde, som därigenom icke blivit taxerat, och i annat fall högst en krona för varje tiotal kronor rotvärde, som icke skulle hava taxerats, i händelse det oriktiga medde-

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

landet blivit följt vid taxeringen, dock minst tjugufem kronor.

2 mom. Har oriktigt meddelande, varom i 1 mom. förmäles, icke lämnats mot bättre vetande, men har den som lämnat meddelandet vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, skall vad i 1 mom. stadgas hava motsvarande tillämpning; dock må böterna bestämmas till högst hälften av vad i nämnda mom. sägs, men likväl ej lägre än tjugufem kronor.

3 mom. Straff för förseelse, varom i denna paragraf sägs, inträder icke, därest den skyldige, innan vederbörande taxeringsnämnd avslutat sitt arbete, av egen drift beriktigt det oriktiga meddelandet.

4 mom. Vad i 1 och 2 mom. stadgas äger icke tillämpning, då den som lämnat det oriktiga meddelandet för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel.

146 §.

1 mom. Förseelse, som i 142, 143 eller 145 § omförmäles, åtalas vid allmän domstol.

Åtal jämlikt 143 eller 145 § skall, då den deklarations- eller uppgiftsskyldige här i riket har hemortskommun, anhängiggöras vid den allmänna underrätt, inom vars domvärjo hemortskommunen är belägen, och eljest vid allmänna underrätten i den ort, där den taxering skall äga rum, för vilken deklARATIONEN, UPPGIFTEN eller UPPLYSNINGEN skolat ligga till grund.

Förseelse, som i 143 eller 145 § sägs, är föremål för allmänt åtal, men förseelse, som i 142 § omförmäles, må, där den ej innefattar tjänstefel, av allmän åklagare åtalas endast där målsägande angivit densamma till åtal.

2 mom. Där, i andra fall än i 1 mom. avses, till följd av uraktlåtet fullgörande av de i denna förordning meddelade föreskrifter eller av annan orsak fråga uppstår om tillämpning av stadgat bötesansvar eller förelagt vite, skall av vederbörande landskamrerare, ordförande eller ledamot i beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd eller taxeringsnämnd eller annan behörig person anmälan därom göras hos länsstyrelsen, som har att, efter prövning av härvid förekommande förhållanden, förordna om uttagandet av de böter eller viten, vartill någon finnes hava gjort sig förfallen, samt vidtaga de åtgärder, som anmäld försummelse eller utebliven verkställighet av vad i denna förordning stadgas för övrigt kan påkalla. Vad nu är sagt om länsstyrelsen har i fråga om den mellankommunala prövningsnämnden avseende å överståthållar-ämbetet.

3 mom. Den som icke åtnöjes med av länsstyrelse givet beslut, varigenom han på grund av ovan meddelade stadganden blivit fälld till böter eller utgivande av vite, äger att, med iakttagande av vad i allmänhet är stadgat angående dylika besluts överklagande, över beslutet anföra besvär hos kammarrätten. Besvären skola före klockan tolv å trettionde dagen efter

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

den, då klaganden av beslutet erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag ingivas till länsstyrelsen vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till sistnämnda myndighet ingivits eller insänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären omedelbart överlämnas till länsstyrelsen.

Sedan besvären inkommit till länsstyrelsen, förfares med ärendet på sätt i 122 § 2 mom. tredje stycket andra punkten stadgas.

Om klagan över kammarrättens utslag på besvär, som i detta mom. avses, gäller vad i 127 § första stycket är sagt.

Vid prövning av besvär över utdömande av vite må jämväl fråga, huru vida vite bort föreläggas, komma under bedömande.

4 mom. Böter och viten, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan. Saknas tillgång till deras gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

8 KAP.

Om kostnader för taxeringsarbetet.

147 §.

1 mom. Av statsmedel bestridas:

1) ersättning åt ordförandena i beredningsnämnderna, fastighetstaxeringsnämnderna och taxeringsnämnderna, åt de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna samt åt kronombuden i taxeringsnämnderna;

2) ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden för hans befattning med taxeringen i Stockholm;

3) gottgörelse för det i samband med taxeringsförrättningarna lämnade biträde av städernas tjänstemän;

4) bidrag till kostnader, som kommun åtagit sig för särskilda anstalter för det årliga taxeringsarbetet, därest dessa anstalter befunnits ändamålsenliga; samt

5) kostnader för taxeringen, vilka omförmälas i 5 samt 7—12 mom. här nedan.

2 mom. Det åligger länsstyrelsen att de år, då allmän fastighetstaxering äger rum, senast den 1 maj, i Stockholm senast den 20 juli, till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående den ersättning, som för bestyr med nyssnämnda taxering inom länet bör tillkomma envar av de personer, vilka enligt bestämmelserna i 1 mom. 1) och 3) äro därtill berättigade, och skola

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

därvid angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkning.

Motsvarande yttrande beträffande årlig taxering skall av länsstyrelsen avgivas senast den 20 juli under taxeringsåret.

I yttrande, som överståthållarämbetet avgiver, bör jämväl upptagas förslag till ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden.

Yttrande enligt detta mom. skall tillika innehålla uppgift, då det gäller allmän fastighetstaxering, om taxeringsvärdet å all fastighet i länet enligt fastighetstaxeringsnämndernas beslut samt eljest om länets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma enligt taxeringsnämndernas beslut.

3 mom. Kommun, som enligt 1 mom. 4) vill framställa anspråk på särskild ersättning, äger att senast den 1 juli under taxeringsåret till länsstyrelsen inkomma med framställning därom med angivande av grunderna för ersättningsbeloppets beräkning.

Länsstyrelsen har att med eget utlåtande över framställningen överlämna densamma till Kungl. Maj:t vid avgivande av yttrande enligt 2 mom. andra stycket.

4 mom. Efter prövning av de yttranden och framställningar, som inkommit jämlikt 2 och 3 mom., bestämmer Kungl. Maj:t huru mycket skall ställas till förfogande för varje fastighetsprövningsnämnd och länsprövningsnämnd samt för Stockholms stads prövningsnämnd och huru mycket skall till kommun utanordnas.

Därvid må vad som ställes till fastighetsprövningsnämndernas och, såvitt angår allmän fastighetstaxering, Stockholms stads prövningsnämnds förfogande för ersättning åt ordförandena i berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna samt åt de av länsstyrelserna förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna, för ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden samt för det i samband med allmän fastighetstaxering i övrigt lämnade biträde av städernas tjänstemän utgöra sammanlagt högst ett belopp, motsvarande två hundra delar procent av taxeringsvärdet å all fastighet i riket, sådant detta värde beräknats enligt fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

Vad som ställes till länsprövningsnämndernas och, såvitt angår årlig taxering, Stockholms stads prövningsnämnds förfogande för ersättning åt ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna, för ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden samt för det i samband med taxeringsarbetet i övrigt lämnade biträde av städernas tjänstemän jämte vad som utanordnas till kommuner må sammanlagt utgöra högst ett belopp, motsvarande fyra procent av summan av inkomst- och förmögenhetsskattens grundbelopp för hela riket, sådan denna summa beräknats enligt taxeringsnämndernas beslut.

Till prövningsnämnd sålunda anvisat belopp äger nämnden efter förslag

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

av länsstyrelsen fördela mellan de till ersättning berättigade. Vid ersättningarnas fördelning bör fästas avseende på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga och därå nedlagda skicklighet, tid och arbete, och bör i förekommande fall jämväl tagas i betraktande ersättning, som kan hava blivit vederbörande av kommun tillerkänd och kommunen av statsmedel gottgjord.

5 mom. Till gäldande av de av fastighetsprövningsnämnds, länsprövningsnämnds eller Stockholms stads prövningsnämnds arbeten föranledda utgifter, såsom gottgörelse åt tjänsteman, som jämlikt 15 § 2 mom. förordnats att för vissa fall fullgöra landskamrerarens åligganden, ersättning för biträde åt landskamrerare vid förberedande göromål, arvode för protokoll- och längdföringen, nödiga tryckningskostnader samt gottgörelse för uppässning hos nämnden, må vederbörande nämnd efter förslag av länsstyrelsen använda erforderligt belopp, såvitt ej nedan annorlunda stadgas.

6 mom. Angående de av fastighetsprövningsnämnd eller av prövningsnämnd enligt 4 och 5 mom. beviljade beloppen och dessas fördelning bör särskilt utdrag av nämndens protokoll avlätas till länsstyrelsen, varefter beloppen i vanlig ordning utbetalas.

7 mom. Sakkunnig, varom förmäles i 14 § 2 mom. första punkten, åtnjuter arvode, som efter Kungl. Maj:ts närmare föreskrift bestämmes av länsstyrelsen.

Annan sakkunnig erhåller för av honom verkställd utredning eller undersökning gottgörelse, som bestämmes av länsstyrelsen eller, då den sakkunnige biträtt den mellankommunala prövningsnämnden eller allmänna ombudet hos samma nämnd, av Kungl. Maj:t.

7 mom. Sakkunnig erhåller för av honom verkställd utredning eller undersökning gottgörelse, som bestämmes av länsstyrelsen eller, då den sakkunnige biträtt den mellankommunala prövningsnämnden eller allmänna ombudet hos samma nämnd, av Kungl. Maj:t.

8 mom. De personer, som jämlikt 58 § 2 mom. och 75 § inkallats av länsstyrelsen för meddelande av upplysningar eller för överläggningar rörande taxeringsarbetet,

de personer, som till sammanträde enligt 59 § särskilt inkallats av länsstyrelsen eller till sammanträde enligt 67 § 2 mom. inkallats efter sådan myndighets medgivande,

de ordförande i beredningsnämnd och i fastighetstaxeringsnämnd på landet, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, som omförmäles i 59 §,

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd i stad, som på

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, varom förmäles i 59 § sista stycket,

de ordförande eller ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig före eller under fastighetsprovningensnämnds eller provningsnämnds sammanträde för meddelande av upplysningar, ävensom

de medlemmar i fastighetsprovningensnämnd eller i provningsnämnd, som efter vederbörlig kallelse inställt sig före vederbörande nämnds sammanträde för meddelande av upplysningar eller som deltagit i sammanträde med nämnden,

äga att för inställelsen åtnjuta, om de äro bosatta å annan ort än sammanträdesorten, traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med sexton kronor om dagen och övrig ersättning för resekostnaderna enligt vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman samt, om de äro bosatta å sammanträdesorten, traktamentsersättning med tolv kronor om dagen.

Ersättning efter enahanda grunder tillkommer jämväl medlem i provningsnämnd för närvaro vid protokolljustering så ock sakkunnig, som biträtt i taxeringsfrågor.

9 mom. Ersättning till lappfogde för inställelse vid sammanträde med taxeringsnämnd enligt 83 § 2 mom. utgår enligt allmänna resereglementet.

9 mom. Ersättning till lappfogde för inställelse vid sammanträde med taxeringsnämnd enligt 83 § utgår enligt allmänna resereglementet.

10 mom. Ordföranden i den mellankommunala provningsnämnden och allmänna ombudet hos nämnden åtnjuta arvode med belopp, som bestämmas av Kungl. Maj:t.

Ersättning åt de till allmänna ombudets förfogande ställda biträden, åt protokoll- och längdförare hos nämnden samt åt övrig hos nämnden anställd kanslipersonal bestämmas likaledes av Kungl. Maj:t.

Till bestridande av övriga av nämndens verksamhet föranledda utgifter anvisar Kungl. Maj:t, efter förslag av nämnden, erforderliga medel.

11 mom. I 126 § 2 mom. omförd ledamot av kammarrätten åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt i Stockholm, och eljest med trettiotvå kronor om dagen ävensom, i förekommande fall, för resedagar rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet.

11 mom. I 126 § 2 mom. omförd ledamot av kammarrätten åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt i Stockholm, och eljest med trettiotvå kronor om dagen ävensom, i förekommande fall, för resedagar rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet, dock att, om sådan ledamot är statstjänsteman, det arvode han skall åt-

Kungl. Maj:ts förslag:

12 mom. Angående gottgörelse för verkställande av undersökning, varom i 71 § förmäles, förordnar Kungl. Maj:t.

148 §.

1 mom. Kommunombud i taxeringsnämnd äger av kommunens medel åtnjuta ersättning, som efter förslag av kommunen bestämmas av länsstyrelsen.

Skogsvårdsombud åtnjuter ersättning, som vederbörande skogsvårdsstyrelse eller, då skogsvårdsombud utsetts av överjägmästare, domänstyrelsen anvisar av omhänderhavda skogsvårdsmedel.

2 mom. Av kommun valda ledamöter i beredningsnämnd och i fastighetstaxeringsnämnd ävensom av kommun jämlikt 8 § 4 mom. valda ledamöter i taxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av vederbörande kommun, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst tio kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å den ort, där nämnden sammanträder, övrig ersättning för resekostnaderna med högst vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman. Ersättning efter enahanda grunder må av kommunens medel utgå jämväl till ordningsman i lappby för inställelse vid sammanträde enligt 83 § 2 mom.

De av landsting utsedda ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnd äga för sin inställelse vid nämndens sammanträden och vid sådant sammanträde,

Utskottets förslag:

njuta utöver ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, skall bestämmas av Kungl. Maj:t.

1 mom. Skogsvårdsombud åtnjuter ersättning, som vederbörande skogsvårdsstyrelse eller, då skogsvårdsombud utsetts av överjägmästare, domänstyrelsen anvisar av omhänderhavda skogsvårdsmedel.

2 mom. Av kommun valda ledamöter i beredningsnämnd och i fastighetstaxeringsnämnd ävensom av kommun jämlikt 8 § 4 mom. valda ledamöter i taxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av vederbörande kommun, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst tio kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å den ort, där nämnden sammanträder, övrig ersättning för resekostnaderna med högst vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman. Ersättning efter enahanda grunder må av kommunens medel utgå jämväl till ordningsman i lappby för inställelse vid sammanträde enligt 83 §.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

som omförmäles i 59 §, åtnjuta ersättning av landstingets medel efter de i föregående stycke angivna grunder, dock att traktamentsersättningen, om landstinget så beslutar, må utgå med högst femton kronor om dagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928; dock skola förordningens bestämmelser om åtgärder, vilka för verkställande av taxering skola enligt denna förordning företagas före taxeringsårets ingång, träda i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i svensk författningssamling.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, sådan den lyder efter de ändringar i eller tillägg till densamma, som innehållas i senare därom utfärdade författningar.

Efter det den nya förordningen trätt i kraft, skall iakttagas:

1. Stadgandena i 25 § 1 mom. om deklaraionsplikt för den, som näst föregående år varit taxerad till kommunal inkomstskatt, skola år 1928 gälla den, som år 1927 varit taxerad till bevillning för inkomst.
2. I fråga om mål och ärenden, som avse taxering, verkställd före år 1928, skola äldre bestämmelser fortfarande gälla.
3. Där i lag eller författning förekommer hänvisning till lagrum, som ersatts genom bestämmelse i denna förordning, skall denna i stället tillämpas.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:***Förslag**

till

Förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Kommunområde, som är av skatt synnerligen betungat, må kunna under de villkor och i den utsträckning, här nedan stadgas, efter prövning av Kungl. Maj:t erhålla understöd av för ändamålet avsedda medel.

Med kommunområde förstås i denna förordning dels kommun, dels församling eller skoldistrikt, dels ock del av kommun, därest densamma ingår i församling eller skoldistrikt, som omfattar även annan kommun eller del av annan kommun.

Ansökning om understöd skall göras av kommunen, dock att, där församling eller skoldistrikt ej sammanfaller med kommun, ansökningen må göras även av församlingen eller skoldistriktet.

2 §.

1 mom. För att understöd skall kunna erhållas erfordras:

a) att den kommunalskatt, den landstingsskatt och den vägskatt, som vederbörande kommun, församling och skoldistrikt ävensom landsting och väghållningsdistrikt under det löpande året beslutat till uttaxering, skola tillhopa hava föranlett så högt skattetryck, att detta, beräknat på sätt i 3 § sägs, överstiger tio kronor för etthundra kronor till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst, varjämte det skattetryck, som, på enahanda sätt beräknat, föranletts av de under det löpande och de två nästföregående åren beslutade uttaxeringar, skall i medeltal för dessa tre år likaledes överstiga tio kronor för etthundra kronor beskattningsbar inkomst;

b) att de utgifter för kommunområdets kyrko-, folkskole-, fattigvårds- och barnavårdsväsen, för vilkas bestridande uttaxering beslutats under det löpande året, skola motsvara ett skattetryck av mer än fem kronor 50 öre för etthundra kronor beskattningsbar inkomst; samt

c) att beslut i laga ordning fattats, att uppbörd av minst hälften utav den under det löpande året beslutade kommunalskatten skall verkställas tidigast efter utgången av juni månad påföljande år; skolandet, därest uppbörd verkställs av skilda uppbördsmyndigheter för av kommunalstämma och av kyrkostämma beslutade utskylder, berörda villkor gälla för vardera uppbörden.

Kungl. Maj:ts förslag:

2 mom. Undantagsvis må kommunområde, ändock att det ej uppfyller de i 1 mom. b) och c) angivna betingelser, kunna erhålla understöd, därest för kommunorådets vidkommande ett varaktigt synnerligen högt skattetryck föranletts därav, att den beskattningsbara inkomsten är väsentligt lägre än i andra liknande kommunoråden, eller därav, att de allmänna ekonomiska förhållandena i kommunområdet undergått en avsevärd försämring.

Utskottets förslag:

2 mom. Om synnerliga skäl därtill äro, må stad så ock annat kommunområde, ändock att det ej uppfyller de i 1 mom. b) och c) angivna betingelser, kunna erhålla understöd, därest för kommunorådets vidkommande ett varaktigt synnerligen högt skattetryck föranletts därav, att den beskattningsbara inkomsten är väsentligt lägre än i andra liknande kommunoråden, eller därav, att de allmänna ekonomiska förhållandena i kommunområdet undergått en avsevärd försämring.

3 §.

Vid beräkning av det i 2 § 1 mom. a) angivna skattetryck skall iakttagas följande:

a) Kommunalskatten upptages till det belopp, som uttaxerats för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, med de jämkningar, som kunna föranledas av föreskrifterna under b) och c) här nedan, medan landstingsskatten upptages till det för etthundra kronor beskattningsbar inkomst uttaxerade beloppet och vägskatten till tre och en tredjedel gånger det belopp, som uttaxerats för varje mot inkomst svarande vägfyrk.

b) Har vederbörande kommun, församling eller skoldistrikt icke eller endast delvis begagnat dem tillkommande rätt att såsom tillskott till täckande av utgifter använda skogsaccisedel, eller hava för sådant ändamål icke använts därför eljest tillgängliga inkomster, skall endast den uttaxering tagas i beräkning, som skulle erfordrats, därest nämnda tillgångar kommit till dylik användning.

c) Ingår bland kommunens, församlingens eller skoldistriktets utgifter ränta eller amortering å lån för annat ändamål än kyrko-, folkskole-, fattigvårds-, barnavårds- eller sundhetsväsen, skall allenast den uttaxering beräknas, som skulle hava erfordrats, därest räntan eller amorteringen icke medräknats vid uttaxeringens bestämmande.

a) Kommunalskatten upptages till det belopp, som uttaxerats för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, med de jämkningar, som kunna föranledas av föreskrifterna under b) och c) här nedan, medan landstingsskatten upptages till det för etthundra kronor beskattningsbar inkomst uttaxerade beloppet och vägskatten till sex och två tredjedelar gånger det belopp, som uttaxerats för varje mot inkomst svarande vägfyrk.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

4 §.

1 mom. Understöd, som i 2 § 1 mom. avses, må icke i något fall utgå med högre belopp än som erfordras för att skattetrycket må kunna, till den del det föranletts av de under det löpande året beslutade utgifter för kommunområdets kyrko-, folkskole-, fattigvårds- och barnavårdsväsen, nedbringas så mycket, att skattetrycket för angivna ändamål, beräknat för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, kommer att utgöra det i 2 § 1 mom. b) angivna belopp av fem kronor 50 öre.

Med iakttagande av vad nu stadgats skall angående tilldelning av understöd, som nu avses, gälla följande:

a) Understödet utgår, därest ej bestämmelserna i b) och c) här nedan annat föranleda, med det belopp, som erfordras för att skattetrycket, beräknat för etthundra kronor beskattningsbar inkomst, må kunna lättas med

30	procent	i	den	mån	det	överstiger	10	men	icke	12	kronor,
40	»	»	»	»	»	»	12	»	»	14	»
50	»	»	»	»	»	»	14	kronor.			

b) Kan det höga skattetrycket anses hava väsentligen förorsakats därav, att fastigheterna inom kommunområdet taxerats förhållandevis lägre än vad i allmänhet i sådant hänseende gäller, eller att vederbörande kommun, församling eller skoldistrikt under det löpande året eller något av de två nästföregående åren vidtagit med avsevärda utgifter förenade anstalter, vilka icke varit av trängande behov påkallade, eller beslutat uttaxering för täckande av utgifter, vilka enligt normal hushållning i stället bort bestridas med lånemedel eller eljest annorledes än med uttaxerade medel,

eller finner Kungl. Maj:t eljest särskilda skäl därtill föranleda,

må ansökan om understöd avslås eller ock understödet nedsättas till lägre belopp än i a) sägs.

c) På Kungl. Maj:t ankommer att, där särskilda skäl därtill äro, med den begränsning, varom stadgas i 4 mom. här nedan, bevilja högre understöd än i a) sägs.

2 mom. Understöd, som avses i 2 § 2 mom., bestämmes, under iakttagande av vad som stadgas i 4 mom. här nedan, efter ty kan prövas skäligt.

3 mom. Skulle den sammanlagda uttaxeringen av kommunalskatt, landstingsskatt och vägskatt inom kommunområde blivit lägre, om kommunal progressivskatt av de skattskyldiga inom kommunområdet utgjorts till kommunen i stället för till landstinget, må detta föranleda höjning av understöd

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

enligt denna förordning med belopp, som finnes skäligt.

Vid bestämmande av understöds belopp skall i förekommande fall hänsyn tagas till kommuns, församlings eller skoldistrikts beredvillighet att medverka till ändring i kommunal eller ecklesiastik indelning eller till bildande av kommunal- eller fattigvårdsförbund med syfte att vinna minskning i utgifterna.

4 mom. Det belopp, varmed understöd, som avses i denna förordning, på grund av bestämmelserna i 2 § 2 mom. samt 1 mom. c) här ovan sammanlagt överstiga de enligt reglerna i 1 mom. a) och b) utgående belopp, må för varje år sammanlagt icke uppgå till mer än tre miljoner kronor.

5 mom. Vid beviljande av understöd skall Kungl. Maj:t till ledning vid bestämmande av skattesatsen för skogsaccis angiva, huru stor del av understödet som skall anses tillkomma i kommunområdet ingående kommun, församling och skoldistrikt.

5 §.

Understöd, som avses i 2 § 1 mom., skall vid uppbörd, varom i 2 § 1 mom. e) förmäles, genom avkortning å därvid förfallande skattebelopp tillgodokomma de skattskyldiga efter storleken av vars och ens kommunalskatt.

Överstiger avkortningsbelopp vad den skattskyldige vid ovannämnda uppbörd har att erlägga, tillfaller det överskjutande beloppet den kommun, den församling eller det skoldistrikt, som gjort ansökning om understödet. På samma sätt förfares med understöd, som icke överstiger 25 öre för etthundra kronor inkomst.

Överstiger avkortningsbelopp vad den skattskyldige vid ovannämnda uppbörd har att erlägga, tillfaller det överskjutande beloppet den kommun, den församling eller det skoldistrikt, som gjort ansökning om understödet. På samma sätt förfares, därest kommunområde sammanfaller med kommun, församling, skoldistrikt eller municipalsamhälle, med understöd, som icke överstiger 50 öre för etthundra kronor inkomst.

Beträffande understöd, som avses i 2 § 2 mom., förordnar Kungl. Maj:t, huru understödet skall komma vederbörande skattskyldiga till godo.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

6 §.

Erhåller kommunområde understöd enligt denna förordning, åligger det den kommun, den församling och det skoldistrikt, som sammanfaller med kommunområdet eller varav kommunområdet utgör en del,

att, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, upprätta sina räkenskaper i anslutning till särskilda av Kungl. Maj:t fastställda eller godkända formulär;

att på anfordran utan dröjsmål till finansdepartementet insända utdrag av räkenskaperna för det år, på grund av vars utgifts- och inkomststater understödet beräknats, ävensom av övriga handlingar, som kunna tjäna till att bedöma kommunens, församlingens eller skoldistriktets ekonomiska ställning, och att i övrigt tillhandagå med upplysningar; samt

att alltid hålla sina handlingar tillgängliga för den granskning, som från statens sida må ifrågakomma.

7 §.

Vad i denna förordning stadgats om kommun och kommunalskatt gäller i förekommande fall jämväl municipalsamhälle och municipalskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928. Genom densamma upphäves förordningen den 29 juni 1921 (nr 411) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner, dock att sistnämnda förordning skall tillämpas beträffande understöd, som beviljas på grund av uttaxering, som beslutats under år 1927.

Tabeller

till belysning av verkningarna av vissa förslag rörande den allmänna kommunalskatten och skogsaccisen m. m.

De i denna bilaga intagna tabellerna avse att åskådliggöra verkningarna av de i särskilda motioner framförda eller inom utskottet utarbetade förslag rörande *dels* ortsavdragens storlek och byggnad, *dels* fastighetsbeskattningens och skogsaccisens omfattning och anordning.

Undersökningarna rörande *ortsavdragen* omfatta de i tab. 1 redovisade förslagen, i vilken tabell jämväl provisoriets och propositionens (förslag A) avdrag angivas. Av de nya avdragsförslagen hänför sig ett (förslag B) till den av herr Alströmer m. fl. väckta motionen II: 376 och avser ett avdragssystem utan bankning. De tre övriga förslagen (C-, D- och E-förslagen), vilka utarbetats inom utskottet, äro anordnade i nära anslutning till provisoriets avdragssystem och upptaga det i sistnämnda avdragssystem tillämpade bankningsförfarandet.

Ortsavdragen.

Rörande de olika avdragsförslagens verkningar inom skilda kommuner hänvisas till sifferuppgifterna i tab. 2, i vilken resultaten av en på grundval av 1925 års taxering verkställd undersökning redovisas.

För erhållande av full jämförbarhet mellan de olika förslagens verkningar inbördes och i förhållande till provisoriet har undersökningen därvid så anordnats, att provisoriets skatteregler i övrigt bibehållits oförändrade. Beträffande C-, D- och E-förslagen har dock den ändringen i provisoriets skatteregler vidtagits, att den taxerade inkomsten i anslutning till ett inom utskottet framställt förslag vid beräkandet av den beskattningsbara inkomsten avrundats till närmast lägre med 20 delbara belopp.

Undersökningen omfattar 16 (för E-förslaget 13) olika taxeringsdistrikt, fördelade på skilda ortsgrupper.

För vart och ett av de undersökta avdragssystemen angives i tabellen den beskattningsbara inkomsten såväl absolut som i procent av den taxerade respektive beskattningsbara inkomsten enligt provisoriet.

Utskottets slutliga förslag till ortsavdrag, vilket förslag nära ansluter sig till förberörda E-förslag och liksom detta upptager bankningsförfarandet, redovisas i tab. 3. I samma tabell angives jämväl avdragens relativa storlek inom olika ortsgrupper såväl enligt utskottets förslag som enligt provisoriet. Till jämförelse meddelas i tabellen därjämte siffror, utvisande levnads-kostnadernas relativa höjd inom olika ortsgrupper.

I tab. 4 redovisas nuvarande samt de av utskottet föreslagna nya ortsavdragen vid inkomst- och förmögenhetsskatten. Liksom beträffande nuvarande avdrag hava de nya avdragen för statsbeskattningen upptagits till dubbla beloppen av de för kommunalbeskattningen föreslagna avdragen.

Fastighets-
beskattningen
och skogs-
accisen.

Beträffande *fastighetsbeskattningen och skogsaccisen* hava sex olika alternativ undersökts, därav ett dock endast i mycket begränsad omfattning. Samtliga undersökta alternativ hänföra sig till skattesystem, där objektbeskattningen i likhet med gällande provisorium anordnats i form av garanti-beskattnng.

Fastighetsbeskattningens omfattning enligt de olika alternativen, liksom enligt provisoriet, angives i efterföljande sammanställning av de i respektive förslag tillämpade repartitionstalen. I tablån angives jämväl skogsaccisens storlek enligt provisoriet och de olika alternativa förslagen.

	Provi- sorient	Alt. I	Alt. II	Alt. III	Alt. IV	Alt. V	Alt. VI
Jordbruksvärde	0.06	0.06	0.06	0.06	0.05	0.05	0.04
Tomt- och industrivärde	0.06	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.04
Skogsvärde	0.06	0.04	0.03	0.04	0.02	0.04	0.04
Taxeringsvärde å annan fastighet ...	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.04
Beskattningsbar inkomst	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Medelutdebitering per skattekrona...	U	U ₁	U ₂	U ₃	U ₄	U ₅	U ₆
Skogsaccis per 100 kronors rotvärde ¹	2.00	$\frac{1}{3}U_1$	$\frac{1}{3}U_2$	$\frac{1}{4}U_3$	$\frac{1}{3}U_4$	$\frac{1}{4}U_5$	2.00

Med hänsyn till repartitionstal och skogsaccisprocent motsvara de undersökta alternativen följande till utskottet remitterade eller inom utskottet framställda förslag, nämligen:

Alternativ I: Propositionen.

Alternativ II: Preliminärt förslag inom utskottet.

Alternativ III: Utskottets förslag.

Alternativ IV: Motion I: 285 av herr Johansson i Fredrikslund m. fl.

Alternativ V: Förslag av herr Magnusson i Tumhult m. fl.

Alternativ VI: Motion I: 272 av herr Nilsson i Gränebo m. fl.

Resultatet av undersökningen rörande de olika alternativa förslagens verkningar inom skilda kommuner redovisas i tab. 5. Tabellens sifferuppgifter hava beräknats, vad angår allmänna kommunalskatten, på grundval av 1925 års taxering och, vad angår skogsaccisen, med ledning av medeltalet för till skogsaccis åren 1923—1925 taxerat skogsvärde. Uppgifterna avseende alternativ V äro delvis grundade på kalkyl och kunna följaktligen endast tillmätas approximativ riktighet. För de alternativ, enligt vilka skogsaccisens storlek ställts i relation till medelutdebiteringen under närmast föregående år, har vid beräkningen den förenklingen måst vidtagas, att skogsaccisens storlek bestämts i relation till den beräknade utdebiteringen samma år. Det totala skattebehovet har för de särskilda kommunerna beräknats med ledning av den faktiska utdebiteringen till allmän kommunalskatt (enligt provisoriet) och det på angivet sätt beräknade till skogsaccis taxerade rotvärdet (efter en skogsaccis av 2 procent).

Liksom vid undersökningen rörande de olika förslagen till Ortsavdrag hava vid nu ifrågakommande undersökning för vinnande av full jämförbarhet provisoriets skatteregler i övrigt bibehållits oförändrade och följaktligen provisoriets avdragssystem tillämpats vid samtliga undersökta alternativ.

Undersökningen omfattar beträffande alternativen I—V 12 landskommuner och beträffande alternativet VI 3 landskommuner.

För vart och ett av de undersökta alternativen angives i tabellen utdebiteringens och skogsaccisens storlek samt den sammanlagda skattebördans fördelning å fastighetsägare och övriga.

¹ Enligt Alt. III och Alt. V dock högst 3.00 kronor per 100 kronors rotvärde.

Tab. 1. Orts- och familjeavdrag vid allmänna kommunalskatten enligt provisoriet och enligt olika förslag.

	O r t s g r u p p				
	I	II	III	IV	V
Provisoriet.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	350— 525	400— 600	450— 675	550— 825	600— 900
Familjeavdrag	150— 225	150— 225	150— 225	150— 225	150— 225
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	350— 525	400— 600	450— 675	550— 825	600— 900
Gift utan barn	500— 750	550— 825	600— 900	700—1,050	750—1,125
Gift med 1 barn	650— 975	700—1,050	750—1,125	850—1,275	900—1,350
» » 2 »	800—1,200	850—1,275	900—1,350	1,000—1,500	1,050—1,575
» » 3 »	950—1,425	1,000—1,500	1,050—1,575	1,150—1,725	1,200—1,800
» » 4 »	1,100—1,650	1,150—1,725	1,200—1,800	1,300—1,950	1,350—2,025
» » 5 »	1,250—1,875	1,300—1,950	1,350—2,025	1,450—2,175	1,500—2,250
» » 6 »	1,400—2,100	1,450—2,175	1,500—2,250	1,600—2,400	1,650—2,475
A-förslaget.					
(Avdrag utan bankning)					
Grundavdrag	500	500	600	700	800
Hustruavdrag	150	200	250	250	300
Första barnavdrag	150	200	250	250	300
Övriga barnavdrag	150	150	150	200	200
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	500	500	600	700	800
Gift utan barn	650	700	850	950	1,100
Gift med 1 barn	800	900	1,100	1,200	1,400
» » 2 »	950	1,050	1,250	1,400	1,600
» » 3 »	1,100	1,200	1,400	1,600	1,800
» » 4 »	1,250	1,350	1,550	1,800	2,000
» » 5 »	1,400	1,500	1,700	2,000	2,200
» » 6 »	1,550	1,650	1,850	2,200	2,400
B-förslaget.					
(Avdrag utan bankning)					
Grundavdrag	450	450	500	550	600
Hustruavdrag	200	250	300	350	400
Barnavdrag	150	150	200	250	250
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	450	450	500	550	600
Gift utan barn	650	700	800	900	1,000
Gift med 1 barn	800	850	1,000	1,150	1,250
» » 2 »	950	1,000	1,200	1,400	1,500
» » 3 »	1,100	1,150	1,400	1,650	1,750
» » 4 »	1,250	1,300	1,600	1,900	2,000
» » 5 »	1,400	1,450	1,800	2,150	2,250
» » 6 »	1,550	1,600	2,000	2,400	2,500

Tab. 1 (forts.). Orts- och familjeavdrag vid allmänna kommunalskatten enligt provisoriet och enligt olika förslag.

	O r t s g r u p p				
	I	II	III	IV	V
C-förslaget.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	360— 540	420— 630	480— 720	540— 810	600— 900
Familjeavdrag	120— 180	140— 210	160— 240	180— 270	200— 300
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	360— 540	420— 630	480— 720	540— 810	600— 900
Gift utan barn	480— 720	560— 840	640— 960	720—1,080	800—1,200
Gift med 1 barn	600— 900	700—1,050	800—1,200	900—1,350	1,000—1,500
» » 2 »	720—1,080	840—1,260	960—1,440	1,080—1,620	1,200—1,800
» » 3 »	840—1,260	980—1,470	1,120—1,680	1,260—1,890	1,400—2,100
» » 4 »	960—1,440	1,120—1,680	1,280—1,920	1,440—2,160	1,600—2,400
» » 5 »	1,080—1,620	1,260—1,890	1,440—2,160	1,620—2,430	1,800—2,700
» » 6 »	1,200—1,800	1,400—2,100	1,600—2,400	1,800—2,700	2,000—3,000
D-förslaget.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	300— 450	360— 540	420— 630	480— 720	540— 810
Familjeavdrag	100— 150	120— 180	140— 210	160— 240	180— 270
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	300— 450	360— 540	420— 630	480— 720	540— 810
Gift utan barn	400— 600	480— 720	560— 840	640— 960	720—1,080
Gift med 1 barn	500— 750	600— 900	700—1,050	800—1,200	900—1,350
» » 2 »	600— 900	720—1,080	840—1,260	960—1,440	1,080—1,620
» » 3 »	700—1,050	840—1,260	980—1,470	1,120—1,680	1,260—1,890
» » 4 »	800—1,200	960—1,440	1,120—1,680	1,280—1,920	1,440—2,160
» » 5 »	900—1,350	1,080—1,620	1,260—1,890	1,440—2,160	1,620—2,430
» » 6 »	1,000—1,500	1,200—1,800	1,400—2,100	1,600—2,400	1,800—2,700
E-förslaget.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	340— 510	380— 570	420— 630	460— 690	500— 750
Familjeavdrag	140— 210	160— 240	180— 270	200— 300	220— 330
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	340— 510	380— 570	420— 630	460— 690	500— 750
Gift utan barn	480— 720	540— 810	600— 900	660— 990	720—1,080
Gift med 1 barn	620— 930	700—1,050	780—1,170	860—1,290	940—1,410
» » 2 »	760—1,140	860—1,290	960—1,440	1,060—1,590	1,160—1,740
» » 3 »	900—1,350	1,020—1,530	1,140—1,710	1,260—1,890	1,380—2,070
» » 4 »	1,040—1,560	1,180—1,770	1,320—1,980	1,460—2,190	1,600—2,400
» » 5 »	1,180—1,770	1,340—2,010	1,500—2,250	1,660—2,490	1,820—2,730
» » 6 »	1,320—1,980	1,500—2,250	1,680—2,520	1,860—2,790	2,040—3,060

Tab. 2. Den till allmän kommunalskatt beskattningsbara inkomstens storlek i vissa kommuner enligt provisoriet och enligt olika förslag rörande ortsavdrag.

Taxeringsdistrikt	Taxerad inkomst enligt provisoriet	Beskattningsbar inkomst enligt										Beskattningsbar inkomst i procent av motsvarande inkomst enligt provisoriet enligt						
		Provisoriet		A-förslaget		B-förslaget		C-förslaget		D-förslaget		E-förslaget		A-förslaget	B-förslaget	C-förslaget	D-förslaget	E-förslaget
		Avdrag med bankning		Avdrag utan bankning				Avdrag med bankning				Avdrag utan bankning		Avdrag med bankning				
		Kronor	%	Kronor	%	Kronor	%	Kronor	%	Kronor	%	Kronor	%	%	%	%	%	%
Ortsgrupp I.																		
Askersunds landskommun	1,046,240	417,580	39.9	458,250	43.8	483,120	46.2	431,570	41.2	506,150	48.4	430,310	41.1	109.7	115.7	103.4	121.2	103.0
Hällum	65,030	19,710	30.3	22,080	34.0	22,980	35.3	21,440	33.0	26,230	40.3	20,830	32.0	112.0	116.6	108.8	133.1	105.7
Kävlinge (exkl. municipalsamhället)	241,840	131,200	54.3	143,420	59.3	148,070	61.2	134,160	55.5	150,860	62.4	135,850	56.2	109.3	112.9	102.3	115.0	103.5
Sturkö	514,760	143,680	27.9	154,870	30.1	176,010	34.2	147,870	28.7	186,490	36.2	148,960	28.9	107.8	122.6	102.9	129.8	103.7
Vrena	478,950	253,030	52.8	277,190	57.9	284,540	59.4	261,980	54.7	293,650	61.3	260,660	54.4	109.6	112.5	103.5	116.1	103.0
Ortsgrupp II.																		
Hamrånge	2,550,020	1,247,920	48.9	1,426,090	55.9	1,481,760	58.1	1,232,200	48.3	1,385,200	54.3	—	—	114.3	118.7	98.7	111.0	—
Kuddby	452,010	170,740	37.8	195,220	43.2	210,770	46.6	165,770	36.7	193,800	42.9	176,570	39.1	114.3	123.4	97.1	113.5	103.4
Kävlinge municipalsamhälle	2,255,410	1,553,200	68.9	1,676,150	74.3	1,697,440	75.3	1,534,730	68.0	1,631,210	72.3	1,564,520	69.4	107.9	109.3	98.8	105.0	100.7
Multrä	347,350	124,170	35.7	142,030	40.9	156,650	45.1	122,070	35.1	142,270	41.0	131,790	37.9	114.4	126.2	98.3	114.6	106.1
Rämen	1,517,060	718,830	47.4	827,160	54.5	866,970	57.1	709,360	46.8	807,230	53.2	728,260	48.0	115.1	120.6	98.7	112.3	101.3
Ortsgrupp III.																		
Smögen	521,060	213,410	41.0	212,190	40.7	245,660	47.1	210,910	40.5	236,910	45.5	212,760	40.8	99.4	115.1	98.8	111.0	99.7
Sorsele	1,204,860	456,220	37.9	455,700	37.8	491,010	40.8	428,890	35.6	485,110	40.3	442,180	36.7	99.9	107.6	94.0	106.3	96.9
Ortsgrupp IV.																		
Sollefteå stad	3,796,500	2,611,620	68.8	2,698,830	71.1	2,819,240	74.3	2,588,640	68.2	2,699,850	71.1	2,673,440	70.4	103.3	107.9	99.1	103.4	102.4
Täby	3,816,920	2,214,310	58.0	2,335,050	61.2	2,459,410	64.4	2,176,280	57.0	2,322,750	60.9	—	—	105.5	111.1	98.3	104.9	—
Ortsgrupp V.																		
Kiruna municipalsamhälle	10,283,460	6,788,500	66.0	6,866,410	66.8	7,206,310	70.1	6,445,120	62.7	6,794,110	66.1	—	—	101.1	106.2	94.9	100.1	—
Råsunda municipalsamhälle	6,845,800	4,740,120	69.3	4,781,330	69.8	5,052,770	73.8	4,581,130	66.9	4,794,690	70.0	4,750,040	69.4	100.9	106.6	96.6	101.2	100.2

Tab. 3. Orts- och familjeavdrag vid allmänna kommunalskatten enligt utskottets förslag samt avdragens relativa storlek inom olika ortsgupper enligt utskottets förslag och enligt provisoriet ävensom levnadskostnadernas relativa höjd inom olika ortsgupper.

	O r t s g r u p p				
	I	II	III	IV	V
Utskottets förslag.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	340— 510	380— 570	420— 630	460— 690	500— 750
Familjeavdrag	140— 210	160— 240	160— 240	180— 270	200— 300
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	340— 510	380— 570	420— 630	460— 690	500— 750
Gift utan barn	480— 720	540— 810	580— 870	640— 960	700—1,050
Gift med 1 barn	620— 930	700—1,050	740—1,110	820—1,230	900—1,350
» » 2 »	760—1,140	860—1,290	900—1,350	1,000—1,500	1,100—1,650
» » 3 »	900—1,350	1,020—1,530	1,060—1,590	1,180—1,770	1,300—1,950
» » 4 »	1,040—1,560	1,180—1,770	1,220—1,830	1,360—2,040	1,500—2,250
» » 5 »	1,180—1,770	1,340—2,010	1,380—2,070	1,540—2,310	1,700—2,550
» » 6 »	1,320—1,980	1,500—2,250	1,540—2,310	1,720—2,580	1,900—2,850
Avdragen i procent av avdragen inom ortsgrupp I enligt utskottets förslag.					
Grundavdrag	100	112	124	135	147
Familjeavdrag	100	114	114	129	143
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	100	112	124	135	147
Gift utan barn	100	113	121	133	146
Gift med 1 barn	100	113	119	132	145
» » 2 »	100	113	118	132	145
» » 3 »	100	113	118	131	144
» » 4 »	100	113	117	131	144
» » 5 »	100	114	117	131	144
» » 6 »	100	114	117	130	144
Avdragen i procent av avdragen inom ortsgrupp I enligt provisoriet.					
Grundavdrag	100	114	129	157	171
Familjeavdrag	100	100	100	100	100
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	100	114	129	157	171
Gift utan barn	100	110	120	140	150
Gift med 1 barn	100	108	115	131	138
» » 2 »	100	106	113	125	131
» » 3 »	100	105	111	121	126
» » 4 »	100	105	109	118	123
» » 5 »	100	104	108	116	120
» » 6 »	100	104	107	114	118
Levnadskostnadernas relativa höjd inom olika ortsgupper	100	111	127	142	162

Tab. 4. Orts- och familjeavdrag vid inkomst- och förmögenhetsskatten enligt gällande bestämmelser och enligt utskottets förslag.

	O r t s g r u p p				
	I	II	III	IV	V
Gällande bestämmelser.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	700—1,050	800—1,200	900—1,350	1,100—1,650	1,200—1,800
Familjeavdrag	300— 450	300— 450	300— 450	300— 450	300— 450
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	700—1,050	800—1,200	900—1,350	1,100—1,650	1,200—1,800
Gift utan barn	1,000—1,500	1,100—1,650	1,200—1,800	1,400—2,100	1,500—2,250
Gift med 1 barn	1,300—1,950	1,400—2,100	1,500—2,250	1,700—2,550	1,800—2,700
» » 2 »	1,600—2,400	1,700—2,550	1,800—2,700	2,000—3,000	2,100—3,150
» » 3 »	1,900—2,850	2,000—3,000	2,100—3,150	2,300—3,450	2,400—3,600
» » 4 »	2,200—3,300	2,300—3,450	2,400—3,600	2,600—3,900	2,700—4,050
» » 5 »	2,500—3,750	2,600—3,900	2,700—4,050	2,900—4,350	3,000—4,500
» » 6 »	2,800—4,200	2,900—4,350	3,000—4,500	3,200—4,800	3,300—4,950
Utskottets förslag.					
(Avdrag med bankning)					
Grundavdrag	680—1,020	760—1,140	840—1,260	920—1,380	1,000—1,500
Familjeavdrag	280— 420	320— 480	320— 480	360— 540	400— 600
<i>Summa avdrag:</i>					
Ensamstående	680—1,020	760—1,140	840—1,260	920—1,380	1,000—1,500
Gift utan barn	960—1,440	1,080—1,620	1,160—1,740	1,280—1,920	1,400—2,100
Gift med 1 barn	1,240—1,860	1,400—2,100	1,480—2,220	1,640—2,460	1,800—2,700
» » 2 »	1,520—2,280	1,720—2,580	1,800—2,700	2,000—3,000	2,200—3,300
» » 3 »	1,800—2,700	2,040—3,060	2,120—3,180	2,360—3,540	2,600—3,900
» » 4 »	2,080—3,120	2,360—3,540	2,440—3,660	2,720—4,080	3,000—4,500
» » 5 »	2,360—3,540	2,680—4,020	2,760—4,140	3,080—4,620	3,400—5,100
» » 6 »	2,640—3,960	3,000—4,500	3,080—4,620	3,440—5,160	3,800—5,700

Tab. 5. Den kommunala skattebördans storlek och fördelning i vissa landskommuner enligt provisoriet och enligt olika alternativ.

K o m m u n e r	Utdebitering per skatte- krona	Skogsaccis per 100 kro- nors rotvärde	Allmänna kommunal- skattens och skogsaccisens fördelning	
			å fastighets- ägare %	å övriga %
<i>Agunnaryd.</i>				
Provisoriet	5 00	2 00	81.0	19.0
Alternativ I	5 26	1 75	80.0	20.0
» II	5 85	1 78	79.7	20.3
» III	5 36	1 34	79.7	20.3
» IV	5 64	1 88	78.6	21.4
» V	5 58	1 40	78.8	21.2
» VI	5 65	2 00	78.6	21.4
<i>Edsele.</i>				
Provisoriet	10 85	2 00	68.4	31.6
Alternativ I	10 89	3 68	68.2	31.8
» II	11 16	3 72	67.4	32.6
» III	11 17	2 79	67.4	32.6
» IV	11 69	3 90	65.9	34.1
» V	11 45	2 86	66.6	33.4
<i>Gladhammar.</i>				
Provisoriet	6 50	2 00	45.9	54.1
Alternativ I	6 67	2 22	44.5	55.5
» II	6 76	2 25	43.3	56.2
» III	6 70	1 68	44.3	55.7
» IV	7 01	2 84	41.7	58.3
» V	6 85	1 71	43.0	57.0
<i>Hällum.</i>				
Provisoriet	10 00	2 00	85.2	14.8
Alternativ I	10 00	3 33	85.2	14.8
» II	10 00	3 33	85.1	14.9
» III	10 00	2 50	85.2	14.8
» IV	11 14	3 71	83.5	16.5
» V	11 14	2 79	83.5	16.5
» VI	12 75	2 00	81.1	18.9
<i>Kråksmåla.</i>				
Provisoriet	9 06	2 00	62.1	37.9
Alternativ I	9 36	3 12	60.8	39.2
» II	9 68	3 21	59.7	40.8
» III	9 54	2 39	60.1	39.9
» IV	10 21	3 40	57.3	42.7
» V	9 87	2 47	58.7	41.3
<i>Kuddby.</i>				
Provisoriet	8 40	2 00	61.6	38.4
Alternativ I	8 50	2 88	61.1	38.9
» II	8 55	2 85	60.9	39.1
» III	8 50	2 13	61.1	38.9
» IV	9 32	3 11	57.4	42.6
» V	9 20	2 30	57.9	42.1

Tab. 5 (forts.). Den kommunala skattebördans storlek och fördelning i vissa landskommuner enligt provisoriet och enligt olika alternativ.

K o m m u n e r	Utdebitering per skatte- krona	Skogsaccis per 100 kro- nors rotvärde	Allmänna kommunal- skattens och skogsaccisens fördelning	
			å fastighets- ägare %	å övriga %
	Kronor	Kronor		
<i>Kvillinge.</i>				
Provisoriet	6: 15	2: 00	31.8	68.2
Alternativ I	6: 19	2: 06	31.4	68.6
» II	6: 20	2: 07	31.2	68.8
» III	6: 20	1: 55	31.3	68.7
» IV	6: 32	2: 11	29.9	70.1
» V	6: 31	1: 58	30.0	70.0
<i>Norra Vram.</i>				
Provisoriet	11: 25	2: 00	34.3	65.7
Alternativ I	11: 27	3: 76	34.2	65.8
» II	11: 29	3: 76	34.1	65.9
» III	11: 28	2: 82	34.1	65.9
» IV	11: 64	3: 88	32.1	67.9
» V	11: 61	2: 90	32.2	67.8
<i>Roasjö.</i>				
Provisoriet	17: 10	2: 00	65.9	34.1
Alternativ I	17: 59	5: 86	64.9	35.1
» II	17: 94	5: 98	64.2	35.8
» III	17: 78	3: 00	64.5	35.5
» IV	19: 64	6: 51	61.0	39.0
» V	19: 04	3: 00	62.0	38.0
<i>Rolfstorp.</i>				
Provisoriet	13: 50	2: 00	64.6	35.4
Alternativ I	13: 51	4: 50	64.5	35.5
» II	13: 55	4: 52	64.4	35.6
» III	13: 56	3: 00	64.4	35.6
» IV	14: 99	5: 00	60.6	39.4
» V	14: 98	3: 00	60.7	39.3
<i>Rämen.</i>				
Provisoriet	7: 60	2: 00	44.8	55.2
Alternativ I	7: 97	2: 66	42.2	57.8
» II	8: 21	2: 74	40.4	59.6
» III	8: 07	2: 02	41.4	58.6
» IV	8: 56	2: 85	37.9	62.1
» V	8: 16	2: 04	40.8	59.2
» VI	8: 48	2: 00	38.8	61.2
<i>Siljansnäs.</i>				
Provisoriet	7: 00	2: 00	66.4	33.6
Alternativ I	7: 23	2: 41	65.8	34.7
» II	7: 33	2: 44	64.9	35.1
» III	7: 29	1: 82	65.1	34.9
» IV	7: 74	2: 58	62.9	37.1
» V	7: 67	1: 99	63.2	36.8

Reservationer:

1) av herrar *Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Akerberg, Eriksson* i Grängesberg, *Larsson* i Västerås, *Lindqvist* i Halmstad, *Sköld, Andersson* i Prästbol och *Pettersson* i Hällbacken, vilka anförde:

»Kungl. Maj:ts föreliggande förslag till kommunalskattereform är materiellt sett intet annat än ett förslag till definitivt fastslående av 1920 års kommunalskatteprovisorium och 1921 års tillfälliga bestämmelser om allmän fastighetstaxering år 1922. På skäl, som anföras i motionerna I: 270 och II: 387, kunna vi icke finna, att 1920 års provisorium följer så rationella linjer, att det kan utgöra grundvalen för ett definitivt ordnande av den kommunala beskattningen i vårt land. Sålunda leder det därtill, att den ekonomiskt svaga fastighetsägaren drabbas hårdare och den ekonomiskt bättre ställde lindrigare; dess struktur medger ej heller tillbörligt hänsynstagande till fastighetsägarens försörjningsplikt m. m. Härjämte medför det stora svårigheter vid den praktiska tillämpningen, som göra taxeringsarbetet onödigt komplicerat och ohanterligt. Dessa olägenheter komma enligt vår mening att vid ett genomförande av Kungl. Maj:ts förslag bliva för lång tid framåt kvarstående i vårt kommunalskatteväsen.

I ovannämnda motioner har framlagts ett förslag till kommunalskattefrågans lösning, som enligt vårt förmenande vilar på mera rationella grunder och alltså bättre skulle ägna sig som utgångspunkt för ett fortsatt reformarbete på detta område. Såsom i berörda motioner antydes, kan nämligen ej heller detta förslag anses slutgiltigt, enär särbeskattningen å fastigheter bör utsträckas till att gälla jämväl andra beskattningsföremål såsom t. ex. näringsföretag. Då vi emellertid under utskottsbehandlingen funnit, att utsikter för närvarande saknas att i riksdagen genomföra ett dylikt förslag, anse vi det lönlöst att härom nu framställa något yrkande, utan komma vi allenast att hemställa om avslag å Kungl. Maj:ts förslag.

Ett avvisande i år av en lösning av kommunalskattefrågan skulle enligt vår mening icke medföra några menliga följder. En konsekvens av ett beslut i antydd riktning blir, att 1920 års provisorium måste för viss tid förlängas. Visserligen innebär Kungl. Maj:ts förslag i tekniskt hänseende vissa förbättringar i förhållande till provisoriet. Men numera hava emellertid taxeringsmyndigheterna hunnit sätta sig in i gällande bestämmelser, och en mer eller mindre fast praxis har utbildats, varför svårigheterna vid lagtillämpningen väsentligen förminskats. Det synes därför icke motiverat att enbart ur redaktionell synpunkt förorda genomförandet av en definitiv kommunalskattereform, mot vilken ur materiell synpunkt vägande anmärkningar kunna

göras. I detta sammanhang bör även erinras om den brist i Kungl. Maj:ts prop. 103, som ligger däri, att borttagande av den s. k. kedjebeskattningen för aktiebolag föreslås, ehuru ännu icke framlagts förslag till de nya bestämmelser, som även enligt föredragande departementschefens mening äro erforderliga till förekommande av missbruk, varjämte varje utredning saknas om de statsfinansiella verkningarna av en dylik skattelättnad. Kungl. Maj:ts förslag till kommunalskattelag innefattar bestämmelser om verkställande av allmänna fastighetstaxeringar från och med år 1928. Ett avslag å nyssnämnda förslag bör icke innefatta dessa stadganden. Oavsett om kommunalskattefrågan faller, bör redan i år av riksdagen fattas beslut om en allmän fastighetstaxering 1928, på det att en ny och behövlig uppskattning av fastighetsvärdena icke ytterligare uppskjutes. I detta avseende, liksom även beträffande förlängning av nu gällande kommunalskatteprovisorium, komma vi att här nedan framställa förslag.

Men om alltså ett uppskov med kommunalskattefrågans lösning enligt vår mening icke skulle medföra några nackdelar, så har det i stället sina mycket påtagliga fördelar, i det att vissa betydelsefulla utredningar under tiden hinna utföras. Vi mena icke härmed att kommunalskattefrågan skulle behöva ånyo upptagas till utredning i hela sin vidd. Sålunda anse vi, att redan utförda utredningar lämna tillräcklig ledning för ett förnyat övervägande, huruvida det kommunala beskattningsväsendet i vårt land skall innesluta fristående objektskatter eller om det skall grundas på ett s. k. garantiskattesystem, likasom också nödiga riktlinjer för bedömandet av detaljspörsmål och teknisk utformning. Vad vi syfta på är i stället följande. Allmän enighet råder därom, att kommunerna icke kunna känna nödig trygghet för sin ekonomi, om den kommunala beskattningen vilar allenast å inkomst. Det särskilda tryggande av beskattningsunderlag, som därför erfordras, har hittills vilat enbart å fastigheterna. Detta förhållande föreslås i Kungl. Maj:ts förslag skola fortbestå. Emellertid kan det icke bestridas, att detta innebär en orättvisa gentemot fastighetsägarna, enär det onekligen finnes andra beskattningsföremål, beträffande vilka lika goda skäl kunna anföras för deltagandet i nämnda särbeskattning. Men än vidare torde det vara otvivelaktigt, att den sociala och ekonomiska utvecklingen i vårt land för vissa kommuner medfört, att ett deltagande i särbeskattningen till det nödiga tryggandet av kommunernas ekonomi från andra beskattningsföremål än fastigheter är påkallat. På grund härav torde icke en definitiv lösning av kommunalskattefrågan böra ske, innan förberörda spörsmål även fått sin lösning.

Att det särskilda tryggandet av skatteunderlag för den kommunala beskattningen, som hittills ensamt ålegat fastigheterna, bör utsträckas, har ansetts som en självklar sak under hela den tid, kommunalskattefrågan varit under utredning. Men hittills har man icke lyckats finna en praktisk lösning av problemet. Av detta förhållande bör man emellertid icke draga den slutsatsen, att problemet är olösligt. Man skall komma ihåg, att hittills har

här berörda spörsmål behandlats allenast som en detalj i de utförda utredningarna. Om däremot nu, då övriga utredningar i stort sett äro färdiga, denna fråga får bliva huvudföremålet i en särskild utredning, torde det icke vara omöjligt att på en mera begränsad tid komma till ett gynnsamt resultat.

Vi föreslå därför en skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om utredning av spörsmålet på vad sätt och i vad mån trygghandlet åt kommunerna av tillgång på fasta beskattningsunderlag må kunna komma att åvila utöver fastigheter jämväl näringsföretag och vissa förmögenhetstillgångar. Här berörda utredning synes oss vara av lika betydelse oavsett om vårt kommunala beskattningsväsen för framtiden skall innefatta fristående objektskatter eller garantiskatter. Så snart denna utredning föreligger, bör dess resultat i samband med nytt förslag i kommunalskattefrågan underställas riksdagen. Samtidigt torde också den ifrågasatta utredningen av aktiebolagsbeskattningen m. m. kunna föreläggas riksdagen, och sålunda hela skattefrågan få sin lösning i ett sammanhang.

Vad utskottet föreslår under punkterna 7, 8, 9 och 15 tillstyrkes även av oss. Beträffande utskottets punkt 14 äro vi i sak ense med utskottet och föreslå åtgärder för att beslut i denna riktning kan av riksdagen fattas redan innevarande år.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställa vi, att riksdagen måtte

1:o *dels* avslå *ej mindre* Kungl. Maj:ts prop. nr 102 *än även* utskottets hemställan under punkterna 1 och 2, utom vad gäller verkställande av fastighetstaxering;

dels i stället antaga det som bilaga A till reservationen intagna

förslag till förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m.;

dels ock med bifall till vad Kungl. Maj:t i prop. nr 102 föreslagit om verkställande av fastighetstaxering med de ändringar, som föranledas dels av begränsning till vad angår den allmänna fastighetstaxeringen år 1928 och den särskilda fastighetstaxeringen år 1929, dels ock av att nu gällande kommunalskatteprovisorium skall bestå, antaga som resp. bilaga B., C. och D. till reservationen intagna förslag till

a) **förordning om allmän fastighetstaxering 1928;**

b) **förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928; samt**

c) **förordning om fastighetstaxering år 1929;**

2:o) avslå Kungl. Maj:ts propositioner nr 103, 104, 105 och 204 samt utskottets hemställan under punkterna 3)—6) samt 10), 11) och 12);

3:o) under förutsättning av bifall till vad ovan under 1:o och 2:o föreslagits samt eventuellt till vad utskottet under punkt 7 föreslagit, i och för framläggande av förslag till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 samt till förordning om taxeringsförfarande vid tillämpning av förordningen om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar till utskottet återremittera Kungl. Maj:ts proposition nr 210 samt utskottets hemställan under punkt 13;

4:o) under förutsättning av bifall till vad ovan under 1:o föreslagits återremittera till utskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 205 samt utskottets hemställan under punkt 14, i och för formell överarbetning av förslaget till förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner;

5:o) med anledning av motionen II:346 anhålla hos Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t ville låta utreda på vad sätt och i vad mån tryggandet åt kommunerna av tillgång på fasta beskattningsunderlag må kunna, oavsett i vilken form detta skall ske, komma att åvila jämväl andra beskattningsföremål än fastighet samt för riksdagen i samband med nytt förslag till lösning av kommunalskattefrågan så snart som möjligt framlägga utredningens resultat.»

Bilaga A

till reservation av herr Bårg m. fl.

Förslag till förordning

**om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren
1928 och 1929 m. m.**

Härigenom förordnas,

att kommunal progressivskatt skall utgöras för vart och ett av åren 1928 och 1929, därvid de bestämmelser, som meddelats i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924, med den ändrade lydelse 4 § i nämnda förordning erhållit genom förordningen den 24 februari 1922 (nr 65), skall hava motsvarande tillämpning;

att för utgörande av vart och ett av 1928 och 1929 års allmänna utskylder till kommuner, församlingar och skoldistrikt skola — utan hinder av vad i förordningarna den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet och i stad, förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm, förordningen den 21 mars 1862 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd, ävensom förordningen den 20 november 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm stadgas — de särskilda grunder, som angivas i förordningen den 19 november 1920 (nr 762) angående särskilda grunder för utgörande av 1921—1924 års allmänna kommunalutskylder m. m., hava motsvarande tillämpning, dock att debiterings- och uppbörds-längd å landet må kunna uppgöras, förutom enligt det formulär, som i 5 § av sistnämnda förordning omförmäles, i anslutning till det vid förordning den 10 oktober 1924 (nr 451) om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1925 och 1926 m. m. fogade formulär, vilket jämväl må kunna komma till användning i stad;

samt att för beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1928 och 1929 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder, de bestämmelser, vilka meddelats i förordningen den 19 november 1920 (nr 763) angående beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1921—1924 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder, skola hava motsvarande tillämpning.

Bilaga B

till reservation av herr Bärge m. fl.

**Förslag till förordning
om allmän fastighetstaxering år 1928.**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Allmän uppskattning av fastighets värde (*allmän fastighetstaxering*) skall ske år 1928.

Vid denna taxering skola bestämmelserna i 2—10 §§ här nedan med därtill hörande anvisningar lända till efterrättelse i stället för vad i 4 och 6 §§ av förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst och i 1 § av de till samma förordning hörande särskilda anvisningar finnes stadgat.

Angående taxeringsmyndigheter och förfarandet vid 1928 års allmänna fastighetstaxering är särskilt stadgat.

2 §.

Med fastighet förstås i denna förordning vad enligt allmän lag är att hänföra till fast egendom, så ock byggnad, ändå att den enligt allmän lag

ej är hänförlig till fast egendom; dock skall registrering enligt lagen den 22 juni 1920 med vissa bestämmelser om registrering av elektriska anläggningar samt om rätt till elektrisk kraft med mera icke föranleda därtill, att sålunda registrerad egendom allenast på denna grund i beskattningsavseende hänföres till fastighet.

3 §.

Taxering av kanal, järnväg, spårväg eller annan farväg, som är avsedd eller upplåten för allmän trafik, så ock av allmän farled eller allmän flottled jämte till sagda kommunikationsanstalter hörande, för driftens omedelbara behov avsedda byggnader, anläggningar och markområden äger ej rum.

4 §.

Fastighet taxeras såsom *jordbruksfastighet*, då den användes för jordbruk eller skogsbruk, och såsom *annan fastighet*, då den användes för annat ändamål.

Användes fastighet delvis för jordbruk eller skogsbruk och delvis för annat ändamål, skall den del, som användes för jordbruk eller skogsbruk, med därtill hörande byggnader och inrättningar taxeras såsom jordbruksfastighet och den del, som användes för annat ändamål, med därtill hörande byggnader och inrättningar taxeras såsom annan fastighet.

Ligger fastighet oanvänd, skall fastigheten taxeras såsom jordbruksfastighet, så framt ej påtagligt är, att densamma är avsedd att användas för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk.

Under jordbruk inbegripes jämväl binäring till jordbruk.

Frälseränta och i jord- eller fastighetsregistret särskilt upptaget fiskeri taxeras såsom annan fastighet.

(Se vidare anvisningarna.)

5 §.

Varje *taxeringsenhet* skall åsättas särskilt taxeringsvärde.

Taxeringsenhet är inom var kommun för sig:

a) där ej annat följer av vad nedan under d) och e) stadgas, å landet varje hemman eller lägenhet eller i jordregistret särskilt redovisad del därav samt i stad och annat samhälle, där fastighetsregister såsom för stad skall föras, varje tomt eller stadsäga,

dock att del av dylik fastighet skall utgöra taxeringsenhet, där fastighetsdelen antingen tillhör särskild ägare eller upplåtits till annan för självständigt, mera stadigvarande nyttjande eller eljest stadigvarande brukas särskilt eller användes för annat ändamål än fastigheten i övrigt;

b) frälseränta och i jord- eller fastighetsregistret särskilt upptaget fiskeri;

c) byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader å annans mark;

d) skogsområde, vilket är att anse såsom förvaltningsenhet, samt vid

skifte avsatt samfällighet, som står under särskild förvaltning, även om området eller samfälligheten består av flera hemman eller lägenheter eller delar av sådana;

e) komplex av fastigheter eller delar av fastigheter, varom i a) sägs, därest de tillhöra samme ägare och ligga i oskift samfällighet eller i sambruk med gemensamma åbyggnader eller av annan anledning icke kunna till sina inbördes värden tillförlitligen bedömas.

Tillhöra delar av taxeringsenhet olika administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt, eller är del av taxeringsenhet belägen inom och annan del utom särskilt sådant område, skall angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 8 § omförmälda särskilda värden anses skäligen belöpa å varje sådan del av taxeringsenheten.

Ingå i taxeringsenhet flera fastigheter eller delar av fastigheter, skall, därest ägare eller arrendator av dylik fastighet eller del av fastighet det påfordrar, angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 8 § omförmälda särskilda värden som belöper å fastigheten eller fastighetsdelen.

(Se vidare anvisningarna.)

6 §.

Taxeringsvärde skall, där ej annat följer av vad nedan stadgas, åsättas till det belopp, som prövas utgöra taxeringsenhetens värde efter ortens pris (allmänna saluvärdet).

Skogsmark och växande skog skola upptagas till det värde, som de kunna anses äga vid ett efter rationella grunder bedrivet skogsbruk. Finnes å skogsmark därutöver betesvärde, som ägaren kan tillgodogöra sig, eller tomt- och industrivärde, varom i 8 § förmäles, skall vid uppskattningen hänsyn tagas jämväl därtill.

Frälseränta uppskattas till tjuvu gånger det belopp, varmed räntan beräknas utgå.

(Se vidare anvisningarna.)

7 §.

Vid taxeringens verkställande skall hänsyn tagas till förhållandena vid 1928 års ingång. Har därefter, innan taxeringen verkställs, fastighetsvärde väsentligen ökats genom ny- eller ombyggnad, må dock, därest den skattskyldige och, om fastigheten övergått till ny ägare, jämväl denne det begär, vid taxeringsvärdets åsättande hänsyn tagas till det ökade värdet.

8 §.

Vid taxering av fastighet skola, i den mån förhållandena därtill föranleda, följande särskilda värden, vilka tillsammans utgöra fastighetens taxeringsvärde, redovisas, nämligen:

för jordbruksfastighet:

a) *jordbruksvärde*, varmed förstås fastighetens värde i dess helhet, utom

värdet av växande skog, under förutsättning att fastigheten användes för jordbruk med binäringar eller skogsbruk,

skolande därvid särskilt angivas vad av jordbruksvärdet, som belöper å till skogsbörd lämplig mark (produktiv skogsmark);

b) *skogsvärde*, varmed förstås värdet av växande skog; samt

c) *tomt- och industrivärde*, varmed förstås värde, som fastigheten eller del därav äger utöver jordbruksvärdet på grund därav, att till fastigheten hörande mark kan tillgodogöras för annat ändamål än jordbruk med binäringar eller skogsbruk;

för annan fastighet:

a) *markvärde* eller värdet av marken med bortseende från därå befintliga träd och anläggningar;

b) *byggnadsvärde* eller värdet av byggnader å fastigheten; samt

c) *parkvärde* eller det värde, som fastigheten äger utöver markvärdet och byggnadsvärdet på grund av därå befintliga träd, trädgårdsanläggningar och dylikt.

(Se vidare anvisningarna.)

9 §.

Taxeringsvärde utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller. Likaledes skola de enligt 8 § redovisade särskilda värden utföras i fulla hundratal kronor, och skall härför erforderlig jämkning ske, med iakttagande av att nämnda värden skola sammanlagt motsvara det åsatta taxeringsvärdet.

Uppgår taxeringsenhets hela värde icke till 100 kronor, skall detta värde införas i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn. Likaså skall endast i nämnda kolumn införas värdet å sådan fastighet, för vilken jämlikt 5 § fjärde och femte styckena bevillningsförordningen, fastighetsbevillning icke erlägges.

10 §.

Med ägare likställes i denna förordning den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

11 §.

Om skattskyldighet till bevillning för fast egendom på grund av 1928 års allmänna fastighetstaxering samt om beskattningsort skall gälla vad som i 2, 3, 5 och 7 §§ bevillningsförordningen ävensom 2 § av de vid samma förordning fogade anvisningarna finnes stadgat.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i svensk författningssamling.

Anvisningar

till 4 §.

1. Fastighets kamerala beskaffenhet är icke avgörande för frågan, huruvida fastigheten skall i beskattningshänseende anses såsom jordbruksfastighet eller såsom annan fastighet, utan beror detta av användningen. Användes sålunda i mantal satt jord såsom underlag för industriell verksamhet, taxeras den såsom annan fastighet, varemot tomtområde, därå jordbruk bedrivs, taxeras såsom jordbruksfastighet. Om å ägorna till en jordbruksegendom anlägges en fabrik eller uppföres en till uthyrning avsedd byggnad, skola de områden, som för sådant ändamål tagas i anspråk, tillika med anläggningarna anses såsom annan fastighet, medan egendomen i övrigt hänföres till jordbruksfastighet. Användes sådan byggnad delvis till uthyrning eller dylikt och delvis för ändamål, som bör föranleda byggnadens hänförelse till jordbruksfastighet, får den huvudsakliga användningen vara avgörande. Likaledes skall, om visst område av en jordbruksegendom utnyttjas för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk, detta område anses såsom annan fastighet. En torvmosse, som tillgodogöres i ett torvindustriellt företag, skall således taxeras såsom annan fastighet, likaledes ett på arrende upplåtet sten- eller kalkbrott o. s. v.

2. För att fastighet skall anses vara använd för skogsbruk fordras, att arealen av skogbärande mark icke är alltför ringa. Den omständigheten, att någon ringa virkestillgång finnes å fastighet, där bostaden är det väsentliga, utgör ej hinder för att fastigheten i sin helhet taxeras såsom annan fastighet. Detsamma gäller om exempelvis villabyggnad med park, mark, som användes till s. k. sommarnöje, o. dyl.

3. Drives å en skogsegendom förädlingsindustri, vilken icke är att anse såsom binäring till jordbruk, medför icke detta förhållande, att egendomen i sin helhet skall anses såsom annan fastighet. Äro å egendomen uppförda byggnader eller andra inrättningar för förädlingsindustrien såsom förvaltar- och arbetarbostäder, sågverk, träsliperi o. dyl., skola visserligen dessa byggnader med anläggningsområde taxeras såsom annan fastighet, men icke egendomen i övrigt.

4. Sådan förändring i fastighets användning, som är allenast tillfällig, bör icke medföra ändring av fastighetens taxering såsom jordbruksfastighet eller annan fastighet.

5. Till *jordbruk* hänföres åkerbruk och ängsskötsel, även då sådant bedrivs för industriellt behov, så ock i samband därmed bedriven husdjurskötsel, varunder inbegripes utnyttjande av bete å såväl skogsmark som

annan mark. Trädgårdsskötsel, därunder inbegripen växtodling under glas, räknas till jordbruk, då den drives tillsammans med annat jordbruk.

Såsom *binäring* till jordbruk är att anse sådan i sammanhang med jordbruk bedriven förvärvsverksamhet, som avser att med utnyttjande av fastighetens alster eller naturtillgångar, av vid jordbruket anställd arbetskraft eller av därför avsedda inventarier utvinna en biförtjänst. I enlighet härmed räknas såsom binäring till jordbruk mejerihantering och kvarndrift för förädling av väsentligen det egna jordbrukets produkter, kalkbränning, tegeltillverkning, o. dyl., som huvudsakligen drives för eget behov och med fastighetens ordinarie arbetskraft. Hit räknas ock under ovan angiven förutsättning bi- och fjäderfäskötsel, jakt, fiske, hemslojd, verkställande av körslor mot lega, uthyrning av dragare, maskiner och redskap, hemslagt m. m. dyl. Drives åter sådan verksamhet i större omfattning såsom mera fristående företag och med särskilda därför avsedda byggnader eller inrättningar, särskilda maskiner eller inventarier och i huvudsak särskild arbetspersonal, är verksamheten att hänföra till rörelse. I enlighet härmed äro icke att hänföra till jordbrukets binärningar sådana företag som kvarndrift för förmalning huvudsakligen av inköpt eller annan tillhörig spannmål, brännerihantering, kalkbränning eller tegeltillverkning huvudsakligen för avsalu m. m. dyl.

Skogsbruk, varmed avses fastighets utnyttjande för skogshantering å egen eller arrenderad mark, anses som ett särskilt sätt att utnyttja fastigheten och räknas förty icke såsom binäring till jordbruk.

Under skogsbruk inbegripes skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyldig vid avyttring av fastighet förbehållit sig å den avyttrade fastigheten, men däremot icke skogsavverkning å annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt; dylik verksamhet är att hänföra till rörelse.

Har den, som idkat skogsbruk, tillika drivit virkesförädling eller utvinning av biprodukter av skogsbruket såsom tjära o. dyl., anses denna verksamhet som skogsbruk, där den varit av mindre omfattning eller väsentligen avsett husbehov, men som särskild rörelse, om den varit av större omfattning, t. ex. i fasta kolugnar, i fasta tjarugnar eller dyl. och huvudsakligen avsett framställning av produkter till avsalu.

till 5 §.

1. I fråga om vad som skall särskilt för sig taxeras (taxeringsenhet) uppställs till en början såsom regel, att varje kameral enhet är taxeringsenhet, således å landet hemman och i jordeboken särskilt upptagen lägenhet samt i stad eller samhälle å landet, där fastighetsregister såsom för stad skall föras, tomt eller stadsäga. Är den kamerala enheten genom laga förrättning delad och äro i följd därav delarna särskilt redovisade i jord- eller fastighetsregister, skall ock i allmänhet varje sådan del vara taxeringsenhet.

2. Emellertid måste i vissa fall en *uppdelning* i andra och flera taxeringsenheter, än som följer av den i jord- eller fastighetsregistret redovisade uppdelningen, äga rum.

I sådant hänseende är att märka, att, om fastighet, som eljest skulle vara taxeringsenhet, är delad mellan olika ägare, så att varje ägare har sin till området å marken bestämda del av fastigheten, varje sådant område utgör taxeringsenhet.

Detsamma gäller, om del av fastighet upplåtits till annan för självständigt, mera stadigvarande nyttjande. I enlighet härmed bör exempelvis torp, därå jordbruket av torpinnehavaren bedrivs som självständig näring och väsentligen med egna inventarier, särskilt taxeras. Om däremot innehavet av torpet väsentligen är att anse såsom en del av den ersättning, som tillkommer torparen för åtagen arbetskyldighet till huvudfastigheten, bör torpet icke behandlas såsom särskild taxeringsenhet. Är upplåtelsen av tillfällig art, så att det upplåtna området kan förväntas inom kortare tid komma att i brukningsavseende återförenas med den fastighet, varifrån upplåtelsen skett, föreligger ej anledning att åsätta området särskild taxeringsvärde. Ej heller medför upplåtelse av sådant mindre område som till exempel lott i en s. k. koloniträdgård, att det upplåtna området skall anses såsom särskild taxeringsenhet.

Vidare skall såsom taxeringsenhet anses från en fastighet icke rättsligen avskilt område, vilket — utan att vara till annan upplåtet — stadigvarande brukas särskilt eller stadigvarande användes för annat ändamål än fastigheten i övrigt. Under denna bestämmelse faller exempelvis utgård med särskilda åbyggnader och särskild drift. I övrigt torde stadgandet hava sin största betydelse för det fall, att fastigheten visserligen huvudsakligen användes för jordbruk med binärningar, men till en del av sitt område utgör underlag för eller eljest nyttjas i samband med byggnader eller inrättningar, som ej höra till jordbruket med binärningar, såsom bostadshus, avsedda för uthyrning, s. k. sommarnöjen med trädgårds- eller planteringsland samt anläggningar för sådan drift, som icke kan anses såsom binäring till jordbruk.

Under stadgandet i fråga inbegripes även det fall, att en tomt i stad användes för skilda ändamål, till exempel till ena hälften är bebyggd med bostadshus till uthyrning och till andra hälften användes för någon industriell anläggning. Under liknande förhållanden kan även ett sammanhängande område av fastighet å landet, som användes för skilda ändamål, komma att uppdelas i olika taxeringsenheter. Huruvida så skall ske eller icke beror väsentligen därav, om området i ägarens hand är att anse såsom en enhet eller ej. Om sålunda flera för uthyrning avsedda boningshus, exempelvis s. k. sommarvillor, äro uppförda i omedelbar närhet av varandra, kan den mark, som nyttjas till dem, betraktas såsom ett särskilt för sig nyttjat område, utan hinder därav att, praktiskt taget, olika delar av området kunna anses åtminstone företrädesvis anvisade för begagnande av de olika

hyresgästerna och för sådant ändamål tilläventyrs inhägnats eller eljest särskilt utmärkts. Likaså må allenast *ett*, särskilt för sig nyttjat område kunna anses föreligga i det fall, att flera skilda företag, exempelvis såg- och kvarnrörelse, av samme företagare drivas å ett sammanhängande område.

Byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader å *annans mark* skola ock särskilt för sig taxeras. Användas byggnaderna för jordbruksändamål, exempelvis om arrendator äger de till den arrenderade fastighetens drift använda byggnaderna eller vissa av dem, skola de jämlikt 4 § upp- tagas såsom jordbruksfastighet. Särskild taxering av den mark, därå byggnaderna äro uppförda, kommer då ej i fråga, enär marken ingår i och taxeras tillsammans med jordbruksfastigheten i övrigt. Användas däremot byggnaderna för annat ändamål, så att de skola taxeras såsom annan fastighet, kommer den mark, därå byggnaderna äro uppförda eller som eljest för dem tagits i anspråk, att vara taxeringsenhet. I sådant fall bliva alltså byggnaderna, å ena sidan, och den mark, som till dem nyttjas, å den andra, var för sig särskilt taxerade.

3. Understundom äro förhållandena sådana, att fastigheter, som äro rättsligen skilda, eller områden, som tillhöra sådana fastigheter, dock böra *tillsammans bilda taxeringsenhet*.

Detta är fallet med skogsområde, som är att anse såsom brukningsenhet, ävensom vid skifte av satt samfällighet, som står under särskild förvaltning. Hit höra kronopark, vid utarrendering av staten tillhörig jordbruksdomän undantagen skog, boställsskog under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, häradsallmänning och annan allmän skog, för vilken innehavaren enligt 3 § a) bevillningsförordningen är skattskyldig (gruvskogar, gruvallmänningar, kanalskogar, städernas skogar), ävensom under särskild förvaltning ställd samfälld skog, såsom de s. k. besparingsskogarna och vissa s. k. skogsundantag i Kopparbergs län. Såsom brukningsenhet må ock behandlas enskild skog, i den mån den i innehavarens hand bildar en i brukningshänseende naturlig enhet (skogsblock).

Därest vid skifte undantagen samfällighet ej står under särskild förvaltning, skall värdet av den andel i samfälligheten, som hör till varje särskild andelsberättigad egendom, komma i betraktande vid samma egendoms taxering såsom en densamma tillhörande särskild förmån.

Vidare böra såsom en enhet taxeras fastigheter eller delar därav, som tillhöra samme ägare och vilkas inbördes värden icke kunna vart för sig tillförlitligen bedömas. Detta inträffar, då fastigheterna ligga i oskift samfällighet eller i sambruk med gemensamma åbyggnader. I dessa fall lära fastigheterna vara så intimt med varandra förenade i drift och utnyttjande, att det svårligen låter sig göra att med tillförlitlighet angiva vad den ena eller den andra av dem kan vara särskilt värd. Understundom kunna liknande svårigheter att vid taxeringen följa de kamerala enheterna uppkomma även av annan anledning, och bör även då det gemensamma komplexet

behandlas som en taxeringsenhet. En förutsättning för att sådan gemensam taxering, som nu sagts, skall få ske, är dock, att fastigheterna ligga inom samma kommun. Tillhöra de olika kommuner, måste under alla förhållanden vad som ligger inom en viss kommun för sig taxeras.

Då ägare eller arrendator av kameral enhet, som utgör del av taxeringsenhet, stundom kan hava särskilt intresse att få officiellt fastslaget, huru stort värde i taxeringshänseende tillkommer den kamerala enheten, skall det, om ägaren eller arrendatorn sådant påfordrar, angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 8 § omnämnda särskilda värden som kan anses belöpa på den kamerala enheten. Därvid märkes, att, i samma mån som bebyggd jordbruksfastighet är mera värd än obebyggd sådan, ett större värde tillkommer den kamerala enhet, å vilken åbyggnaderna äro belägna. Påfordran, som nyss är nämnd, må det år, varunder allmän fastighetstaxering äger rum, ske hos berednings- eller fastighetstaxeringsnämnd samt eljest hos taxeringsnämnd.

4. Styckena under a) och e) böra tillämpas vid sidan av varandra på sådant sätt, att ett komplex av kamerala enheter, vilka enligt bestämmelserna under e) skola taxeras gemensamt, betraktas såsom *en* fastighet, vara sedermera bestämmelserna i senare delen av a) komma i tillämpning.

5. Det kan inträffa, att en taxeringsenhet inom en kommun är fördelad på olika administrativa områden, inom vilka menighet äger beskattningsrätt, eller att en del av taxeringsenheten faller inom och en annan del utom särskilt sådant område, såsom i fråga om municipalsamhällen ofta är fallet. Administrativa områden, som här avses, äro municipalsamhälle, kyrkoförsamling, skoldistrikt, tingslag och väghållningsdistrikt. Där taxeringsenhet på sådant sätt tillhör olika administrativa områden, måste taxeringsvärdet och de i 8 § omnämnda särskilda värden i enlighet härmed uppdelas. Vid en dylik uppdelning bör å varje del av taxeringsenheten läggas det värde, som med hänsyn till dess storlek och beskaffenhet i övrigt å den kan anses skäligen belöpa av värdet å det hela, med iakttagande av att den del, å vilken åbyggnaderna äro belägna, åsättes förhållandevis större del av det gemensamma värdet. Vad nu är sagt äger tillämpning ej blott då fastighet sträcker sig över gränsen till administrativt område utan jämväl då till en fastighet hörer utjord, urfjäll eller annan för sig liggande äga, som tillhör annat dylikt område än fastigheten i övrigt.

6. Regeln, att fastigheter, som ligga i olika kommuner, alltid skola utgöra skilda taxeringsenheter, åsyftar icke det fall, att allenast en geografisk oregelbundenhet föreligger, såsom om en i jordeboken såsom enhet upptagen fastighet har äga innesluten (enklaverad) inom annan kommuns område. I dylikt fall är fastigheten att anse såsom i sin helhet tillhörande den kommun, i vilken den enligt jordebok eller annat behörigt förordnande skall ingå.

7. Därest flera kamerala enheter tillsammans utgöra en taxeringsenhet, skall fastighetsbeteckningen för varje sådan kameral enhet i vederbörande taxeringslängd angivas.

till 6 §.

1. Med fastighets värde efter ortens pris (allmänna saluvärdet) förstås det belopp, som en förständig köpare kan antagas vilja betala för fastigheten, om den tänkes såld inom den kundkrets, som för en dylik egendom kan antagas vara att påräkna, och köpt för ett med hänsyn till fastighetens beskaffenhet lämpligt utnyttjande.

Härav följer, att köpeskilling, som under senare tid faktiskt betalats för en viss fastighet, icke får utan vidare anses som ett exakt uttryck för det allmänna saluvärdet. Frånsett det att köpeskillingen kan hava påverkats av särskilda förhållanden, såsom släktskap, affektionsvärde o. dyl., kan densamma vara ett topp-pris eller ett bottenpris, som ingalunda motsvarar det allmänna saluvärdet. Sådant kan föranledas av vid tiden för försäljningen rådande abnorma konjunkturer å fastighetsmarknaden, av särskilt tvingande skäl till försäljning eller köp vid en viss tidpunkt, av ett obetänksamt ingånget avtal m. m. dyl. Först om ett något så när tillräckligt antal olika försäljningar föreligga, om vilka anledning ej finnes antaga, att ovidkommande omständigheter inverkat å prisbildningen, kan ur dem dragas en tillförlitlig slutsats angående det allmänna saluvärdet. Detta värde är sålunda att förstå såsom ett normalt värde i handel ochandel, icke såsom beloppet av en i visst fall för en viss fastighet faktiskt betald köpeskilling.

Härmed är emellertid faktiskt betald köpeskillings betydelse såsom uppskattningsgrund för det allmänna saluvärdet ingalunda förringad. Men sådan köpeskilling kan och bör underkastas undersökning, om den må anses avvika från det normala värdet i handel ochandel; och där så är fallet, bör taxeringsvärdet därefter lämpas. Därför måste taxeringsmyndigheten vid taxeringsvärdets åsättande taga hänsyn jämväl till andra förhållanden, som kunna tjäna till ledning vid värdesättningen. I detta hänseende hänvisas taxeringsmyndigheten till de *enhetsvärden*, som kunna hava föreslagits i den ordning, som i taxeringsförordningen närmare omförmäles, samt till fastighetens avkastning och andra kända förhållanden, som kunna tjäna till ledning för bedömning av dess allmänna saluvärde, brandförsäkringsvärde å byggnader m. m. Härvid må ihågkommas, att även s. k. impediment, var till hänföras mossar, myrar, berg och annan dylik mark med ringa avkastningsförmåga ur skoglig synpunkt, regelmässigt har något, större eller mindre, värde på grund av dess användbarhet ur andra synpunkter. Taxeringsvärdet bör framgå såsom resultat av ett övervägande av samtliga berörda förhållanden.

2. Vid värdesättningen skall noga beaktas, om och i vilken omfattning ökning eller minskning i värdet för viss fastighet i förhållande till andra fastigheter i orten bör äga rum till följd av förhållanden, som äro för den fastigheten säregna, såsom

beträffande jordbruksfastighet:

fastighetens storlek och läge samt mer eller mindre goda eller dåliga av-
sättnings- och användningsförhållanden;

ägornas inbördes läge och därav föranledda mer än vanligt goda eller svåra brukningsförhållanden samt om fastigheten är i synnerligt god hävd eller vanhävdad och förfallen;

åbyggnadernas beskaffenhet, om de skilja sig från i orten vanligt medel-
bestånd, d. v. s. om å fastigheten finnes förnämligare bostadsbyggnad eller eljest ovanligt goda åbyggnader eller om åbyggnaderna äro olämpliga, för-
fallna eller otillräckliga;

särskilda naturtillgångar eller förmåner, som kunna finnas å fastigheten,
såsom vattenfall, torvmosse, ej inmutningsbara fyndigheter, jaktmarker, fiske-
vatten o. dyl., försåvitt samma naturtillgång eller förmån ej är av beskaf-
fenhet att, efter ty under 5 § sägs, böra särskilt taxeras;

servitut eller annan liknande rättighet till förmån eller last för fastigheten;
med mera sådant;

beträffande annan fastighet:

fastighetens läge med därav följande större eller mindre möjligheter i
fråga om dess utnyttjande, exempelvis för tomt i stad: om inskränkningar
gälla i rätten till dess bebyggande, om den ligger i stadens affärscentrum
eller i yttre område, om den ligger vid huvudgata eller bigata, om den är
hörntomt eller mellantomt o. s. v.; för industrifastighet, upplagsplats, sten-
brott, grustäkt o. dyl.: om den äger bättre eller sämre tillgång till erforder-
liga kommunikationer o. s. v.;

markens naturliga beskaffenhet och därav följande större eller mindre
lämplighet för ett förmånligt tillgodogörande, exempelvis om tomtmark före-
ter synnerligen goda eller dåliga grundläggningsförhållanden, om vattenfall,
stenbrott, grustäkt o. dyl. för sitt utnyttjande erbjuder större eller mindre
av naturförhållandena förorsakade svårigheter o. s. v.;

servitut eller annan liknande rättighet till förmån eller last för fastig-
heten;

med mera sådant.

Vid värdesättningen måste emellertid alltid fasthållas, att det, alldeles
oavsett vilken *metod* som användes för denna — om man bortser från
skogen — alltid är allmänna saluvärdet, som skall vara avgörande för
taxeringen. En riktig tillämpning av de här stadgade reglerna bör således
ej kunna medföra ett sådant resultat, som att en tomt med tillhörande
åbyggnad, taxerad som annan fastighet, erhåller högre taxeringsvärde än
ett annat i närheten liggande lika värdefullt område med liknande åbyggnad,
vilket taxerats såsom jordbruksfastighet, allenast på den grund att beträf-

fande den senare fastigheten värdesättningen skett på grundval av de i punkt 1 här ovan angivna enhetsvärden.

3. Om två eller flera fastigheter, vilka äro belägna i skilda kommuner, skulle, därest de hade varit belägna i samma kommun, hava utgjort gemensam taxeringsenhet, bör taxeringen verkställas, som om detta varit förhållandet och det skolat angivas, huru stor del av taxeringsvärdet som belöpt å vad som faller inom varje särskild kommun.

4. Vad nu sagts om fastighets uppskattning efter allmänna saluvärdet gäller icke *skogsmark* och *därå växande skog*. Dessa skola upptagas till de värden, de kunna anses äga vid ett efter rationella grunder bedrivet skogsbruk, och skall denna uppskattning ske efter i särskild ordning fastställd instruktion. Till skogsmarkens sålunda uppskattade värde lägges i förekommande fall värdet av bete. Dylikt värde skall ej beräknas, där å skogsmark, å vilken rationellt skogsbruk bedrivs, betet ej plägar utnyttjas.

5. Vid uppskattning av frälseränta bör densamma beräknas utgå med det belopp, vartill räntan uppgått enligt markegång för året näst före taxeringsåret; dock att, där räntan i enlighet med 14 § i kungörelsen den 11 maj 1855 utgår efter medelmarkegångspris, detta senare bör läggas till grund för beräkning av räntans belopp.

6. Har vid uppskattning av fast egendom hänsyn tagits till förekomsten av andra naturtillgångar än träd och inmutningsbara fyndigheter, skall dessas beräknade värde i vederbörande taxeringslängd antecknas.

till 8 §.

1. Vid angivande av *jordbruksvärde* har vederbörande beskattningsmyndighet att utgå ifrån att fastigheten i fråga användes till jordbruk med binärningar eller skogsbruk. Med denna förutsättning skall såsom jordbruksvärde upptagas värdet av fastighetens hela ägoområde i åker, äng, produktiv skogsmark, utmark, impediment, vatten m. m. — dock utan att värdet å växande skog medräknas — ävensom värdet av jordägaren tillhöriga mangårds- och driftbyggnader, såsom bostadsbyggnad för ägare eller brukare med tillhörande s. k. ekonomibyggnader, samt byggnader, uppförda för ägares eller brukares bekvämlighet och trevnad, såsom lusthus, bad- och båthus, stall för lyxhästar, jaktstuga o. dyl., förvaltar- eller inspektorsbyggnad, drängstuga,¹ statare- eller statorpsbyggnader, bostad för skogvaktare och annan skogspersonal, stall, ladugård, ladu- och logbyggnader, smedja o. dyl., ävensom byggnader, avsedda för sådan verksamhet, som är att hänföra till jordbrukets binärningar.

Om dylika byggnader tillhöra annan än jordägaren, skall värdet å dem likaledes utföras såsom jordbruksvärde.

2. Vid jordbruksvärdes bestämmande skall ur totalvärdet urskiljas och särskilt angivas värdet av till skogsbörd duglig mark, varmed förstås sådan mark, som, på sätt i punkt 4 av anvisningarna till 6 § sägs, skall värdesättas enligt särskild instruktion.

3. *Tomt- och industrivärde* förefinnes i allmänhet blott å sådana jordbruksfastigheter, som äro belägna i närheten av större städer eller i tillväxt varande industri- och järnvägssamhällen. Men även närbelägenhet till gruv- och vattenkraftsanläggningar, badortsanläggningar och andra sådana företag kan medföra ett mervärde av ifrågavarande art. I den mån utvecklingen å en dylik ort fortskrider, behöver närbelägen, därför lämpad mark tagas i anspråk för nya bostäder, industriella anläggningar m. m. Där en sådan utveckling framträtt, har den mark, som kan antagas komma att därvid bliva föremål för användning, utöver jordbruksvärdet ett värde, som bör särskilt för sig angivas. Understundom kan ock vattenfall eller brytvärdig fyndighet grundlägga ett liknande mervärde, som jämväl bör upptagas såsom tomt- och industrivärde, där ej naturtillgången i fråga är av beskaffenhet att böra taxeras såsom annan fastighet.

Tomt- och industrivärde utgör alltså den del av taxeringsvärdet, som tillkommer mark *utöver* jordbruksvärde på grund därav, att den kan tillgodogöras för annat ändamål än jordbruk med binärningar eller skogsbruk, såsom för bostadsbyggnader, industriella anläggningar o. dyl., och sålunda betingar ett högre försäljningspris, än om den skulle användas endast för jordbruk.

Därest tomt- och industrivärde belöper allenast å viss del eller vissa delar av en fastighet, iakttages, att sådan del eller sådana delar till läge och storlek angivas i vederbörande taxeringslängd. Befinnes fastighet till särskilda områden hava olika tomt- och industrivärden, skall likaledes sådant i längden angivas.

4. Vid uppskattning av *markvärde å annan fastighet* har taxeringsmyndigheten att taga hänsyn till de ovan i anvisningarna till 6 § angivna förhållanden.

Är å annan fastighet mark och byggnad i samme ägares hand, skall *byggnadsvärdet* utföras med det belopp, som utgör skillnaden mellan fastighetens allmänna saluvärde i dess helhet och markvärdet jämte eventuellt parkvärde.

Parkvärde torde endast undantagsvis förekomma. I allmänhet lärer å fastighet, som skall såsom annan fastighet taxeras, mera sällan förekomma växande träd eller anläggning, som ej är att hänföra till byggnad, av den betydelse, att fastighetens värde i allmänna marknaden därigenom i någon väsentligare grad påverkas. Men om å fastigheten finnes trädbestånd eller till byggnad ej hänförlig anläggning, exempelvis en mera avsevärd trädgård eller park, och denna förmån kan anses i avsevärd mån inverka på fastighetens allmänna saluvärde, bör värdet å sådan förmån särskilt redovisas såsom parkvärde.

Bilaga C

till reservation av herr Bärge m. fl.

Förslag till förordning

med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928.

Härigenom förordnas, att vid 1928 års allmänna fastighetstaxering skall utom de föreskrifter, som stadgas i förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928, tillämpas följande:

Instruktion för — lika med Kungl. Maj:ts förslag.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i svensk författningssamling.

Bilaga D

till reservation av herr Bärge m. fl.

Förslag till förordning

om fastighetstaxering år 1929.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Den fastighetstaxering, som skall äga rum år 1929, skall verkställas i den ordning, som i gällande taxeringsförordning finnes stadgad, och skola därvid i stället för de i förordningen den 28 oktober 1910 om beviljning av fast egendom samt av inkomst meddelade föreskrifter följande särskilda bestämmelser lända till efterrättelse.

2 §.

1 mom. De vid 1928 års allmänna fastighetstaxering fastställda taxeringsvärdena må ej ändras, där ej annat föränledes av stadgandena i 2 mom.

2 mom. Nya taxeringsvärden skola år 1929 åsättas i stället för de vid 1928 års allmänna fastighetstaxering bestämda, därest sådant förhållande inträffat, att taxeringsenhet bör uppdelas i flera taxeringsenheter eller flera taxeringsenheter böra sammanslås till en, eller ändring i fastighets beskattningsnatur inträtt, eller fastighets värde genom eldsvåda, vattenflöde eller annan dylik anledning eller genom nedrivning av byggnad eller skogsavverkning så min-

skats, att förändringen föranleder en minskning av taxeringsvärdet med minst en femtedel,

eller fastighets värde genom ny-, till- eller ombyggnad så förhöjts, att därav föranledes en ökning av taxeringsvärdet med minst en femtedel.

3 §.

Vid åsättande av nya taxeringsvärden enligt 2 § skola de i förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 meddelade föreskrifter lända till efterrättelse, och skall taxeringen verkställas med hänsyn till det allmänna prisläge, som legat till grund för 1928 års taxering.»;

2) av herrar *K. Oscar Ericson* och *Johansson* i Kälkebo, vilka med instämmande av herr *Magnusson* i Tumhult anförde:

»I enlighet med vårt yrkande, att utskottet på i motion II:346 angivna grunder måtte föreslå riksdagen att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående garantiskattesystemets utbyggnad och om föreläggande för riksdagen av det förslag, vartill en sådan utredning kunde giva anledning, i sammanhang med framläggande av förslag, som bliva en följd av i utsikt ställd utredning rörande omläggning av bolagsbeskattningen, få vi anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning rörande möjligheten och lämpligheten av en sådan utsträckning av garantiskattesystemet, att även andra värden än fastigheter åläggas garantiskatt samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.»;

3) vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag:

av herr *Magnusson* i Tumhult, som med instämmanden av herrar *Frändén*, *Brännström* och *Petersson* i Lerbäcksbyn anförde:

»Den åtskillnad mellan jordbruksfastighet och annan fastighet i fråga om procenttalet, som hittills varit gällande, har betingats därav, att en procent ansetts motsvara ränta å nedlagt driftskapital och avkastning av brukarens arbetskraft, medan de fem procenten såväl för jordbruks- som annan fastighet beräknats motsvara ränta å fastighetens kapitalvärde. Till den verkliga inkomsten av fastighet har som bekant intill tiden för 1920 års provisorium icke tagits hänsyn vid beskattningen, och har således denna inkomst, i vad den överstigit den för fastighet beräknade inkomsten, intill dess varit fri från bevillning och kommunalskatt. Den år 1897 tillsatta kommunalskatteskommittén föreslog, att den kommunala beskattningen i princip skulle

ordnas såsom en inkomstbeskattning. Kommittén vågade emellertid ej tillstyrka, att den kommunala fastighetsskatten skulle helt borttagas utan ville bibehålla fastighetsägarnas kommunala skattskyldighet såsom en till sitt minimum garanterad inkomstskatt, vilket minimum ovillkorligen och under alla omständigheter kunde av kommunen påräknas, men sänkte jordbrukets garanti-procent till fem, varigenom jordbruksfastighet uti ifrågavarande hänseende skulle bli likställd med annan fastighet. Syftet härmed uppgavs vara att bereda skattelindring på sådana håll, där i följd av starkare skuldsättning eller annan orsak beskattningen känts allt för tryckande, men måste uppenbarligen häri ligga ett konstaterande av, att förutsättningarna för bibehållande av ett högre repartitionstal för jordbruksfastighet icke längre förefunnos, därest den principen genomfördes, att hela avkastningen av fastighet skulle beskattas.

Den provisoriska ännu gällande anordning, som riksdagen antog år 1920, är i väsentliga delar formad efter förenämnda kommittéföreslag. Oaktat fastighetsinkomsten enligt provisoriet kommunalt beskattades till hela sitt belopp, underlät man emellertid att taga den rationella och av 1897 års kommitté godtagna konsekvensen härav, att likställa garantiprocenten för jordbruks- och annan fastighet. Då det vid denna tid var fråga allenast att träffa en för kort tid avsedd tillfällig anordning, kan detta vara förklarligt, men då det nu gäller att för längre tid ordna hela den kommunala beskattningsfrågan, måste givetvis repartitionstalen bestämmas så att — med beaktande av kommunernas intressen — skattebördan blir i möjligaste mån rättvist fördelad mellan de särskilda kategorierna skattskyldiga.

Det har redan förut framhållits, att, med genomförande av principen om full beskattning av fastighetsinkomst, den rationella grunden för en differentiering av fastighetsskatten mellan särskilda slags fastigheter bortfallit. Det synes redan på denna grund anmärkningsvärt, att Kungl. Maj:t utan vidare föreslagit bibehållande av det nu gällande procenttalet för jordbruksfastighet. Ur synpunkten av kommunernas behov av garanti för viss minimiskatt läser det icke med fog kunna påstås, att bibehållandet av den högre skattesatsen för jordbruksfastighet är nödvändig, då åtminstone även med en nedsättning till fem procent kommunens behov i berörda hänseende måste anses vara fullt tillräckligt tillgodosett; och ur synpunkten av likställigheten ifråga om skattebördans rättvisa fördelning kan uppenbarligen differentieringen mellan jordbruks- och annan fastighet icke försvaras. Ett bibehållande av procenttalet sex skulle således innebära en uppenbar orättvisa mot ägaren av jordbruksfastighet. Jag måste alltså yrka, att nämnda procenttal sänkes till fem, varigenom ock vinnes den redan av 1897 års kommunalskattkommitté framhållna fördelen, att all fastighet blir i avseende å skattskyldighet likställd.

Då skogsaccisen enligt det föreliggande förslaget är avsedd att täcka den skillnad i skattetryck, som uppkommer därav, att garantiprocenten för jordbruksfastighets skogsvärde sättes två procent under procenttalet för dess

jordbruksvärde, borde givetvis en nedsättning av sistnämnda procenttal med en procent konsekvent medföra motsvarande nedsättning av repartitionstalet för skogsvärdet. Då emellertid inverkan av en sådan nedsättning i fråga om kommunernas nödvändiga behov av visst minimum av skattekröner är svår att bedöma, särskilt ifråga om sådana kommuner, där skogsfastigheterna utgöra det övervägande antalet, har jag ansett mig icke böra slutligen framställa något yrkande i sistangivna hänseende.

Under återopande av vad jag anfört, får jag alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att 2 och 45 §§ skola erhålla följande lydelse:

2 §.

Allmän kommunalskatt — — — (= utskottets förslag) — — — skattskyldig:

för jordbruksfastighet: fem skatteören för varje fulla etthundra kronor av fastighetens jordbruksvärde, fem — — — (= utskottets förslag) — — — skattekröner.

45 §.

Genom fastighetsskatten — — — (= utskottets förslag) — — — jordbruksfastighet, 5 procent av jordbruksvärdet — — — (= utskottets förslag) — — — gällande taxeringsvärdet.

(Se vidare anvisningarna.)»;

i vilket yrkande herrar *K. Oscar Ericson* och *Johansson* i Kälkebo instämt under anförande:

»Inom utskottet hava vi yrkat, att fastigheternas garantiskatt måtte sättas till fyra procent på sätt i motionerna I:272 och II:364 föreslås, varvid vi utgått ifrån att jämväl i garantiskattesystemet bör inrymmas sådan rörlighet, att behörig hänsyn iakttages gentemot de skattskyldiga, såväl mellan som inom de olika kategorierna.

Även om tillräcklig utredning angående verkningarna i förhållande till kommunerna av en till fyra procent fixerad garantiskatt icke inom utskottet kunnat åvägbringas, måste vi med styrka framhålla, att garanti-bestämmelsen gäller den minsta skatt, som skall erläggas, och att därutöver liggande inkomst således blir beskattad i vanlig ordning.

Då vi emellertid inom utskottet icke vunnit förställelse för dessa synpunkter men trots detta icke ansett oss böra försvåra skattefrågans lösning, hava vi anslutit oss till det yrkande om repartitionstalen, som innehålles i herr Magnussons i Tumhult m. fl. reservation.»;

4) likaledes vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *Sederholm, Jeansson och Borell*;

5) vid 20, 22, 29, 48, 69 och 70 §§ förslaget till kommunalskattelag, 16, 26 och 27 §§ förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt 25 § förslaget till taxeringsförordning:

av herrar *Sederholm, Jeansson, K. Oscar Ericson, Borell, Frändén, Magnusson* i Tumhult, *Brännström, Johansson* i Kälkebo och *Petersson* i Lerbäcksbyn, som anförde:

»Åldersgränsen i fråga om barn, för vilka avdrag får åtnjutas, har i de kungl. propositionerna i enlighet med kommunalskattekommitténs förslag satts till 16 år. Därigenom har överensstämmelse uppnåtts med minderårighetsgränsen i fattigvårdslagen. I allmänhet torde det väl ock böra förutsättas, att ett barn vid uppnådda 16 års ålder genom arbete gör rätt för sig i den utsträckning, att det icke längre kan anses vara sina föräldrar till tunga. Därav följer icke med nödvändighet, att barnen samtidigt påföras skatt. Med hänsyn till att avdragen i stort sett bibehållas vid nuvarande höga belopp och vad gäller barnavdragen t. o. m. höjas, synes det angeläget, att den tid, under vilken avdrag får åtnjutas, icke utsträcker längre än som är alldeles nödvändigt. Vi tillstyrka därför, att Kungl. Maj:ts förslag i dessa delar måtte bifallas och att nedan angivna paragrafer erhålla följande lydelse:

Kommunalskattelagen.

20 §.

= Kungl. Maj:ts förslag.

22 § 1 mom.

Från bruttointäkten — — — (= utskottets förslag) — — — till det allmänna.

Hemmavarande barn, som uppnått 16 års ålder och deltagit i arbetet å fastigheten, anses tillhöra arbetspersonalen.

29 § 1 mom.

Från bruttointäkten — — — (= utskottets förslag) — — — till kapitalförlust.

Hemmavarande barn, som uppnått 16 års ålder och biträtt i rörelsen, anses tillhöra arbetspersonalen.

48 § 2 mom.

Skattskyldig fysisk — — — (= utskottets förslag) — — — delvis underhållet barn under 16 år, vilket icke haft — — — (= utskottets förslag) — — — men eljest modern.

69 §.

= Kungl. Maj:ts förslag.

70 § 1 mom.

Person som — — — (= utskottets förslag) — — — vistats.

Vad ovan sagts gäller jämväl sådan persons hustru, barn under 16 år och enskilda tjänare, därest de bo hos honom och icke äro svenska medborgare.

Anvisningarna

till 22 § p. 5.

= Kungl. Maj:ts förslag.

Förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

16 § 1 mom.

Skattskyldig fysisk — — — (= utskottets förslag) — — — under 16 år, vilket icke haft — — — (= utskottets förslag) — — — eljest modern.

26 §.

= Kungl. Maj:ts förslag.

27 § 1 mom.

Person, som tillhör — — — (= utskottets förslag) — — — stadigvarande vistats.

Vad ovan sagts gäller jämväl sådan persons hustru, barn under 16 år och enskilda tjänare, därest de bo hos honom och icke äro svenska medborgare.

Taxeringsförordningen.

25 § 1 mom.

Nedannämnda skattskyldiga — — — (= utskottets förslag) — — — om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras därför.

Vid tillämpning av — — — (= utskottets förslag) — — — utomlands, så ock i fråga om sådan persons hustru samt barn under 16 år, därest de äro svenska medborgare och bo hos honom, — — — (= utskottets förslag) — — — så ock sådan persons hustru, barn under 16 år och enskilda tjänare, därest de bo — — — (= utskottets förslag) — — — här i riket bosatta.

Avlider — — — (= utskottets förslag) — — — för den avlidne.»;

6) vid 46 § 3 mom. förslaget till kommunalskattelag:

av herr *Olsson* i Ramsta, som yrkat, att nämnda moment skall erhålla följande lydelse:

»Har gift kvinna — — — (= utskottets förslag) — — — med 200 kronor.

Lag samma vare i fråga om ogift kvinna (varmed jämställes änka eller fränskild kvinna), som under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt och haft barn under 18 år att försörja.»;

7) vid 53 § med tillhörande anvisningar förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *von Sneidern* och *Rune*, som yrkat,

dels att 1 mom. i nämnda paragraf skall hava följande ändrade lydelse:

»1 mom. Skyldighet att erlægga — — — (= utskottets förslag) — — — ecklesiastiska sysslor, tillika för sådan inkomst;

e) ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål, ävensom stiftelser med likartat ändamål, vilka ej äro att hänföra till fromma stiftelser:

för inkomst av fastighet och av rörelse;

f) svenska aktiebolag, solidariska bankbolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att avstå sin vinst, ekonomiska föreningar ävensom under punkterna d) och e) ej nämnda samfund, stiftelser, verk, inrättningar och andra inländska juridiska personer, därunder inbegripna ägare av för gemensamt behov avsatta så kallade besparingsskogar, häradsallmänningar samt andra likartade samfälligheter, som förvaltas självständigt för delägarnas gemensamma räkning:

för all inkomst, som här i riket eller å utländsk ort förvärvats;

g) utländska bolag:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits;

för härifrån åtnjuten royalty och ersättning för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt; samt

för vinst å icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller härstädes befintliga tillbehör till sådan fastighet eller rörelse.»;

dels ock att anvisningarna till förenämnda paragraf skola hava följande ändrade lydelse:

1. Såsom bosatt — — — (= utskottets förslag) — — — upplåtits å ett övningsfält, m. m. sådant.

5. Till ideella föreningar med uteslutande religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål räknas religiösa föreningar, försvars- och skytteföreningar, föreningar för främjande av undervisning och folkbildning ävensom av konst, litteratur och vetenskap, idrotts- och gymnastikföreningar, föreningar för sjukvård, barnavård eller annat välgörande ändamål, nykterhetsföreningar, skogsvårdsföreningar, djurskydds-

föreningar, turistföreningar och dylika föreningar, vilka uteslutande avse att befordra ett rent ideellt ändamål. Däremot hänföres icke till föreningar av ifrågavarande art föreningar för främjande av företagare- eller löntagareintressen, föreningar för vårdande av yrkesangelägenheter, politiska föreningar, föreningar för tillgodoseende av släkt- eller familjeintressen eller föreningar med sällskapligt syfte, även om dylik förening jämväl skulle tjäna ett kulturellt eller välgörande ändamål.

För att föreningar med rent ideellt syfte må komma i åtnjutande av inskränkt skattskyldighet förutsättes, att föreningen enligt sina stadgar eller i sin verksamhet icke främjar eller är avsedd att främja medlemmarnes ekonomiska intressen, samt att föreningen icke idkar handel eller annan verksamhet, varmed följer skyldighet att föra handelsböcker.

Vad nu är sagt om ideella föreningar gäller i tillämpliga delar även om stiftelser samt därmed likartade donations- och andra fonder. Avser således en stiftelse att tillgodose särskilda släkt- eller familjeintressen, åligger stiftelsen skattskyldighet för all sin inkomst.

6. Delägare i vanligt handelsbolag — — — (= punkt 5 i utskottets förslag) — — — förvärvade vinst.» ;

8) vid 54 § förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *von Sneidern, Sederholm, Rune, Jeansson, Borell, Frändén, Akerberg, Magnusson* i Tumhult, *Brännström* och *Petersson* i Lerbäcksbyn, som anfört:

»I den kungl. propositionen har föreslagits, att rusdrycksförsäljningsbolag skulle befrias från utgörande av kommunal progressivskatt men i övrigt skatta för inkomst av rörelse. Utskottet däremot har ansett, att ifrågavarande bolag böra helt befrias från skatt för sådan inkomst. De skäl, som anförts härför, äro huvudsakligen dels att utsikterna för en kommun att erhålla skattemedel från systembolags rörelse skulle äga inflytande vid en kommunal representations bedömning av frågan, huruvida sådan rörelse får bedrivas i kommunen eller ej och dels att de vinster, varom fråga är, delvis hava karaktär av monopolvinster, samt att det berättigade i en kommunal beskattning av sådana vinster kunde sättas ifråga.

Vad det första skälet angår, läser det väl ej kunna förnekas, att skattefrågan i vissa fall kan utöva inflytande i angivna riktning, men torde väl i regel behovet av rörelsen vara det huvudsakligen avgörande. I varje fall synes nämnda synpunkt icke böra tillerkännas någon avgörande betydelse vid frågans bedömning. Tyngre måste väga, att kommunerna hava ett påtagligt intresse att beskatta ifrågavarande bolags rörelse liksom annan rörelse. Ett fullständigt avskaffande av all kommunal beskattning av systembolagen skulle, såsom föredragande departementschefen anfört, medföra ganska vittgående konsekvenser för vissa kommuner. Varsamhet härutinnan är så

mycket mera av nöden, som redan systembolagens befriande från den kommunala progressivskatten samt föreslagen lindring i sparbankers och ideella föreningars beskattning verka till betydlig nedsättning av åtskilliga kommuners skatteinkomster. Frågan har betydelse ej blott för städer och stadsliknande samhällen utan genom landstingsskatten jämväl för landsbygden.

Vad slutligen beträffar invändningen att systembolagens vinster delvis hava karaktär av monopolvinster, förringas denna invändnings betydelse väsentligen därav att vinsten å rusdrycksförsäljningen kraftigt beskattas genom omsättningsskatten.

Under återopande av det anförda yrka vi, att riksdagen måtte besluta, att § 54 i kommunalskattelagen skall erhålla följande lydelse:

'Från skattskyldighet — — — (= utskottets förslag) — — — kommunal inkomstskatt.

Att personer — — — (= utskottets förslag) — — — samma paragraf.

(Se vidare anvisningarna.)»;

9) vid 4 § 2 mom. förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herr *Olsson* i Ramsta, som yrkat, att nämnda paragraf skall erhålla följande lydelse:

»2 mom. Kvinna äger ock, — — — (= utskottets förslag) — — — som där sägs.»;

10) vid 7 § och 12 § 1 mom. förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herrar *von Sneidern* och *Rune*, som yrkat, att nämnda författningsrum skola erhålla följande ändrade lydelse:

7 §.

Från skattskyldighet frikallas:

— — — (= utskottets förslag) — — —

e) kyrkor, — — — (= utskottets förslag) — — — äger tillämpning, sådana ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolag, som avses i lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål, samt stiftelser med likartat ändamål, även om de ej äro att hänföra till fromma stiftelser:

för all inkomst;

f) här ovan ej upptagen ägare — — — (= utskottets förslag) — — — bestämmelserna i samma paragraf.

12 § 1 mom.

Skyldighet att erlægga — — — (= utskottets förslag) — — — här i riket nedlagd.

Från utgörande av skatt för förmögenhet frikallas dock medlem av konungahuset, så ock ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål, ävensom stiftelser med likartat ändamål, även om de ej äro att hänföra till fromma stiftelser.

För skattskyldiga — — — (= utskottets förslag) — — — meddelade föreskrifter.»;

11) vid förslaget till förordning om utjämningsskatt:

av herr *Petersson* i Lerbäcksbyn;

vid förslaget till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar:

12) av herrar *Lithander* och *Anderson* i Linköping, vilka ansett, att utskottets yttrande bort hava följande lydelse:

»Den beskattningsfråga, som i förevarande proposition upptagits, synes utskottet lämpligen böra behandlas i samband med den i utsikt ställda utredningen rörande aktiebolagens dubbelbeskattning. Utskottet kan icke finna att det skulle medföra någon olägenhet att i avvaktan på resultatet av denna utredning låta den lucka i dubbelbeskattningen stå öppen, som uppstått genom B-skattens upphävande. Risken av att några bolag skulle begagna sig härav för att genom bolagets upplösning och utskiftning av dess besparade vinstmedel undgå den dubbelbeskattning, som skulle träffat samma tillgångar om de i vanlig ordning utdelats till aktieägarna, synes utskottet vara ringa i jämförelse med de olägenheter, som den föreslagna skatteformen skulle medföra för de bolag, vilkas upplösning sker på grund av tvingande omständigheter eller i varje fall med fullt lojala motiv. Såsom kammarrätten i sitt utlåtande påpekat, innebär förslaget att man för att åtkomma de få fallen av verklig upplösning i syfte att dela ett bolags besparade vinstmedel låter de talrikare fallen av upplösning genom rekonstruktion eller fusion eller sådana likartade fall, då ett större bolag uppdelas i smärre, följa med under samma beskattning.

Utskiftningsskatten skulle vidare i vissa fall komma att verka som ett slags värdestegringsskatt å bolags egendom, som faller helt utom vårt skattesystem i övrigt och som icke skulle ha någon motsvarighet för andra skattskyldiga.

Den fiskaliska betydelsen av den föreslagna skatten är, såsom departe-

mentschefen själv medgiver, ringa. Den står i alla händelser icke i rimligt förhållande till de olägenheter, som denna skatt skulle medföra.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa

att riksdagen måtte lämna Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 134 utan bifall.»;

13) vid 12 § förslaget till taxeringsförordning:

av herrar *Borell* och *Anderson* i Linköping, som med instämmande av herrar *Sederholm*, *K. Oscar Ericson*, *Frändén*, *Lithander*, *Johansson* i Kälkebo och *Laurén* ansett att 3 mom. i denna paragraf bort erhålla den av Kungl Maj:t föreslagna lydelsen;

vid 36 § 1 mom. förslaget till taxeringsförordning:

14) av herrar *K. Oscar Ericson* och *Johansson* i Kälkebo, som anført:

»Uti motionerna I:343 och II:458 hava yrkanden framställt om vissa ändringar i Kungl. Maj:ts proposition nr 210 (taxeringsförordningen), vilka icke av utskottet beaktats. Bland de bestämmelser dessa yrkanden avse berör stadgandet angående tiden för deklarationernas avlämnande i allra första hand de skattskyldiga. Det torde vara en rätt genomgående erfarenhet att till årets första veckor utsätta tidsbegränsningar i stor utsträckning visat sig omöjliga att strikt tillämpa, varför ett visst overseende i allmänhet måste iakttagas. Ett sådant förfaringssätt kan dock icke få vinna insteg i fråga om deklarationernas avgivande. Även om klagorätt nu medgivits till prövningsnämnden för dem, som icke deklarerat, så har själva principen om klagorättens förlust icke upphävts, när vädjan till högre instans ej tillåtes.

Då vi icke kunnat finna, att tillräckliga skäl anförts för att deklarationsplikten skall fullgöras före den tid, som i nu gällande författning är föreskriven för självdeklarations avlämnande, vilket för virkesdeklarationen ändock kommer att betyda en hel månad tidigare än enligt nuvarande deklarationsbestämmelser för skogsaccis, få vi yrka,

att 36 § 1 mom. taxeringsförordningen måtte erhålla följande lydelse:

'Självdeklaration — — — (= utskottets förslag) — — — vara avlämnad före februari månads utgång under taxeringsåret.

Staten — — — (= utskottets förslag) — — — hos taxeringsnämndens ordförande före utgången av februari månad under taxeringsåret.

På ansökan — — — (= utskottets förslag) — — — kommunalskattelagen sägs.'»;

15) vid 39 § 1 mom. förslaget till taxeringsförordning:

av herr *Laurén*, som anförde:

»Rätt att hos prövningsnämnd överklaga taxeringsnämnds beslut har medgivits även den, som ej i laga tid avlämnat självdeklaration. I nu gällande bestämmelser saknas sådan rätt och någon olägenhet därav har ej försports. Godkännes den föreslagna lydelsen, kan man befara, att mången, som under beskattningsåret haft tillfällig, ej allmänt känd inkomst, underlåter att deklarerera, då han härigenom har stora utsikter att undgå beskattning, varjämte han fredar sitt samvete och bevarar besvärsrätten hos prövningsnämnden, ifall taxeringsnämnden skulle upptäcka inkomsten. Prövningsnämndens arbete ökas även härigenom i betydlig grad, då i dessa fall det primära arbetet överflyttas dit.

Myndigheternas maktlöshet mot den, som vägrar att förete handelsböcker, är känd. Då rätten till infordrandet av dessa böcker nu är lagd i landskamrerarens hand, och missbruk av rätten ej kan befaras, bör vägran i dessa fall föranleda, att besvärsrätten förverkas.

39 § 1 mom. bör därför ändras sålunda:

att orden 'hos kammarrätten och Kungl. Maj:t' utgå på 4:e raden;

att på 9:de raden efter orden 'sådan anmaning' insättes: eller tillhandahålla jämlikt 32 § 3 mom. infordrade handelsböcker;

samt att orden 'hos kammarrätten och Kungl. Maj:t' utgå på 10:de raden.»; samt

16) vid 86 § förslaget till taxeringsförordning:

av herr *Laurén*, som anförde:

»Genom uppdelning i taxeringslängden av den skattskyldiges olika inkomstkällor samt genom införandet i särskild kolumn av avdrag för skuldräntor, förluster, periodiskt understöd o. d., upphäves i stor utsträckning den sekretess, som skall ligga över taxeringsarbetet. Då denna uppdelning och dessa avdrag dessutom framgå av deklarationerna, synes det både olämpligt och onödigt att införa dem i längden.

I tredje stycket av 86 § böra därför i första *dels*-satsen orden 'uppskattad inkomst, medgivna allmänna avdrag' utgå.»

Innehållsförteckning.

	Sid.
Utskottets utlåtande	1—96
Redogörelse för mottagna propositioner och motioner	1—29
Gemensamt utskottsutlåtande i samtliga skattefrågor	29
Allmän motivering	30—52
Principerna för skattesystemet, sid. 31. — Skogsbeskattningen, sid. 33. — Beskattning av inländska juridiska personers inkomst och förmögenhet m. m., sid. 36. — Ortsavdrag m. m., sid. 45. — Åtgärder till undvikande av eller lindring i internationell dubbelbeskattning, sid. 47. — Landstingsskatten, sid. 48. — Kommunal progressivskatt och utjämningskatt, sid. 48. — Förslag rörande skatt på spekulationsvinster m. m., sid. 49. — Skatteförfattningarnas uppställning m. m., sid. 50. — Taxeringsförfarandet, sid. 52.	
Specialmotivering	53—92
Kommunalskattelagen, sid. 53. — Förordningen om instruktion för värdering av skogsmark m. m., sid. 74. — Förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, sid. 74. — Förordningen om kommunal progressivskatt, sid. 76. — Förordningen om utjämningskatt, sid. 76. — Lagen om skogsaccis, sid. 77. — Förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar, sid. 78. — Förordning med särskilda bestämmelser ang. nobelstiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1927 samt förordning ang. frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt för år 1927, sid. 79. — Förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor, förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 ang. bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt förordning ang. det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras, sid. 79. — Taxeringsförordningen, sid. 79. — Förordning ang. understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner, sid. 92.	
Utskottets hemställan	92—96
Författningsförslag (Kungl. Maj:ts och utskottets, parallelltexter)	97—382
Förslag till kommunalskattelag, <i>bil. 1</i>	97
Förslag till förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid taxering av fastighet, <i>bil. 2</i>	210
Förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, <i>bil. 3</i>	229
Förslag till förordning om kommunal progressivskatt, <i>bil. 4</i>	257
Förslag till förordning om utjämningskatt, <i>bil. 5</i>	264
Förslag till lag om skogsaccis, <i>bil. 6</i>	265

	Sid.
Förslag till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar, <i>bil. 7</i>	276
Förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående nobelstiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1927, <i>bil. 8</i>	280
Förslag till förordning angående frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt för år 1927, <i>bil. 9</i>	281
Förslag till förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor, <i>bil. 10</i>	282
Förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, <i>bil. 11</i>	283
Förslag till förordning angående det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras, <i>bil. 12</i>	284
Förslag till taxeringsförordning, <i>bil. 13</i>	285
Förslag till förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner, <i>bil. 14</i>	378
Tabellbilaga	383—391
Tabeller till belysning av verkningarna av vissa förslag rörande den allmänna kommunalskatten och skogsaccisen m. m., <i>bil. 15</i> .	
 Reservationer:	
1) av herrar <i>Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Åkerberg, Eriksson</i> i Grängesberg, <i>Larsson</i> i Västerås, <i>Lindqvist</i> i Halmstad, <i>Sköld, Andersson</i> i Prästbol och <i>Pettersson</i> i Hällbacken	392—410
2) av herrar <i>K. Oscar Ericson</i> och <i>Johansson</i> i Kälkebo med instämmande av herr <i>Magnusson</i> i Tumhult	410
3) av herr <i>Magnusson</i> i Tumhult med instämmande av herrar <i>Frändén, Brännström, Petersson</i> i Lerbäcksbyn, <i>K. Oscar Ericson</i> och <i>Johansson</i> i Kälkebo vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag	410—412
4) av herrar <i>Sederholm, Jeansson</i> och <i>Borell</i> vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag	413
5) av herrar <i>Sederholm, Jeansson, K. Oscar Ericson, Borell, Frändén, Magnusson</i> i Tumhult, <i>Brännström, Johansson</i> i Kälkebo och <i>Petersson</i> i Lerbäcksbyn vid 20, 22, 29, 48, 69 och 70 §§ förslaget till kommunalskattelag, 16, 26 och 27 §§ förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt 25 § förslaget till taxeringsförordning	413—414
6) av herr <i>Olsson</i> i Ramsta vid 46 § 3 mom. förslaget till kommunalskattelag	415
7) av herrar <i>von Sneidern</i> och <i>Rune</i> vid 53 § med tillhörande anvisningar förslaget till kommunalskattelag	415—416

Sid.

8) av herrar <i>von Sneidern, Sederholm, Rune, Jeansson, Borell, Frändén, Åkerberg, Magnusson</i> i Tumhult, <i>Brännström</i> och <i>Petersson</i> i Lerbäcksbyn vid 54 § förslaget till kommunalskattelag	416—417
9) av herr <i>Olsson</i> i Ramsta vid 4 § 2 mom. förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt	417
10) av herrar <i>von Sneidern</i> och <i>Rune</i> vid 7 § och 12 § 1 mom. förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt	417—418
11) av herr <i>Petersson</i> i Lerbäcksbyn vid förslaget till förordning om utjämningskatt	418
12) av herrar <i>Lithander</i> och <i>Anderson</i> i Linköping vid förslaget till förordning om skatt vid utskiftning av aktiebolags och solidariska bankbolags tillgångar.....	418—419
13) av herrar <i>Borell</i> och <i>Anderson</i> i Linköping med instämmande av herrar <i>Sederholm, K. Oscar Ericson, Frändén, Lithander, Johansson</i> i Kälkebo och <i>Laurén</i> vid 12 § förslaget till taxeringsförordning	419
14) av herrar <i>K. Oscar Ericson</i> och <i>Johansson</i> i Kälkebo vid 36 § 1 mom. förslaget till taxeringsförordning	419
15) av herr <i>Laurén</i> vid 39 § 1 mom. förslaget till taxeringsförordning	420
16) av herr <i>Laurén</i> vid 86 § förslaget till taxeringsförordning	420